1992

DR

27-3-92

ஸ்ரீ. வைத்திய அட்டவணை.

பார்த்து திருத்தப்பட்டது

To be verified

806. வைத்திய அட்டவணை

எண்	:	806
பெயர்	:	வைத்திய அட்டவணை
அளவு	:	32.5 x 3
வரி	:	7
எண்ணிக்கை	:	(56 - 169)

சுவடி நன்றாக உள்ளது.

எடுத்த தேதி	:	2.3.92
முடித்த தேதி	:	27.3.92
மொத்தபக்கங்கள்	:	180
படி எடுத்தவர்	:	த. லைட்சுமி.

806. வைத்திய அட்டவணை

806. வைத்திய அட்டவணை

நூ.அ. ஊசாமல் சோதிதனைக் கூர்ந்து பார்க்க
குறிப்பான கருமான மொன்று கேளு
பேசதாத கருமானமம் நன்றாய் சொல்வேன்
பெருகிநின்ற சிவசத்திப் பூசை யாலே
கேசாதி பாதமுதல் நன்றாய் பார்த்து
கெணிதமுள்ள அருவமதில் சோதி காண
நீசாதிப் பேதமதாய் நினையா மல்தான
நிலையறிந்து மகாரமதை பூசை பண்ணே
349

பூசையென்ற தனையறிந்து மகார மான
அத்தரும் நாமத்தை யார்தான் காண்பார்
ஆசையுடன் புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
யருள்பெருகும் நாதமென்று குறத மென்று
ஓசையுள்ள மணிநாத கெவ்ளை யென்றும்
ஓம்நவ நிவயமென்ற பான மென்றும்
வாசமுள்ள கருமான புப்பூ மென்றும்
மகத்தான நன்மையென்றுஞ் செந்தீ தானே
350

தானான மாதாந்தம் உண்மை யென்று
ஆ. தன்மையுள்ள பூரணமா நயால மென்றும்
ஊனான ஆணிறைந்த உருதி யென்றும்
உத்தமனே யான்னிவகு பெருஞ் டாகுந்
கோனான அகாரமென்ற ~~சென்னீர்~~ செநநீ தன்னை
குணமறிந்து மனதறிந்து குருவை நோக்கித்
தேனான அமுர்தரச பானங் கொண்டார்
திரையான சூத்திரையுந் திறக்கும் பாரே
351

பாரப்பா திரைமூன்றுங் கண்டு போகும்
பதிவான சோதியிலே ஒளிதான் காணும்
நேரப்பா நினைவால்நின்ற சோதி தன்னால்
நிசமாகத் தன்னொளி னைவக்கண்டா யானால்
ஆரப்பா புனக்கிடு சொல்லப் போகேன்
அரகார சைககோதி யான தேகஞ்
காரப்பா தன்னகத்தை தானே காத்துக்
கருணைவளர் புருவமாதக் காரு காரே
352

காரடா கருணையாளன் சிகார மான
கருணைவளர் பிரணத்தை யார்தான் காண்பார்
நேரடா நிலையறிந்து குருவை காத்தல்
நிசமான பூரணத்தின் நிலைசொல் வார்கள்
பாரடா சொல்மொழியான் பயனைப் பெற்றுப்
பதிவான ஆயாரத்தை மலருக் கில்லே
57.ஆ. பாரடா பளர்துமதி ஒன்றாய் நின்றாற்ச
சச்சிதானந்த பூரணமு மாச்சே
353

பூரணமாய் நின்றபரி பூரணத்தை யமைந்தா
போத மயமான பூரணமே யென்று
நிறையுஞ் செஞ்சடையோன் பாதம் போற்றி
நித்தியமும் பூரணத்தில் நிசமாய் நின்றாள்
போணைந்த ஆதார மாறா தாரம்
பேரண்டஞ் சித்தண்டம் ரெண்டுந் தானாய்
ஆரணைந்தாள் அலத்தியனே யுனக்காய்ச் சொன்னேன்
ஆயாரமாஞ் காவியத்தை யெடுத்துப் பாரே
354

பார்க்கையிலே அகத்தியுவன் நன்றாய்ப் பார்த்தால்
பஞ்சகண தேசதைகள்ப் பதிவாய்த் தோறும்
யெற்றையுடன் சகல்திரமா மலருங் குள்ளே
யிருக்குமடா மதியமுற்றந் தயவு போலே
சேர்க்கை யுடனோர் சூலம் பார்த்து
சிதம்பரத்தி னெல்லையாலே சேர்ந்து கொண்டு
மார்க்கமுடன் பூரணமா மமுதந்தான் கொண்டாள்
மகத்தான உடலுயிருஞ் சித்தி யாமே
355

சித்தியுடன் தானருந்து தீபம் பார்க்க
திறமான அகாரமதின் செயலுஞ் சொன்னேன்
சுத்தியுள்ள அகாரமதின் பெருமை சொன்னேன்
ஆ. சிப்பொருளாய் நின்றதொரு மகாரஞ் சொன்னேன்
பத்தியுடன் பூரணமாய்ச் சிகாரஞ் சொன்னேன்
பதிவாக சிதம்பரத்தின் தீட்சை பார்க்க
சித்தமுடன் நால்ப்பதுடம் பெத்துக் கொண்டு
குளிர்ந்துநின்ற திரையத்தி சோதி பாரே
356

சுயசோதி தியானது கருமானம் ஆதியுப்பு

சோதிமய மாவதற்கு மைந்தா மைந்தா
சுயசோதி யானகரு மானஞ் சேரு
ஆதியெரு வானதொரு ஐந்து சூத
மடங்கிநின்ற சோதியடா ஆதி யுப்பு
நீதியுட னுப்பறிந்து உப்பை வாங்கி
நிமகனே நவுருபோலே தாக்கி மைந்தா
நீதியதோர் காரமதில் தீட்சை தானு
நிறுதியுட நாலெட்டு புகந்து செய்யே 356

செய்யவே தீட்சையினால் கருமந் தங்கள்
செம்மையுடன் தான்கண்டு திரமாய் நிற்கும்
பையவே அகாரமுடன் மகாரஞ் கூட்டிப்
பாலகனே அதுக்கு அரா நவாயைச் சேர்த்து
நய்யவே தானிசைந்து நாதத்து திட்டு
நாதாந்தப் பூரணமே யென்று போற்றி
தீய்யவே சாமத்தனில் வைத்து மைந்தா
சுகமாக மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப் பாரே 357

யெடுத்ததை பார்க்கையிலே ஆதித்ய மென்று
ஜீ.அ. யான் அறி. தேன் கற்பூர வாசம் வீசும்
நடுத்திர மாய்நின்ற நிறுவதி யாலே
நயனையொளி பார்வையாலே சபுனை மேவுத
தொடுத்தமன துறுவயினாள் சமைந்தா மைந்தா
கொதித்திரு வானகுரு கற்பஞ் கொண்டால்
அடுத்ததொரு ஆதார மாறா தார
யாதிசிவ சோதிமய மாகுந் தானே 358

தானேதான் திரையானுங் கண்டு நல்ல
சச்சிதானந்த மெய்மாகுந் ~~தன்~~ தேவ்
கோனேதான் தானவனால் யெங்கு தானாய்
குருவாகி யெங்குஞ் சிவயோக மாவாய்
ஆனேதான் தானாகி நின்ற தானே
ஆருருவா நின்றதடா ஆங்கா ரந்தான்
தேனேதான் யண்டமதில் அருவா பாயுந்
சிவசிவா அந்தமுற்றுஞ் நினைவு கொள்ளே
359

கொள்ளமனம் கொண்டுறுதி கொண்டா யானால்
குருவாகி நின்றதிரு வாசி தானும்
நல்லுறவா யண்டமதில் சென்று புக்கி
நாதாந்த சிலம்பொலிட நடனங் காணுஞ்
சொல்லுகிற மந்திரங்க ளெல்லாஞ் சுற்றி
சுருபனை சோதியாலே துலங்குந் தானேதான்
வல்லயமாய்த் தன்னுள்ளாந் தானே கண்டு
மகத்தான அருவமதில் மனதை நாட்டே
360

ஆ. நாட்டமுடன் நயனவாளி தன்பம் பார்க்க
நாதாந்த பஞ்சகனை கற்பஞ் சொன்னேன்
தேட்டமுடன் தானறிந்து மனது உர்ந்து
திருவான ஆரணத்தில் திறமாய் நின்று
கூட்டமன்றி தானவனாய்த் தானே நின்று
குருவான அஞ்சகற்பங் கொண்டு தேர்ந்தால்
வாட்டமில்லா மனதாக வாளவா யப்பா
வளமான கற்பமதுக் குறுதி கேளே
361

உறுதியுள்ள கற்பமொன்று சொல்லக் கேளு
உத்தமனே சுத்தமுள்ள மதிதா னொன்று
கருதியதோர் .. திப்பிலி .. மூல மொன்று
கன்னிமறு நான்மணியான சந்தி யொன்று
பருதிமதி சுடர்மூன்றாய் நின்ற மூலம்
பாலகனே யொன்று .. சிவ .. மாய்ச் சேர்த்து
சுருதியுடன் கல்வமதில் பொடித்து மைந்தா
சுத்தசலந் தன்னாலே அரைப்பாய்த் தானே
362

தானான .. உ .. குந்து நன்றாயரைத் துருட்டி
தன்மையுடன் நிழல்தனி லேகாய வைத்து
ஊனேதான் போகாமல் நன்றாய்க் காய்ந்தால்
59.அ. கானேதீர்ந்த மண்சீலை நன்றாய்ச் செய்து
கோனேதான் விளாயகா - யோற்றி - போற்றிக்
குறையறிந்து அடம்போட்டு யெடுத்துப் பார்த்தால்
நானேதான் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
நன்றாக நிறைந்து பற்ப மாச்சே
363

ஆச்சப்பா பற்பமதை யதனம் பண்ணி
அந்தரங்க .. அமுரி .. எல்லாம் .. நோக்கி
பேச்சப்பா பேசாத மவுன மாகி
செருகிநின்ற கற்பமதை கொள்ளும் போது
பாச்சப்பா பணவிடைதான் பற்பந் தன்னை
பத்தியுடன் கொண்டதினால் பரிதாக தேகம்
நீச்சப்பா வாதயிது அகலா தையா
சுத்தியுடன் சந்திலை சூரசை பண்ணே
364

பண்ணப்பா யண்ணமொடு கற்பஞ் சேரு
பதிவான கும்பருகல் தன்னோடொக்க
உண்ணப்பா கம்பமையென்று அப்போ போக்க
உறுதியுள்ள தேனமது அரைதான் கட்டி
நண்ணப்பா கற்பூரஞ் காரஞ் கட்டி
நல்லதிலந் தனையரைத்து அட்டு பண்ணி
சொன்னப்பா ரஜதனிலே காயப் போட்டு
சுந்தரமே மண்டிலை வறுவாய் செய்யே 365

செய்யப்பா மண்டிலை வறுவாய் செய்து
செம்மையுடன் காய்ந்தமன்பு திருவை நோக்கி
ஆ வையப்பா புடந்தனிலே நிதான மாக
மைந்தனே புடமாறி யெடுத்துப் பாரு
மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் வைந்து நல்ல
வேதமுள்ள சுண்ணமதா யிருக்கும் பாரு
மையப்பா சுண்ணமதை யெடுத்துக் கொண்டு
பதனமதாய்ப் பூங்கானில் வைத்துக் காரே 366

காரப்பா சுண்ணமோடு பற்பம் ரெண்டும்
கைகண்டதாய் கருவறிந்து கருவாய்ச் செய்து
நேரப்பா சுபதிகுணையால் மனதை வைத்து
நேமமுடன் சத்திசிவ பூசை செய்வாய்
பாரப்பா உதயமதால் அண்ணதி கொண்டு
பதிவான மாலையிலே பற்பங் கொண்டு
சேரப்பா பணவிடையாய்க் கொண்டா யானால்
சிவசிவா தேகமது திறக்குந் தானே 367

திறக்குமடா வாசியது மூலத் துள்ளே
சிவஞான குலஅனல் மேலே சாடி
உறக்கமென்ற குத்தானை யகன்று போகு
சுருதியுடன் புருவமதில் தீபவ் காணும்
பறக்குமடா நரைதிரைகள் காலனேது
பாலகனே பதினாறு மாராயம் போலே
சிறக்குமடா தேகமது - சாந்தி! . ஜெயந்
திருவருளாய் நின்றஅகத்தி ரந்தான் பாரே
368

ம.அ.திறமான அஸ்தியடா திருவா சம்பு
திருவான உப்பதுவை யார்தான் காண்பார்
உரமான கேசரியாள் தவத்தால் மைந்தா
உண்டாகு பற்பமடா சுண்ணம் ரெண்டும்
வரமான சற்குருவின் கடாட்சந் தானே
மார்க்கமுடன் சிறையாய்ச் செய்து கொண்டு
பரமான புருவமதில் மலர்க்கண் சாத்தி
பாலகனே சத்திவை பூசை பண்ணே
369

வைப்பலம்

பூசையென்றி தவறாத புத்தி யொன்று
புண்ணியனே சொல்லுகிறேன் வைப்பலப் போக்கு
வாசமுள்ள சத்தியடா காசில் மண்ணு
மார்க்கமுடன் கொண்டுவந்து பாண்டத் திட்டு
நேசமுள்ள அண்டமடா கருவா டொக்க
நேசமுட னுடைத்து மண்ணும் ஒன்னும்
பாசமுடன் ஒன்றாக்கி ரசமாய்ச் சேர்த்துப்
பாலகனே செய்னீரை மூட்டுக் கிண்டே
370

ஹடமெக்க கிண்டையாலே கைந்தி தானும்
மேன்மைபெற யெட்டெரண்டு மாதநாய்க் கட்டி
திட்டமுடன் நன்றாகப் பாசைந்து மைந்தா
தீர்க்கமுடன் ரசஹதனாலே உலர்த்திக் கொண்டு
சட்டமுடன் பாணைதனி லாட்டுக் கொண்டு
ஆ. திண்மையுடன் குளித்தயாலந் தானே வாங்கி
இட்டமுடன் பாஷ்காணற் பதனம் பண்ணி
யின்பாச சஞ்சிவா யென்று போற்றே
371

போற்றுவது ஆதாரந் தன்னை மைந்தா
அத்தியுடன் வாசியானாலப் அருவ நேதி
ஆற்றுமந்துக் குயாரனக் குருவைப் போற்றி
ஆதியந்த மனவான அரசைக் கண்டு
பாத்துமனக் கண்ணாலே அருவத் துச்சி
பரமான பரமபந்த தெல்லை தன்னல்
காத்துமனக் கனிவாலே தன்னைப் பார்த்துக்
கனிவான பூரணத்தை கருவாய் வாங்கே
372

பூரணமெழுகு

கருவான கருவறிந்துக் குருவைப் போற்றி
கமலாசப் பூரணத்தில் தயலஞ் சேர்த்துக்
குருவான அமுர்த பூரணமே யென்று
தூபமாயரு கைகுவித்துப் பதனம் பண்ணி
உருவான பூரணத்தில் பணமடைதான் கொண்டு
உத்தமனே அருவமதி யுகந்து நின்று
திருவான கற்பூர தீபம் பார்த்த
தேகாமன்ற ஆகாரந் திறக்கும் பாரே
373

பாரப்பா திரைமறைந்து திரைத்தைக் கொள்ளார்
பலருசியால் மனதுகந்து பருதி தேய்ந்து
நீரப்பா தான்பெருகிச் சடத்தைப் போக்கும்
61.அ னேஅட்டுரே துஅட்டனாநீ நினைக்க வேண்டாம்
காரப்பா கருணையாதி மனக்கண் ணாலே
கற்பூர தீபமதைக் கனவாய் பார்த்து
சேரப்பா உன்னொளியில் தன்னொளி வைத்தே
சூற்றுமகை நின்றதினால் சிவயோக மாமே
374

ஆமப்பா சிவயோக மாதி யாதி
அப்பனே யாதியந்த மறிந்து கொண்டு
காமப்பால் காலப்பால் கொண்டு தெளிந்தால்
காலனென்ற அவமறுத்து காண நோடு
தாமப்பா சகலகலை யறிவாய் நின்று
சிங்கையுள்ள தெளிகையாலே ஸ்தானம் பண்ணி
ஓமப்பா வென்றமறை அந்தி னாலே
உள்ளமதில் நலமுறவா புகந்த காரே
375

புகந்துமகைப் பார்க்கைாது வாசி வாசி
ஆகுவே னேகாது அரு.வ.—மத்தி
அகந்தெளிந்து அருவண்டு அச்சி மீதில்
ஆனந்த மதியமர்ந்த மங்கே யுண்டு
பகுந்தறிந்து பகுத்தறிவா லுருத்தல் கொண்டு
பதிவாக இந்திரன் பதியிற் சென்று
சுகந்தெளிந்த அக்கினியில் நின்று தெளிந்தால்
சிடமென்ற யுகின்கண்டு முத்தி யாமே
376

முப்பூவிபரம்

ஆ. சித்தியுள்ள புலத்தியனே யோக ஞானே
சேர்க்குமுட யுண்மையாறு கருவைக் கேளு
பத்தியுள்ள முப்பூவாகுஞ் சுன்னத் தோடை
பாலகனே நவசார மொன்று கூட்டி
சித்தியுள்ள நாகசம் பத்துக் கொண்டு
சேர்த்துமகைத் தான்பொடித்துப் பதன மாகப்
பத்தியுடன் மூஷ்கானில் வைத்து மைந்தா
பூரணமாஞ் சந்திரன்தன் குகைதனில் வையே
377

வையப்பா சந்திரன்தன் குகைதனில் வைக்க
மகத்தான மதியகுர்தஞ் செலிகை யூறும்
மெய்யப்பா அந்தரச தன்னை வாங்கி
மேன்மையாற மெருகெனிப் பதனம் பண்ணி
செய்யப்பா யாந்நீர் செய்வீர் மைந்தா
செம்மையுடன் சரக்குகளைத் தீர்க்கும் பாரும்
பொய்யப்பா போகாது மெய்தான் பாரு
பூரணத்தின் செய்வினான் பதுமை தானே
378

தானான நாதவந்து தன்னால் மைந்தா
தணிந்துநின்ற தெளிகையடா யார்தான் கண்பார்
தேனான நாதமது முப்பூ வாச்சு
தெளிந்துநின்ற நவச்சாரம் வாந்து வச்சு
ஆனான நாதவாந்து ஒன்றாய் கூட்டு
உ.அ. உருகிநின்ற திடமதுதான் அந்த மையா
கோனான உதகமென்ற தியாந் தன்னை
குருவருளா லறிந்தமனக் குணத்தைப் பாரே
579

குணமான செய்வீரால் மைந்தா கேளு
குருவான திருஅருளைக் காண லாகும்
யிணமாகச் சத்திசிவ மறிந்து கேட்க
யென்னசொல்வேன் கட்டுமுனை திட்ட மாக
கனமானக் கட்டுமுனை திட்டம் பார்த்தால்
கண்ணடங்கா ஊன்னொளிதான் ஜொலிப்பாய் காணு
மனமான ஊனரச சூதை யாலே
மந்திரமாம் காயத்ரை மகிழ்ந்து பாரே
380

பாரப்பா மனமகிழ்ந்து மலர்க்கண் ணாலே
பதிவான அச்சயடாக் கமல மீதில்
நேரப்பா நின்றநிலைக் கொண்டு பாரு
ஜேமெல்லா தீபமடா ஊமை போதம்
காரப்பா போதமதை கண்டான் ணாலே
கண்ணறிந்து ஊன்னதனைச் சுருவாய்ப் பாரு
ஆரப்பா அறிவார்கள் ஊண்ணி லேதான்
அடங்காத ஊமைதிரா னந்தம் பாரே
381

அந்தமென்ற நவக்கிரக சொந்த மாக
ஆதியென்ற அனுக்கிரகம் அமர்ந்த வீடு
ஆ சொந்தமென்ற னந்தமென்ற வீட்டி லேதான்
சந்தமுள்ள மதியமுர்த மெத்த அண்டு
பந்தமுட னியமுந்து சொந்த மாக
பசுநிற பாலமுர்தம் பதிவாய்க் கேள்ரு
சிந்தையுட னந்தமுர்தம் கொண்டு தொந்தால்
சிவசிவா சேகஞ்சிவ யோகி மாமே
382

யோகமென்ற சிவயோக மமுர்த பானம்
உத்தமனே வாசிசிவ யோக தீபம்
யேகமென்ற தீபமதை மனதைப் பாக்க
யென்னசொல்வேன் பருதிமதி யருக்க வாகும்
தேகமென்ற ரூபமடா தேவ ரூபா
திருவான ரூபமடா சத்தி யாச்சு
பாகமென்ற சத்திதன் குயோரம் வாசி
பதிவான வாசியது ஆவா தானே
383

ஆவாயென்ற அக்கனையாள் சுவாலை யாலே
அண்டரண்ட பதங்களெல்லா மாடா லாச்சு
மேவாயெங்கு பாடுனதோர் சிலம்பா னோசை
வேதாந்த சத்தமடா சௌவாயாற் கேட்கும்
உவாநின்ற சத்தமது சௌவாயல்க் கேட்டால்
திருவான ஆதாரஞ் சுத்த மாச்சு
தாவாநின்ற ஆதாரஞ் சுத்த மானால்
சச்சிதானந்த பூரணமா யருக்க லாமே
384

63:அ. யருக்கவென்றா ஆதார மூலம் பாரு
யருகடரும் வொன்றான கருவைப் பாரு
அருக்கருடன் வாசினிலை புகந்து பாரு
உண்மையென்ற மவுனரச முண்டு தேறு
திருக்காவே காவாயநால் தன்னை பாரு
திருவான பூரணத்தில் நிறைமாய் நில்லு
பெருக்கமுள்ள சிவயோகம் அந்தம் பாரு
பேரண்டங் சதியெனவே பாலமாய் நில்லே
385

அண்டகூரணம்

பலமாக யின்னமொரு கருவைச் சொல்வேன்
பேசாத பற்பமடா அண்டக் கூரு
குலமான அண்டமடா ஞான மார்க்கம்
கூடிநின்ற மார்க்கத் துடனே மைந்தா
தலமான கருவறிந்து அண்டந் தன்னை
தன்னுள்ளாய் கட்டுவகை தபடங் கேளு
நலமான கண்டுருமிடி சூரங் கூட்டி
நன்றாக சமரசமாய் நாதகு சேர 386

சேர்ந்து ..ஏர.மதில் மைந்தா கேளு
சிவசிவா ஞானமென்ற அண்டந் தன்னை
பாத்தியமாய்த் தாணுத்தில் பதிவாய் மூடி
பத்தியுடன் தன்னறிவாய்ப் பாகம் பண்ண
சாந்துநின்ற அண்டமடா கெட்டி யாச்சு
சங்கையுடன் கட்டுனதோர் குழிந்து நின்ற
தோடகத்தி நன்றாகச் ..குழ்க்கி.. வதி தால்
ஆ. சுகமான வெள்ளைமஞ்சள் சுத்த மாமே 387

சுத்தமுள்ள வெள்ளைமஞ்சள் சாறு வாங்கி
சுகமாக அமுர்தமென்ற தேனிற் ..போட்டு
பத்தமுள்ள ரசாதனிலே நவநாள் வைத்தால்
பாலகனே திவ்யாயாச பான மாகும்
உத்தமொரு பானமதை பானம் பண்ண
உனக்கேதா யில்லையடா யுண்மை யாச்சு
சித்தமுடன் நீயறிந்து உண்மை யான
தேன்மருதை பானமதை தினமும் கொள்ளே 388

சித்தண்ட கற்பம்

40. மற்றுமொரு செய்முறை கீழ்வருமாறு:—
அதனைச் சித்தர்களின் வைராக்கியமாக நீ
வைத்துக் கொள்வாய். அண்டம் கட்டுவதற்கான
விவரம் கீழ் வருமாறு. கும்பத்தில் சாராயத்தை
-யும் உன்மத்தஞ்சாற்றையும் சிறுநீற்றையும்
ஊற்றி அண்டத்தை அதனுள் வைக்கவும்.

41. அனலில் மேற்சொன்ன கும்பத்தை வைக்கவும்.
அனல் நன்கு மூட்டிய பிறகு சாறுவகைகள்
கொதிக்கும். அப்போது அண்டமானது கட்டிப்
போகும். இந்த அண்டத்தின் தோலினை நீக்கி
பீங்கானில் கருவைப் போட்டுக் கொள்க.
அதனை வெயிலில் வைத்து காய வைத்து
எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவும்.

கொள்ளடா கொண்டரசம் கொண்டா யானால்
உறுதி யாகுமடா ஆசி யாகும்
நில்லடா அடிஅண்டு மௌனமாய் நின்று
நினைவான அருவண்டு நேத்திக் கணவன்
மெல்லடா நியருந்து கணவனைப் பாரு
ஆரசுகொண்டு பாராகுத மெல்லப் பாரு
உள்ளடா உன்மனக் கண்ணாற் பார்த்தால்
உத்தசிவ சத்திமய மொன்றாமம் பாரே
389

சித்தண்ட கற்பம்

பாரப்பா இன்னமொரு பாகஞ் சொல்வேன்
பத்திசுத்தி சித்திவியா ராக்கிய மாக
காரப்பா கருவான அண்டம் வாங்கி
கருவாக கட்டுதற்கு ஆமரஞ் கேளு
மேரப்பா வென்றதொரு குமபந் தன்னில்
வெறியான சாராயம் மத்தஞ் சூறும்
ம.அ. நேரப்பா தன்னகுளி கூட வாட்டு
நேர்மையுடன் அண்டமதை நினைவாய் வையே
390

வைத்ததொரு அண்டமதில் அனலைத் தாக்க
மார்க்கமுடன் சாறுவகை கொதிக்கும் போது
மெத்ததொரு அண்டமெல்லாங் கரிப்புப் போகும்
மேலான அண்டமதை ஆறுமப வாங்கி
தைத்ததொரு அண்டமதின் ஓதாடு போக்கி
தன்னறிவாசீ மிஞ்சாணிக் கணவு வாங்கி
வனத்தமிக்க கருவதனை ரசாயல் வைத்து
நன்றாக காயந்தபதம் தென்னாப் பாரே
391

பாரப்பா ரவிதனாலே நன்றாய்க் காய்ந்தால்
பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பொடியாய்ப் பண்ணி
நேரப்பா பொடிக்குளே காயஞ்ச தாரை
நீ மகனே தான்கொண்டுக் கலந்துக் கொண்டு
காரப்பா சற்குருவைத் தியானம் பண்ணிக்
கருணையுடன் அமிர்த சர்க்கரை கொண்டால்
ஊரப்பா கொண்டுநின்ற வியாதி யெல்லாம்
ஊலகமடா தேகமது ஊகுசை யாமே
392

ஊகுசையென்ற அண்டமதைக் கொண்டா யானால்
வேதாந்த வாசியது புருவந் தேதி
ஆ. அந்தரங்க. சூதமது நெஞ்சற் காணும்
ஆனந்த சிவயோக மாகி மாகும்
செகுசொள் மறைவேதமது நாலு தானாய்
தெகுட்டாத அமிர்த பூரணமாய் நிற்கும்
தஞ்சமென்ற பூரணந்தால் தானே நின்றாள்
சதாயோக மானசிவ யோகி யாமே
393

ஆமப்பா சிவயோகந் திருந்த வென்றால்
ஆதியந்த சத்தசிவ பூசை வேணும்
தாமப்பால் மதியமிர்தம் கொள்ள வேணும்
கருணையுடன் சாந்திரங்கள் பார்க்க வேணும்
தாமப்பா தன்னிலையால் மலங்கள் சாற்றி
சதாகால அருவமதிற் சார வேணும்
ஓமப்பனின் அமிர்த. சஞ்சீவி .. யான வாசி
வ ரீதி ... சிவயோக மென்றறிந்து பாரு
394

45. மேற்கூறிய வாறு செய்ய உடலானது
மந்திரத்தினாலான பீடமாக விளங்கும்.
அமிர்தக்கலையாலான பீடமாக விளங்கும்.
காட்சிப் பொருளாய் நிற்கும் அம்மையை
அறிய முடியாது அறிந்தவர்கள் பலர்.

46.

மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி ஒடுங்கச் செய்து
மூச்சினை அடக்கி புருவ இடைக்கமலத்தினை
அடையாது ஆசையினால் காமத்தில் சிக்கி
வீழும் பாவையரே! புருவமிடை அமைந்துள்ள
தீபத்தைப் பார்த்தால் சச்சிதானந்தம் பரமா
-னந்தம் கிட்டும்.

47. முத்தமிழில் சிறந்து விளங்கும் அகத்தியனே!
கருமான மௌனத்தை அறிந்து கொள்வாய்.
மேலமான மூச்சினால் இரேசகமும் பூரகமும்
செய்து கும்பத்தில் நின்று மணிவிளக்கின்
சோதியைப் பார்த்தால் திசைகள் தெரியும்.
சோதியின் மகிமை என்று அறிந்து கொள்வாய்.

வாசியோ தேகமடா மந்திர பீடம்
மகத்தான அமிர்தகலை யான பீடஞ்
கா.பு.க.ண. பீடந் தன்னை மைந்தா
காற்பதி யாமலட்டா வேது செய்வோந்
தெளிசையாய் நின்றதிரு மாது தன்னை
செகத்தோர் கறியாமல் மாண்டா ரையோ
உருசையுடன் தன்னகத்தை மாலமாய்க் கட்டி
தென்றுமடந் தனையறிந்து இருப்பீர் நீலே
395

இருங்கிடமாந் தனைநிறுத்தி வாசி யேறி
65.அ. உறுதியுடன் அருவமாய்க் கமல மீதில்
அடங்கிஹனை யாருதெரிகு மாட்டா மகிந்தான்
ஆசைகொண்டு கா.லம்.. யதனைற் அக்கி
திடங்கனிய அருளைவருத்தப் பாவா மாரே
திருவான அருவமதில் தீபம் பார்த்துத்
திடங்குறைந்தும் குடமாத்தின் தலத்தில் நின்றால்
சச்சிதா னந்தபர முத்த னாச்சே
396

சித்தமிச்சேர் அலத்தியமே பற்றா வானே
சிறையான கருமான மொன்று கேளு
சித்தகில்லை மூலமதின் வாசி யானே
சிவசிவா ரேசகடு பூரகமும் பண்ணி
சாத்தமுடன் குடம்பத்தில் நின்று கொண்டு
தாண்டாத மனோவாக்கின் சோதி பார்த்தால்
பத்தமெடேனத் திசையுந் தோணும் பாரு
பதிவான சோதிப்பு மகிமை தானே
397

48. இத்தகைய மகிமையினால் அண்டத்தில் ஏதி புருவமத்தியாயுள்ள சோதியானை மேலாகிய கண்ணினால் பார்க்க ஆதாரம் விளங்கும், ஒளிமயமாயும் வண்ணமயமாயும் தோன்றும், அண்டத்தைத் தங்கமென்று தான் கூற முடியும்.

49. வல்லாரை கற்பம்

உடலானது பொன்மயமாவதற்கான கற்பம் கீழ்வருமாறு. வல்லாரை மூலிகையை எடுத்துச் சாறு பிழிந்து ~~எடுத்துக்~~ கொள்ளவும். ஆறையின் சமிலத்தை இருத்துக் கொள்ளவும்.

50. வல்லாரையைத் தண்ணீரில் வேகவிட்டு காயவைத்துக் கொள்ளவும். அதனுடன் ரவி பீசத்தைச் சமனெடுத்து சேர்த்துக் கொள்ளவும். இவையிரண்டையும் கல்வத்தில் போட்டு தனிலமாய் நன்கு மைபோலாகும் வரை அரைத்துப் பீங்கானில் பத்திரப் படுத்திக் கொள்ளவும்.

தானான மகிமையானா லண்டந் தேறி
சலனிள் மயமான சோதி தன்னை
தேனான அருவமதில் மலர்க்கண் மாற்றி
சிவசிவா அஃசைவயற்று நின்றா யானால்
ஊனான ஆதார மானா தார
சுத்தமனே நிறமயமா யுடனே காணும்
வானான அண்டமதை யின்ன சொல்வேன்
மதுகாத அண்டமடா தங்கந் தானே
398

வல்லாரை கற்பம்

ஆ. தங்கமதா யங்கமது தானே யாகத்
தன்மையுள்ள கற்பமொன்று சொல்லக் கேளு
அங்கமதி லங்கமதாய் நின்று வாழு
மாதியென்ற வல்லாரை ஆர்தான் காண்பார்
பங்கமில்ல நினைந்தனமே பயாரை செய்து
பத்திய மானசாறு மாதந் தன்னில்
சங்கையுட னங்கமதா யாரை தன்னை
சுழிலமதை தன்வசமாய்த் தானே வாங்கே
399

வாங்கியதோர் வல்லாரை தன்னை மைந்தா
மார்க்கமுடன் தன்னிழலா லுலர்த்தி
பாங்குமேறத் தானடத்தில் மைந்தா கேளு
பதறாதே ரவிபசுக்கு சாயாய்க் கூட்டி
சூங்கமாய்க் கல்வமதி லாட்டுங் கொண்டு
சங்கையுடன் தயாவமதாய் நின்றா யாட்டி
ஆங்கதிகொண்டே மகனே மைப்போல் லாட்டி
அருமையுடன் பாங்கானத் பதனம் பண்ணே
400

பதமாக பதனப்படுத்தி

51. இவ்லேகியத்தைப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளவும்.
காட்டில் வெயிலில் நின்று பூசை செய்து பின்
அதனின்று 488 மி.கி அளவெடுத்து காலை, மாலை
கொடுக்க தேகம் பலம் பெறும்; அறிவுண்டாகும்.

52. மூச்சானது முறைமையால் ஒடுங்கி இருந்து
புருவத்தின் இடையில் ஒளியாக நிற்கும்.
கைலாசமாகிய அத்தேகத்தில் பூரணமாய்
இருக்கும் அவ்வீட்டைப் பூசை செய்யவும்.
சதாசிவன் போன்று சிவயோகத்தைச் செய்யவும்.

53. சிவபூசை, சக்திபூசையைச் செய்து கொள்ளவும்.
வேதாந்தம், பூரணத்துவத்தை அறிந்து மனதளவில்
பூசை செய்து கொள்ளவும். அப்போது உடலானது
வச்சிரம் போலாகும்.

பதனம்வைகு பதனமதாய்ப் பதனம் பண்ணி
பாலகனே மானதமாய்ப் பூசை பண்ணி
இதனமாதிக் கானகத்தில் ரஜாயல் நின்று
வேதாந்த வேகயத்தில் மைந்தா கேளு
அதனமடா யெடுக்காமல் பணவடைதா னாகந்து
கெ.அ. அப்பனே அந்தசந்தி கொண்டா யானால்
மதனமாய் நின்றதொரு தேகந் தன்னில்
மகத்தான அறிவு பூரணமாம் பாரே
401

பாரப்பா பூரணமாய் வாசி நின்று
பாழான புருவமதில் தீபங் காணும்
நேரப்பா நின்றதொரு தீபங் கொண்டால்
நின்றுபல் கைலாசத் தேக மாச்சு
காரப்பா கைலாச அக்ஷி மேல்
நிமலரசம் பூரணையின் நிறைகாம் ஊடு
சாரப்பா அவ்விடமடைப் பூசை பண்ணி
சதாசிவன் போலவே யோகந்தானே செய்யே
402

செய்யடா சிவபூசை சக்தி பூசை
தீர்க்கமுடன் மார்க்கமதாய்ச் செய்து கொண்டு
மெய்யடா சொல்லுகிறேன் அப்பால் மைந்தா
வேதாந்த பூரணத்தைத் தான் நித்த
பொய்யடா போகாமல் மாதாந் தன்னில்
பொருந்தி மனதிலவமல் பூசை பண்ணு
கையடா தொய்யாது காயம் காயம்
காயமது வச்சிரம் போலக்காகை மாச்சு
403

54. புருவத்தினிடையிலுள்ள ஒளியை காலை, மாலை இரண்டு வேளையும் ஏற்றவும். காமப்பால், கானல்பால் இருவைப் பார்த்து கமலரசமாகிய அமிர்தத்தைக் கொள்ளவும், தானே சிவனாய் நினைத்துப் பார்க்கவும், தன்னை உலகிற்குக் கொடுத்தவனைத் தானாய் நினைத்து பார்க்கவும். சோமப்பாலில் கிடைக்கும் சிவகாமப் பால்தான் அகாரமாகிய சோதியாகும்.

55. சதுரகிரி மலையுச்சியின் மீது விளங்குகின்ற கற்பூர தீபத்தை ஆதியான தீபம் என்பர். அருள்ஞானத்தி லெழுந்த ஆவியான சிவாசகாந்தம் நிலையான நெற்றிக்கண்ணை ஒங்காரத்தைப் பார்த்துக் கொள்வாய்.

56. புலத்தியனே! புத்தியைக் கேட்பாயாக! சத்தத்தினை மறந்து தன்னிலையை அறிந்து வழியினை அறிந்து நினைவு மயங்கி மனம் போன போல் திரிந்து மூச்சானது சீறி எழுந்து அதனால் உடலானது இளைத்து மெலிந்து சுருங்கிக் காணும்.

ஆமப்பா கனகமென்ற அருவ மதா
லந்திசந்தி நயனவொளி நாட்டம் பாரு
காமப்பால் காணப்பால் கருவைப் பாரு
ஆ. கேசரச அமுர்தமதைக் கனிவாய்க் கொள்ளு
தாமப்பா தானவனாய் தன்னைப் பாரு
தன்னைதந் தான்பார்த்து தனதாய் நின்று
சோமப்பால் சொலிந்த சிவவாமப் பால்தான்
சித்தமுள்ள அகாரமடா சோதி காணே
404

சோதியென்றால் சதுரகிரி உச்சி மீதில்
துலங்குகின்ற கற்பூர தீபந் தீபம்
ஆதியென்ற தீபமடா அருள்ஞா னத்தி
அனலகுந்த ஆவியடா அவாச சாந்தம்
நீதியென்ற அந்தமதைச் சொந்த மாக
நிலையறிந்து கலையறிந்து எந்தக் கண்ணை
ஓதியந்த ஓங்காரக் கம்பந் தன்னை
ஓருருவ மென்றந்தக் கண்ணை பாரே
405

பாரப்பா மேருவேந்த ராசபத் திராள்
அத்தியுள்ள அலத்தியனே அத்தி கேளு
நேரப்பா நின்றசத்தந் தன்னை மறந்து
நிலையறிந்து வழியறிந்து நினைவு மங்கி
வீரப்பா கொண்டுமௌனம் பேரான் போக்கள்
மெட்டிசமையாய்த் திரைந்தலைந்த மெய்மை கேளு
சீரப்பா வாசியது சீறாச் சீறி
தேகமது தான்குளிர்ந்து திரையும் காணே
406

57. உடலில் திரையை மீறி பித்தநீரானது மயிர்த்துவாரங்களின் வழியாகக் கசிந்து வெளிவந்து அங்கங்கு பூத்து மயிர் வெளுத்துவிடும். நரம்பினுடைய கட்டுக்கோப்பு விலகி கண்ணில் ஒளியானது குறைந்து உடலின் பலம் குறைந்து விடும். உடலின் பலம் குறைவதனால் மனதின் பலமும் குன்றி பேய் போலாகி விடுவர். உடம்புள்ள பாவியாவர். எனவே நாதாந்த (சிவன்) முத்திரையை ஏற்றுக் கொள்வாய்.

58. மேற்கூறிய பலமின்மையிலிருந்து தேறுவதற்கான வழியொன்றுண்டு. தீமையினின்று விலகி பேறு பெற வேண்டுமெனில் காலை, மாலை புருவ மையத்தினிடை உள்ள ஒளியைப் பார்த்து மாறும் முறையை அறிந்து மூச்சினை அடக்கிக் கொள்ளவும் (சந்திரனையும் சூரியனையும்) அறிவை ஒன்றி சேர்த்து அறிவுரை செய்தபடி புருவமத்தியில் ஒளியைக் காணுவாய்.

59. புருவமத்தியிலுள்ள ஒளியினைக் கண்குளிர பார்க்காது காடு, மலைகளில் அலைந்து திரிபவர்களுக்குப் புத்தியில்லை. மூலத்திலுள்ள மூச்சினை அடக்கி புருவமத்தியின் தீபத்தைப் பார்த்து நம் உடலைப்பாதுகாத்தால் உலகையே அற்றி வரும் ஆற்றலைப் பெறலாம்,

காணவே திரைமீறி பார்த்த சீர்தான்
கலந்துமயர்ந் துவாரமதில் கசிந்து மீறி
67அ பூணவே சூத்திருந்து மயர் வெளுத்துப்
சூட்டிநின்ற நரம்பாட கட்டும் ஊட்டுப்
போணவே நேத்திரத்தால் ஒளி மயங்கிப்
பாலங்குறைந்து மனந்தளர்ந்துப் பேய்போலாகி
நாணவே உடம்பெருத்த பாவா பாவா
நாதாந்த சித்திரையை நயந்து தேறே
407

தேறுவதுக் கானசத்தி சொல்ல சொல்ல
தீர்க்கமுடை நிலையாத திறந்தா னென்ன
வேறுபெற வேறுமென்றா லந்தி சந்திப்
பாலமான அருவமையத் தொளையைப் பார்த்து
மாறுவாதந் தன்னையறிந்து வாசி சூட்டி
மதியான சந்திரனை ரவியிற் சேர்த்து
தேறுசுற உபதேசப் படியே நின்று
கருவான அருவமதிற் தீபங் காணே
408

காணவே அருவமதிற் தீபந் தன்னைக்
கண்குளிரப் பாரமல் கருந்துங் கெட்டுப்
பூணவே காடுமலை தனலே லைந்துப்
போனாதி னாளுங்களுக்கு அந்தி யுண்டோ
தோணவே மூலமதின் வாசி யாலே
சுருதிமுடி வானதொரு தீபம் பார்த்து
போணவே இருந்ததைப் பேணி னாக்கால்
பேரன்பிற் சத்தியரக் கெவுன மாட்டம்
409

கடுக்காய் கற்பம்

60. நல்ல வண்ணமாய் வாழ்வதற்கு கற்பமொன்று
தருகிறேன்! கேழ்வருமாறு! மவுனமுள்ள வழியாகும்
கடுக்காய்களில் வெண்கடுக்காய் விசேடமானது.
சங்குமலை அருவியிலே அதிகமாய் இருக்கும்,
கடுக்காயை எடுத்துக் கொள்ளவும்.

61. கடுக்காயை எடுத்து இடித்துச் சுத்தி செய்து
கொள்ளவும். கம்பி , ரவி யையும்
இதனுடன் சேர்த்து நன்கு ஒன்றாக விரவி
பாத்திரத்தில் போட்டு ஐம்பது நாள் வைத்துக்
கொள்ளவும். ஐம்பது நாட்கள் கழிந்த பிறகு
சுத்தமான தண்ணீர் ஊற்றவும்.

62. அடுப்பெரியவிட்டு அதன்மீது முற்குறிப்பிட்ட
பாத்திரத்தை வைத்துக் கொள்ளவும். அதிகமாக
பொங்கிவிடாத அளவுக்கு எரியூட்டி பிறகு
இறக்கி கீழே வைக்கவும். அதிலுள்ள ~~கஷாய~~ மருந்தைக் கல்வத்தில்
ஊற்றி உவருப்பையும் சீனக்காரத்தையும் கற்பூரத்
-தையும் சேர்த்து கல்வத்தில் இட்டுப் பொடித்துக் ~~போடவும்~~
கடுக்காயாலனை இலேகியத்துடன் சேர்த்துக்
கொள்ளவும்.

கருக்காய்

கற்பம்

ஆ. கெவனுடன் வாழ்வதற்கு கற்ப மென்று
கிருபையுள்ள அகத்தியனே சொல்லக் கேளு
மேவனுள்ள மார்க்கமடா மகத்தாள் கற்ப
மார்க்கமுள்ள நிலையுடனே மாங்க ருக்காய்
தகனமுள்ள வென்கடுக்கா யுடைமை யாகு
சாங்குமனை அருவையகல மைந்த அன்று
நவமான நவக்கிரகந் தன்னாள் மைந்தா
நாதாந்தக் கடுக்காயை நயமாய் வாங்கே
410

நயமான கடுக்காயை வாங்கி மைந்தா
நன்மையுடன் தானடுத்துச் சுத்தி பண்ணி
நெயமாகக் கபமையுடன் ரசாயுங் கூட்டிச்சேர்
ஆன்றாய்த் தான்பசறிப் பாண்டத் திட்டு
பயமானத் குடிலமதி திறவ தற்குப்
பாலகனே கூடத்தில் நவநாள் தானதே
சுயமாக நவநாள்க் சென்றாங்கு மைந்தா
சுத்தசைவ் தொங்கசம்வாட்டுச் சொல்லக் கேளே
411

சொல்லக்கேள் இருப்பெற்றாய் பாகம் பண்ணு
இருமைந் தாகுனறப் பொங்கா மஸ்தான்
இன்னக்கேன் முன்போல.. வைத்து வாவும்
மைந்தா னெதுக்கு கல்வந் தாட்டி
சொல்லக்கேள் உவற்புவும் சீனக் காரமும்
68அ. சிவசிவா கற்பூரம் மூன்றுங் கூட்டி
மெல்லகேள் கல்வமதில் பொடித்து மைந்தா
வேதாந்த கடுக்காய் உலையித்துச் சேரே
412

63. மேற்சொன்ன அனைத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து
கல்வத்தில் போட்டு அரைத்து பாத்திரத்தில்
எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவும். அதனைத்தூசி,
தேறு ஆகியவை வந்து கலக்காதவாறு வெயிலில்
காய வைத்துக் கொள்ளவும். காய்ந்த பிறகு
எடுத்து அதனுடன் முட்டையைச் சேர்க்கவும்

64. அவ்விழுதை நன்கு கலக்கவும். குழம்பாக
உள்ள அதை நன்கு கிளறவும். சங்கையுடன்
இரவிபீசம் எட்டும் இரண்டும் ஆகிய இவற்றைப்
பொடித்துப் பாகில் சேர்க்கவும். வெயிலில்
அப்பாகை வைக்கவும். காய்ந்த பிறகு
கல்வத்தில் போட்டு நன்கு அரைக்கவும்.
வழித்து பீங்கானில் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளவும்.

65. மேற்குறிப்பிட்ட இலேகியத்தில் நாதியந்தத்
தைலத்தைச் சேர்க்கவும். கல்வத்தில் போட்டு
அரைத்துப் பரணியில் அடைத்துக் கொள்ளவும்.
அதனைக் காலை, மாலை வேளைகளில் எடுத்து வைத்து
இறைவனை நினைத்துத் தியானித்து நெற்றியில
புருவத்தின் மையத்திலுள்ள தீபத்தைப் பார்ப்பாயாக

சேர்த்துமிகை நன்றாகக் கல்வத் தாட்டித்
திறமான பாண்டமதில் செலுத்திக் கொண்டு
பார்த்திபனே தீபசேற்றைப் பரக்கா மல்தான்
பாலகனே ரவிதனி லேகாயப் போடு
சோத்தியங்கள் வாராமல் நன்றாய்க் காய்ந்தால்
சொல்லுகிறேன் இன்னமொரு பாகஞ் கேளு
சாத்தியதோர் லேகியத்தில் ஞானி அண்டந்
தன்மையுடன் அண்டமாத இளசாய் வாங்கே

413

வாங்கிநன்றா யருக்குவ மொன்றாய்ச் சேர்த்து
மார்க்கமுடன் லேகியத்தில் ஊட்டுக் கிண்டி
சாங்கமாய்க் குழம்பது போலநன்றாய் கிண்டி
சங்கையுடன் ரவிபீசம் ஏட்டும் ரெண்டும்
பாங்குறைபரத் தான்பொடித்துப் பாகில் சேர்த்தும்
பத்தியுடன் ரவிதனி லேவைப் பண்ணி
தாங்கியே கல்வமதில் வைபோ லாட்டி
தன்மையுடன் மூலிகாணல் பதனம் பண்ணே

414

பதமான லேகியத்தில் மைந்தா கேளு
ஆ. பத்தியுட நாதயந்தத் தையிலம் வார்த்து
சாதகமாய்க் கல்வமதில் நன்றா யாட்டி
சாங்கமாய்ப் பரணிதனி லடைத்துக் கொண்டு
சுகமாக காலைதவ மாலை சந்தி
சுத்தமுடன் ஆண்டொன்று செபித்து மைந்தா
நிதமாக சற்குருவைத் தியானப் பண்ணி
நெத்திநடுப் அருவமதில் தீபம் பார

415

66. நாள்தோறும் அந்த தீபத்தைப் பார்த்து
கடுக்காய் இலேகியத்தை ~~[illegible]~~ 48 மி.கி
அளவு எடுத்து கருணையுள்ள இறைவனை
நினைத்து நாக்கில் வைத்து அமிர்த ரசத்தைக்
கொள்வாயானால் (உண்டால்) உத்தம
தேர்ச்சியடையும் வாசியானது இருக்கும்.

67. அவ்வாறு மேற்சொன்னவாறு வாசித்திருந்து வெளிப்படும்
மூலாதாரத்தினால் நோயெல்லாம் தீர்ந்து போகும்.
தேங்கி நிற்கும், பலநாட்களாக வெளிப்படாது
இருக்கும் மலம், நீர் வெளிப்படும். பலமருந்து
-களாலும் தீராத வயிற்றுவலி தீர்ந்துபோகும்.
போலப் பீனசங்கள், மூல நோய், செங்கரப்பன், கருங்
கரப்பான், சோகை நீங்கும். பனிரெண்டு வகை
சோதியும் உன் கண் முன்னே தோன்றும். அதனைப்
பார்த்துக் கொள்வாய்.

68. தினந்தோறும் தெரியும் சோதியைப் பார்த்துக்
கொண்டு அதற்குக் கவனத்தோடு பூசையும்
செய்து கொள்வாய். அப்போது நீ தேடிய பொருள்
உனக்குக் கிடைக்கும். உன் நிலையைப்
உணர்ந்து கொள்வாய். அவ்வாறே முறைகளி
-னின்று தவறாமல் இருந்தால் அனைத்து வகை
சித்துகளும் நீ கைவரப் பெறுவாய்.

பாரப்பா தீபமதை தினமும் நோக்கிப்
பதிவான கருக்காய் லேகியத்தை மைந்தா
காரப்பா பணவிடைதான் கையால் வாங்கி
கருணையுள்ள நாரணைக்குக் கறிவாத் தேதான்
நேரப்பா நிலையறிந்து நாவால் வைத்து
நீ..தின்றும் அருள்தரசங் கொண்டா யானால்
நேரப்பா நினைந்தோறு தேகந் தேறுந்
சிவசிவா வாகியது நிறக்குந் தானே
416

நிற.கீ.கின்ற ஆதார மூலந் தன்னால்
சொல்லுகின்ற வியாதியெல்லாந் தீறிப் போகும்
உரத்துடனே மேகங்கள் கழிந்து போகும்
இரங்காத குன்மவலி ஓடிப் போகும்
சிரத்துடைய பீனிசங்கள் சூலை ரோகம்
செவிகறுப்பன் கருங்கறுப்பன் சோகைபோகும்
பாரத்துடைய சோதியது பனிரன் றேதான்
பார்க்கு முன்னே தெரியுமது நேயே காணே
417

கு.அ. புத்திபுஷ்பா. புஷ்தியதனை அந்த மான
பதிவான காயத்தைப் பதன மாக
இந்தமுட னுதினமும் நன்றாய்ப் பார்த்தால்
தெளித்து மானதமாயப் பூசை பண்ணி
உத்தமனுக்கு உபரமதாய் நன்றாய்த் தோறும்
உள்ளதுடைய சீவனை அன்மை பாரு
சாத்திரமே தவறாமல் நின்றா யானால்
சகலத்து முன்துவசம் தன்றால் மாட்சி
418

69. தன்னிலையையே தன்னால் அறிய இயலாத முட்டாள்கள் சாத்திரத்தின் பயனை அறிந்து கொள்ள இயலாத பிழைவாதமுள்ள மடாவான், வழியறிந்து விண்ணொளியை நோக்க வாசியின் நிலையை அறிந்து கொள்வர். எண்களின் இயல்புகளைக் காணாதவர்கள் எட்டெழுத்தையும் இரண்டெழுத்தையும் அறிந்து கொள்ளாது உழன்றே என்பர்.

ஞான நெறிகளில் ஒன்றாகிய

70. நாதாந்தத்தைப் பார்த்து கண்ணொளியைப் பொருந்தி நிற்பாயாக! தன்னுள்ளே இருக்கும் அனியை தான் நாள்தோறும் பார்க்க சூரியகலை, சந்திரகலை ஆகியவை முன்னைப் காட்டிலும் உறுதியாய் ஆகும். தன் உடலும் மனதும் பலம் பெறும். உடலானது பலமானால் அட்டாங்க யோகமும் கை வரப்பெறும்.

தன்னாலயே தானறியா சூடர். தானுஞ்
சாத்திரத்தின் பயனறியா சண்டி மாடு
கண்ணறிந்து உன்னாளையைக் கருதிப் பார்க்க
கருத்துடனே வாசிநிலைக் காலைக் காணார்
எ உண்ணறிந்த அட்சரத்தி னாயலிது காணார்
எலெட்டரென்று மறைமாமசி ஏயுக யென்பான்
உண்ணறைந்த யேகபரா பரந்தான் மைந்தா
மெஞ்ஞான மானதரு உளக்குந் தானே
419

உளக்கூட நாதாந்த தன்னைப் பார்த்து
உண்ணிறைந்த தன்னாளையை மேவா நீஞ்சு
பாக்குடன் தன்னாளையை நினைவு நோக்க
பருதிமதி சுடர்மூன்றும் உருதி யாகும்
பாலக்கனலை சுடர்மூன்று யுருதி யானால்
ஆ. பாசகாது தன்னகந்தான் பாலமாய் நிற்கும்
உடலுக்குள்ள தேகமது பாலமாய் நின்றால்
வந்துதடா அஷ்டாங்க வளமை தானே
420

பூரண லேகியம்.

வளமையுள்ள பூரணலேகியந்தான் மைந்தா
மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் வரிசை யாக
பளமையுள்ள ஜாதிக்காய் ஜாதி பத்திரி
பால்கோண கிராம்புடனே யேலஞ் சுக்கு
தளமையுள்ள வால்மிளகு அதிமது ரமொன்றா
தான்வறுத்து சூரணமே தானுஞ் செய்து
நலமையுள்ள சூரணத்துக் கிடைதான் மைந்தா
நாதாந்த மூலந்தனை நயமாய்ச் சேர
421

சேர்ந்துமகை நன்றாக ஆரவா மைந்தா
திறமாகத் . . . தீ... நீராலே நன்றாய்
பார்த்தபனை வெள்ளுடன் பருச தாரைப்
பக்குவமாய்த் தான்கலந்துப் பாகு செய்து
போத்தியதோர் குரணத்தை ஆட்டுக் கண்டி
புத்தியுடன் மெழுகுபதந் தன்னில் வாங்கி
நேத்தியுள்ள மாஞ்சாணாந் பதனம் பண்ணி
னேமமுடன் சற்குருவைத் தியானம் பண்ணே
422

பண்ணப்பா சற்குருவைத் தொழுது போற்றி
70அ பாலகனே வேகியைத்தைப் பத்தி யாக
நண்ணப்பா சூரணமுந் தயவாய்ச் சேர்த்து
நலமாகத் தேனதிலே ஆட்டுக் கண்டி
சின்னப்பா நின்றிலவ்கு வாசி யேறி
சினையான சினையால் மலதை வைத்து
உன்னப்பா பணவிடை தானூரணத்தை
உத்தமனே கொண்டுநிலை தன்னைப் பாரே
423

பாரப்பா தன்னிலையால் நேரே நின்றால்
பரமகய லாசமது பணிரெண் டேதான்
நேரப்பா யாறுதயத்தில் தானே தோறும்
நிகுபம் வாலக்கொளிபோல் நேரே காணும்
காரப்பா கருணைவாசி மலர்க்கண் பார்த்து
கடாடசமுடைய வாழுதியுத் தலமாய்ப் சூழ
சாரப்பா தன்னகமே கெதியென் றெண்ணி
சார்ந்துநிலை பெத்தவர்கள் தன்மை மேலே
424

தன்மையென்ன சகலமுயர்ப் பயங்க ளெல்லாந்
தன்தான் வாசியதாய் தானே நிற்கும்
உண்மையுள்ள தேவதைகள் வசிய மாகும்
உத்தசிவ மந்திரமும் வசிய மாகும்
நன்மையுள்ள வாசியது வசிய மாகும்
நாலான காரியங்கள் சித்தி யாகும்
திண்மையென்ற தேவனைகள் உன்னைக் கண்டால்
திந்துநன்மை தான்வலந்து செய்வ மாமே
425

ஆ. செல்வமுடை னியருந்து வாழ்வ தற்கு
சிவசிவா பூரணவே யந்தில் மைந்தா
அல்லபமாய் சும்புஅந் தரா பற்ப
மார்க்கமுடன் தான்சேர்த்துக் கொண்டா யானால்
உன்னமதில் நின்றதொரு நோய்க ளெல்லாம்
ஓமடிந்து போகுமடா வாமத் தானே
திவ்லகட்டு சாவா முன்னே நின்று
சிவசிவா ஜோதியைப் போலதொசிப் பாரே
426

தொசித்த சோதியடா கமலக் கண்ணு
திருவான மூலமடா அச்சி வட்டந்
தொசித்த போதுமனே. சித்தி சித்தி
யாகுமடா நினைமே நோக்க
தொசித்துச் சிவயோகத் திருந்தா யாகில்
செங்கதிர் = போல மங்காத தங்க மாகும்
தொசித்த தங்கமடா அண்டச் சோதி
திருவான சோதியடா வாலை தானே
427

வாலைபதந் தனையறிந்து பூசை செய்ய
மார்க்கமுள்ள அகத்தியனே சொல்லக் கேளு
வாலையென்ற மனோன்மணி தங்க மாது
மந்திரகலை யுந்தமவ மவள மாது
வாலைவய தான்கிறு மாது தன்னை
மார்க்கமுடன் தன்னகம்போல் வணங்கி செய்து
வாலைத[illegible] முந்த ரசபான மூட்டம்
71-அ மகத்தான அபசார வணக்க செய்யே
428

வணக்கமுடன் அபசாரம் நன்றாய்ச் செய்து
மார்க்கமுடன் [illegible] மகனைப் போலே
தனையுடன் தான்வளர்ந்து வரும்போ தயலா
சிறுமையுடன் மங்கைமாய தன்னைக் கண்டால்
இளமையுள்ள மாதுதனை யறிது கால்
மனைட்டமுடன் தான்தொழுது மடிமேல் வைத்து
நலமையுற லிங்கார முக்கோ ணத்தில்
நாட்டமுடன் தானறிந்து நயந்து பாரே
429

பாரப்பா நயந்துமனக் கனவா னியும்
பார்க்கையிலே அகாரரச பானரு தானும்
நேரப்பா கோணதிறந்து அமர்ந்த மூலம்
நீமகனே மங்கானல் நினைவாய் வாங்கி
காரப்பா ரசதனிலே வைத்துப் பார்க்க
கண்குசும் அருணநிறக் காந்தி போலே
சீரப்பா மெழுகுத்துபோலே செந்தூர மாக்கு
நேமமுடன் ஒரு அந்திதனிற் றிலதம் போடே
430

போடப்பா திலதமது நன்றாய்ப் போடப்
புத்தியென்று சொல்லுகிறோம் புகழ்ந்து கேளு
நாடப்பா அருவுருவு சுடரையப் பத்தி
நன்மையுடன் தாபதியுந் தளமாய்ப் பூசி
ஆ.கூடப்பா நாதாந்தச் செந்தூர ரத்தை
தொட்டுமைக நெத்தியிலே போட்டு போடு
ஊடப்பா பாலப்பதற்கு வாசி கொண்டு
வேதாந்த முத்திரையை மேவாப் பாரே
431

மேவாப்பார் தந்தனனை தன்னால் நின்று
மெய்ஞான வாசிதனை வாசி யேறி
தாவாப்பார் தன்னையல் தீபம் பார்த்து
சச்சிதா னந்தமென்ற அறிவன் நின்று
ஆவாப்பாய் சுருபமதிவா ரணந்த னமந்தா
அவையடக்க மாகவது செய்க்கும் போது
தீவப்பா ஞானமுகள் கண்டோ ரெல்லாந்
தீஞ்சான சக.லமானயுந் தீரும் பாரே
432

தீருமடா அளதுதனை முகங்கள் போக்கு
சௌமாந்திர மனைமயில்லாது சிதறிப் போகும்
ஆருமடா அனைதனை நாமந் தன்னை
அறுதினைம் நினைந்தற்கு அயங்கள் அந்தாள்
தீருமடா சகலமான தோஷ மெல்லாம்
நின்னைய்கு செந்தூர நேர்மை தன்னால்
தீருமடா நாதாந்த அமிர்த போகும்
உத்தமனே சத்திபத முகந்து காணே
433

காரடா கருணைவளர் செந்தூ ரத்தில்
கருவான சபாதனிகா தானே சேர்ந்து
நேரடா சற்குருவின் பாதந் தன்னை
12·அ நொந்துமாக நெத்தியிலே திலதம் போட்டு
பாரடா கேசாதி பாத மட்டும்
பார்க்கையிலே தேகமது தீபம் போலாந்
நேரடா தீபமதில் நின்று கொண்டு
நீக்கடங்க நன்றாக சென்று பாரே.
434

சென்றுமாக பார்க்கையிலே சித்தமே லாக
சிவசிவா பாதாளந் துலதா னோரும்
நின்றிந்த நிலையாத நிலையைப் பார்த்தால்
நினைத்ததொரு மன்றுமுன்றும் ஒன்றாய் போச்சு
அன்றுமுதல் ஒன்றுவரை ஒன்றாய்க் கண்ட
அதிசயந் தானென்ன வென்றாலாதி சோதி
கொண்டுநின்ற வடிவதனை தீர்ந்து பார்க்க
குவிந்துநின்ற தங்கமடா அங்கம் பாரே
435

அங்கமெல்ல அருச்சனா தேவா மைந்தா
ஆராறிவார் கொடியிலே யொருவ ரன்று
தங்கமய மானதொரு அங்க மையைத்
தன்னறிவாய் தான்வொளிக்க தன்னைக் கண்டாய்
யெங்குமடா தன்மயமாய் வந்த மையை
யருந்துநிதம் தலையிலே வுயமை கண்டால்
பொங்குமடா பதினாறு வரைக்கு மந்தப்
சூடியிலே வடிந்தொழுகு மாகந்தை வாங்க
436

ஆ. வாங்கியெந்த தாகத்தை - கிளைத்தோரும்
வளமையுடன் உண்டுமேறா. யாளமை யாகும்
பாங்குவெற வாசியது தன்னுள் தங்கும்
பாகுகேசரியும் வாசமா யாவிடம்....
தாங்கநின்ற ஆதாரந் தன்னுள் ளேதான்
தனல்கொண்டுவாதயது தானே சென்று
பூங்கமல தன்னிலாளா மாறகா ரிக்கும்
அத்தியுடன் அருவமையம் புகுந்து பாரே
437

புகுந்துவளர் நெகுந்தொரு நாத மாந்து
ஆரணமாய் கருஅருவாய் பூரந் தப்பா
வகுந்துஅரு வாகநின்றதம் வளர்ந்து தோயித்து
மந்திரமும் தந்திரமு மாண்டு போக
உகந்துனதம் அன்னா தூறவாகி லோகம்
இடிந்து போகுடா உறுதி கெட்டு
பகுந்துநின்ற பகுத்தறிவால் தன்னை பாரு
பரமான கேசாளய திளரும் நோக்கே
438

நோக்குவது ஆதார மூலந் தன்னில்
நுண்ணறிவல் நின்றாதொரு சுழிமுனை மீதில்
வாக்குமன மொன்றாக வாசி பூட்டி
வாசிவளர் பூரணத்தை மனதை வைத்து
பாக்குமனக் கண்ணாலே தன்னை பார்த்தால்
7ஆ பாதாதி கெசமுதல் பகுதி போலே
யெற்றமையுடன் காணுமடா சிவயோ கத்தால்
யெகாந்த தெரிசனத்தின் யாயவிபு கேளே
439

இயல்பான பூரணமே ஆதி வஸ்து
யாருதயமே தானான சோதி சோதி
செயமாக மூலமதின் வாசி யாலே
செம்மையுடன் ரசகற் பூரமும் பண்ணி
நயமாக கண்டமதில் அம்மைமன் றாணி
நாடியே அறுவமதி நடுவை பாரே

440

பாரப்பா நடுவான உச்சி மதில்
பத்திகொண்டு நயனமதனைப் பார்க்கும் போது
நேரப்பா சுரூபமென்ன சொல்வ னையா
நேர்மையுள்ள யேகரவளி படிகம் போலே
தேரப்பா தன்வசமாய்க் கண்ட போதே
தேகசந்தி உயர்வமாய் தெளிந்து கொண்டு
சாரப்பா சதாகாலம் அம்மைமன் றாணி
தன்மையுடன் தொடுகுறியைச் சார்வாய்க் காணே

441

கோணவென்றா லின்னமொடு கருமானங் கேளும்
கருணையுடன் திருவாசி காலமேற் கொண்டு
ஆணவே திரு.வா.சி. ~~சசி~~ தன்னால் மைந்தா
அத்தியுடன் ரசகற் பூரகுளம் பண்ணி
தோணவே தன்னறிவால் அம்மைமன் றேதான்
ஆ. சித்தமுடன் பூரணத்தில் நங்கை நின்று
பேணவே வாசியுள் நின்ற ஒளிபோலே
பேரண்ட தச்சிமுனைப் பேணிப் பாரே

442

பேணிப்பாத திருக்கையிலே நயனந் தன்னில்
பெருகின்ற சோதிதனை யென்ன சொல்வேன்
பூணப்பாய் மரகதம்போல் கண்டேனையா
பொருந்தி மனந்தறிவாலே கண்ட காட்சி
ஆணமாதந் திகமாய தேகந் தானும்
யப்போதே சித்தில்வெகு சித்தி யுண்டா
பாணப்பார்த் திரியாதே சிவயோகம் பார்
பரமகுரு மந்திரத்தின் சிற்று காரே
443

சித்தான தேகமெல்லாம் தன்னைக் காண
திருவான வாசிபதஞ் சிரமேல் கொண்டு
பத்தான - சித்தர்களை . . . . . தன்னைப் போற்றி
பாலகனே ரசகந் தூரமும் பண்ணி
சித்தான கண்டமதில் மங்கைன் ஞானி
தீர்க்கமுடன் சுழிமுனை நடுக்கமலந் தன்னில்
வைத்தாசை கொண்டுநிதம் பார்க்கும் போது
மாணிக்கம் போல்வெகு சோதி யாச்சே
444

சோதியென்ற மாணிக்கம் போலே யந்தச்
74அ. சுடரொளியாய் சத்தமுடன் கண்டா யானால்
ஆதியென்ற தேகமதை யென்ன சொல்வேன்
அப்பனே சுடரொளிபோல் அந்த மாகும்
நாதியென்ற நின்றனலே நினைவாய் நின்று
நித்தியமுஞ் சுத்தமதாய்ப் பார்த்தா யானால்
ஊதியென்ற ஆதார மாறா தாரம்
ஊழ்க்கொள்ள போலநின்றதெல்லாம் ? தன்னைப் பத்து
445

பந்தமட னியாகுந்து தன்னைக் காணப்
பதிவாக சுழிமுனையில் மனதை நாட்டி
சித்தமுடன் ரசகந் தூரகமும் பண்ணி
சிமிக்கையவே கண்டமதில் தீரகமே செய்து
பத்தியுடன் பூரணமாய் நின்ற அந்த
புருவமைய முக்கண்ணை நன்றாய்ப் பார்த்து
சுத்தமுள்ள சுடரொளி தான்பசுமை யாக
தோணுமடா கமலமதில் நுழைவார் பாரே

446

நடுவாக நின்றுஅடி முடிமேல்ப் பார்க்க
நமலபதந் தோணுமடா நயனக் கண்ணில்
நடுவாக நாமஞந்தேளம் நிதான பாரு
நந்திகொளு வாளதிரு நயன பீடம்
நடுவான பீடமதை நாடி பார்க்க
நானான காலறிந்து நடுமேல் னின்று
ஆ. நடுவான முக்கோணங் கீழ்மேல் பாரு
~~நாதர - - - - - - தானே~~

447

நானான தன்மையமே மாயா ரூபந்
தன்ரூபந் தான்றில் தன்னைப் பார்த்துக்
கோனான யருநேயமே குடியாய் நின்று
குருவான ஆதார சூலத் தேகத்
தேனான அமிர்தரச பானஞ் கொண்டு
தீர்க்கமுடன் கண்டமதில் வஞ்சென் றானி
வானான அண்டமடா மதன பீடம்
மதனாமைந்த சுழிமுனையாகவ மனதை நாட்டட

448

நாட்டமுடன் பூரணமாம் சோதியென் றெண்ணி
நந்தி சொரூபமான அருளாம் மீதில்
தேட்டமுட னியருந்து னமைந்தா னமைந்தா
திருவான நடனசபைக் கொலுவைப் பார்த்தால்
கூட்டமென்ற கூட்டமெல்லாந் தானாய்க் காணும்
குருவான தீபமதின் சோதி யாலே
ஆட்டமென்ற திருநடனச் சோதி யாலே
ஆதியந்த மானதுவுஞ் சோதி தானே 449

சோதியென்ற அருவமடா லாட மீதில்
சுடரொளியா நின்றதொரு சோதி தன்னை
நீதியுடன் வாசியினா லண்டம் மேவ
75.அ நீமகனே கண்டுநிதங் கொண்டா யானால்
ஆதியாலே அனைத்தவாதி யெருத்துவங் காணும்
அருளான்ந்த பதமது வெளி யாகும்
ஓதியதோர் மந்திரகலை வாசி யாகும்
ஊமையென்ற பூரணமே மகுதா நேரே 450

ரசமணி

நேரான குளிகையொன்று சொல்லக் கேளு
நிசமான வாதரசந் தன்னை வாங்கி
கூரானக் கன்னிதிரு மஞ்ச நீரை
கூர்மையுடன் அயக்கரண்டி தன்னில் விட்டு
பேரான ஜாந்தரசஞ் கலந்து சேர்த்துப்
பெருநின்ற அனல்தனிலே வைக்கும் போது
ஊறான கிண்டகுடை நீதானுங் கண்டால்
வேதாந்த ஜாந்தரசம் வாலை யாச்சே 451

வாலையென்ற சிவவாலை ஆர்தான் காண்பார்
வணக்கமுடன் கண்டுமன மகிழ்ந்து கொண்டு
வாலையென்ற சத்தியடா தங்க மாது
~~மகத்தான~~ . . . . மாது
வாலையென்ற மஞ்சையடா தங்க நாதம்
மகத்தான தங்கமவ னீதங் தன்னை
வாலையென்ற சிவி வாலை தன்னோடை . . . .
- - - - . . . . சேரு
452

ஆ. சேரடா சிவவாலை சத்தி வாலை
செம்மையுடன் ரெண்டு - - - - - - -
. . . - - - - . . .
செம்மையுடன் சேர்க்கவது திரண்டு போகும்
சேரடா குளிகைதனை நாத ஊர்த்து
திரண்டுண்டு . . . . யாக்கு
சேரடா குளிகைதன்னை கையால் வாங்கி
தீர்க்கமுடன் தமரமதிலே நிறுத்தியே வாயே
453

திறமாகத் - - . . . . - - - . பண்ணி
தீர்க்கமுடன் மண்யதுவுக்கு செம்மை யாக
உறமான நாதமதில் இளைப்பால் கட்டி
உண்மையுள்ள மனிதனுக்கு - - - - . . பண்ணி
பரமான சாரயந்த தன்னாற் போட்டு
பத்தியுடன் தன்னுதிரம் பாங்காய் பூட்டி
நாமான சுத்தாள உதரமே . . . ட்டி
சாஞ்சையுடன் மத்தகுச்சார் தன்னாற் போடு
454

போட்டவுடன் ரசகுளிகை யாகுகி நுன்னப்
பூரணமாய் கெவுனரசக் குளிகை யாகும்
நாட்டமுடன் குளிகைத்தனை கையால் வாங்கி
நாதாந்த சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
நேட்டமுடன் சிவயோகத் திருக்கும் போது
சிவசிவா நாவுதனிலே அடக்கம் செய்து

(76வது இலை காணவில்லை)

காணவில்லை

---

77. நேரப்பா அம்மைகுளிகை பதனம் பண்ணி
நேர்மையுடன் யின்னமொரு கருவைக் கேளு
சாரப்பா நாகமுடன் ரசமுங் கூட்டிக்
கருணையுடன் கல்வமதில் பொடித்துக் கொள்ளே 461

பொடித்த பொடிதனை . . . . தாரம்
பொல்லாத வீரமுடன் நாவல் கூட்டி
கருத்ததொரு நாதநீர் தன்னா லாட்டிக்
கருணைபெற ஆட்டியதை வட்டு பண்ணி
தரு . . . த்து மகெரவாதனை லேகாயம் போட்டு
சுருக்கமுடன் மண்சீலை சுத்திக் கட்டி
அருந்துபசைத் திறமறிந்துப் அடைத்தைப் போடு
அப்பனே நாஸ்சரக்கில் கட்டுந் தானே 462

நால்சாரக்குவேதை

கட்டுநின்ற சரக்குதனை யெடுத்து மைந்தா
கனகமென்ற தங்கமது உருகும் போது
திட்டமுடன் தக்குனிகா காலுக்கு தன்னைச்
சேர்த்துருக்க தங்கமது குருவாய் நிற்கும்
இட்டமுடன் சற்குருவைத் தொழுது மைந்தா
இன்பமுடன் செம்பதனை அருக்கிக் கொண்டு
சட்டமுட என்பதுக்கு யொன்று போட
தங்காமென்ற தங்கமடா செம்பு தானே 463

ஆ. செம்பைவாட்டு வெள்ளிதனை யுருக்கி மைந்தா
திறகமுள்ள குருவைத்து வைத்துக் கொண்டு
அன்புவைத்து தானுருக்கி யெடுத்துப் பாரு
அரத்தில் தங்கமய தென்ன சொல்வேன்
நம்பமல்ல குருமையினால் வெள்ளி செம்பு
நட்டமுடன் யெட்டுமொன்றும் பத்தாய் சேர்த்து
தூன்பமது தானகற்க் குறவால் மைந்தா
சுருக்கமுடன் அன்பதுக்கு ஒன்று போட்ட 464

ஒன்றாகத் தானுருக்கிப் பார்க்கும் போது
உத்தமனே பட்டிலாறு மாற்றுத் தங்கம்
நன்றாக தானுமடா நயனந் தன்னில்
நட்டமுட நிவவேதை நயந்து பார்த்து
நின்றாகும் வாதநிலை தனைய றிந்து
நேமமுடன் சிவயோக வாழ்க்கை தன்னை
அண்டமாரான குளதனால் வடி . த் . . தாக்கால்
அக்னகநிலை தங்காது அதி பாரு 465

தாரக்கட்டு

ஆதியென்ற அரிதார வேதை சொல்வேன்
அருளான காயத்தை யறிந்து பார்த்து
நீதியென்ற ஆதார மாரர தாரம்
நிலைத்துநின்ற மூலமடா மேலா தாரஞ்
சோதியென்ற நிராதார தார மான
சுகமான ஆதாரக் கட்டி வாஞ்சி
ஓதியதோர் மந்திரகலை வாசி யாலே
உத்தமனே கட்டுவகை அன்மை கேளே 466

உண்மையென்ற கண்டாலவன் கண்டா கட்டி
உத்தமனே வெடசூர மொன்றாய் சேர்த்து
நன்மையுள்ள நன்மையடா நாத நீரால்
நட்டமுடன் தானரைத்து நன்மை யான
தன்மையுள்ள தாரமதுக் கஞ்சி கூட்டி
சார்வாக மண்சீலை சாத்தி மைந்தா
சின்மயத்தின் னுள்ளாலே நிதானங் கொண்டு
தானங்கண்டு சிவசிவாபுடம் போடக்கட்டும் பாரே 467

பாரான பாரதியாந் தாரந் தானும்
பக்குவமாய்க் கமலமது திட்ட மாச்சு
நேரான தங்கமது மாண்டு போச்சு
நிசமான செம்பவளச் சோதி யாச்சு
பேரான சோதிதனைக் கண்ட போதே
பொற்றலாம் வாசிசிவ யோக மாச்சு
உரான ஆதாரஞ் காணா லாச்சு
உறுதியுடன் னுன்கண்டு வெளிச்ச மாமே 468

வெளிச்சமென்ற நிலைதனிலே குவிந்துப் பாருதேன்
மெஞ்ஞான தீபமதை மெய்யாய்க் கொண்டு
தெளிச்சயுட நாதாள் னிலையால் நின்று
சிவசத்தி மூலமதைச் செஹாத் தென்போ
பளிச்சென்வே அருவநடு வாட மீதில்
பரமகயாள சாரமெகு தோணுங் காந்த
சாளுக்சி நடுக்க மலந் தன்னில்
தோணுமடா மெஞ்ஞான சோதி தானே
469

லிங்கக்கட்டு

தானான சோதியைப் போலகட்டாய நின்ற
தன்மையுள்ள லிங்கமதில் தருசி கட்டி
உள்ளான சத்தியுடன் சேர்த்து மைந்தா
உறுதியுள்ள வீரமது யொன்றாய்க் கட்டித்
தெளான நாதமதால் நன்றாய் யாட்டி
திற்கமுடன் வளித்துகட்டி சிலை செய்து
கோளான குருபதத்தை நன்றாய்ப் போற்றி
கூர்மையுடன் ஆப்படத்தில் வைத்துப் பாரே
470

பார்க்கையிலே சரக்கெல்லா மொன்றாய்க் கட்டி
பக்குவமாய்த் தானிருக்கும் மைந்தா கேளு
யெந்தையுடன் தானெடுத்து வெள்ளி செம்பால்
இன்பமுடன் நாற்பதுக்கு வொன்று தாக்கி
மார்க்கமுடன் பார்க்கவே தான் வயதெட் டாகும்
வரிசையுடன் தானெடுத்து லிங்கஞ் சேர்த்து
தீர்க்கமுடன் அடம்போட்டு யெடுத்துப் சார்த்தாச்
சிவகலை பதினாறு செப்பமை தானே 471

வெள்ளைபற்பம்

79.அ செம்மையுடன் சிவகலை கண்ட போதே
சிவசிவா சிவயோகத் திறமை தாச்சு
அண்மையுடன் சிவயோகத் திறம தாலே
உத்தமனே நாடுமுன்னே தீபஞ் காணும்
தன்மையுடன் தீபமது தானே கண்டார்
தங்கமய மாகுமடா அங்கந் தானுந்
சின்மயமாய் நின்றதொரு அங்கந் தன்னை
சிவரூபமாக வேதான பூசை பண்ணே
472

பண்ணப்பா பூசைவிதி நன்றாய்ச் செய்து
பக்குவமாய் சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
அண்ணப்பா தானோக்கி கோர சார
அஞ்சையுள்ள மூலமதை ஆர்தான் காண்பார்
நண்ணப்பா தன்மயமாய் நாட்ட கொண்டு
நாதாந்த சக்திசிவ பூசை பண்ணி
கண்ணப்பா தான்துலங்க உன்னைப் பார்த்தார்
கற்பூர தீபமதை காண லாமே
473

காணவே யன்னமாறு கருமானஞ் சேரு
கருவான குளிப்பானை தன்னை வாங்கி
தோணவே யடைத்துநன்றாய் தோண்டிக் கொண்டு
சுகமாக வெள்ளியத் தகட்டில் தன்னில்
பூணவே தான்வெதிர்ந்து அடத்தைப் போடப்
ஆ. பசுமையுடன் எரியது பற்ப மாகும்
உண்மையே பரிபமதை பதனம் பண்ணி
உத்தமனே யன்னமாகு கருவைக் கேளு
474

நாகக்கட்டு

கருவான வெள்ளைய சற்பத் தொடை
காரமுடன் காரமது கருவாய்க் கூட்டி
திருவான வாய்நீரால் கலிவத் தாட்டிச்
செம்மையுடன் நாகமதுக் கவசஞ் செய்து
கருவான கவசத்தைக் காயப் பண்ணி
உத்தமனே நிதானமதாய்ப் புடத்தைப் போட்டு
குருவான நாகமது அருசி நல்ல
குணமாக நீரடங்கித் கட்டும் பாரே 475

கட்டான நாகமதை யெடுத்து மைந்தா
கருவான தங்கமது நாலுக் கொன்று
பட்டாகத் தான் கருத்து உருக்கிப் பாரு
மகத்தான தங்கமது குருவாய்ப் போகும்
சுட்டான தங்கமது குருவாய்ப் போனால்
சுகுசாதி யாகும்வகை தன்னைக் கேளு
கேட்டான் செம்புவெள்ளி யெட்டு ரெண்டில்
திறமான நாககுரு வொன்று போடே 476

போட்டுருக்கித் தானெடுத்து பார்க்கும் போதில்
பொற்கமல மாதுவய தெட்டு மாகும்
தெட்டுடைய சிவயோக மானதை கண்டால்
சிவதவத்துக் குருதியென செப்ப லாகும்
மூட்டுடைய திறவுகோல் கன்னக் கோல்தான்
மேஅ அத்தியுடன் ராசியோனெ லண்ட மேவு
ஆட்டுடைய திருநடனங் கண்டா யானால்
லப்பவல்லோ ஞானபதி மாகுந் தானே 477

சவுக்காரம்

தானான சவுக்கார மொன்று சொல்வேன்
சங்கையுள்ள அவுரிதுவுஞ் சுறிப்புப் போடு
ஊனான பூரணமுங் கூடன் கூட்டி
உத்தமனே அரளியினால் கரைத்தி ருத்துக்
கோனான குருபதத்தை மனதிற் கொண்டு
கூர்மையுடன் அருப்பெற்றி காச்சி மைந்தா
தேனான நிலம்பதுபோல வருதல் கண்டு
செம்மையுடனதிற் சேர்க்கும் மருந்து கேளே
478

கேளடா பூரமோ டீரம் வெள்ளைக்
கெடியான வெடியுப்புச் சீனக் காரம்
ஆளடா காரமோடு சாரஞ் சத்தி
அப்பனே யெட்டுவகை சரியாய் வாங்கி
கோளடா வாரமாய்ப் பொடித்துக் கொண்டு
நிலம்பான வாசிலைதைச் சோத்துக் கிண்டி
வாளடா குருகொத பதத்தில் மைந்தா
மகத்திரட்டி யதுவு கூட்டி வாயே
479

உருட்டியதோர் சவுக்கார மைந்தா கேளு
உண்மையுள்ள வழலைசவு கார மாச்சு
திரட்டியதோர் காரமதை வைத்துக் கொண்டு
ஆ: சிந்தைதனில் நினைத்தபடி தரம் யாகும்
மருட்டியதோர் பாசாணடி மெத்த அன்று
மருவுள்ள சவுக்கார வளமை கேளப்பா
அருட்டியவன் கெட்டவுடன் புலகல் போடு
அப்பாகம் போலவென்றுசொல்லி அகத்தியர் தன்னை
480

தள்ளடா தனையறியா மூடர் தன்னை
சத்தசிவ மறியாத சதுங்கல் தன்னை
உள்ளடா நிலையறியா வனபா தன்னை
ஒன்றுமுடந் தனையறியா பித்தா தன்னை
கொல்லடா கொன்றுயாரை வதைத்துச் சுட்டு
குலைகெடவே நின்றவையுங் குறும்பா தன்னை
அல்லடா அவர்களைநீ கண்டால் மைந்தா
அறுசாந்துப் பேசாதே அடங்கி நில்லே

481

கறியுப்புத்தீட்டு

அடங்கிந்ன மனையாம லின்ன மொன்று
அவையடக்கஞ் சொல்லுகிறே னையா கேளு
கட்சியென்ற உப்பதுதான் கல்லுப் பாச்சு
கறியுப்புப் பருமணியாய்க் கருவாய் வாங்கி
நட்சியென்ற நீர்தனிலே நாட்டி மைந்தா
நன்றாக நீர்வத்த ரவியாற் போடு
பட்சியென்ற தக்கோளி முசுமு சுக்கை
பாங்குடனே யருவதையும் சாறு வாங்கே

482

வாங்கியந்த சார்தனி உலர்ந்த உப்பை
ஒ.அ. வரிசையுடன் தான்போட்டு ரவியால் வைத்து
சாங்கமா ளர்வத்த அலர்ந்த மாசு
தன்மையுடன் மான்பொருக்கல் முன்போற் காச்சி
பாங்குபெற அருகமுறை யப்படியே காச்சிப்
பக்குவமாய்த் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
திங்கல்லா யெருக்கம்பால் தன்னா லாட்டி
செம்மையுடன் மைப்போலே அரைத்தீரே

483

ஆட்டிநன்றாய் வடித்துவிட்டு ரவாயால் போடு
அப்பனே நன்றாக காய்ந்த பின்பு
ஆட்டி நன்றாய் ஐந்துதரம் பாலா லாட்டி
புண்ணியனே காயவைத்துப் புடத்தைப் போடு
நாட்டிநன்றாய் பாடமாறி யெடுத்துப் பாரு
நாதாந்தக் கறிப்புப்புப் புகட்டிப் போச்சு
தாட்டிகமாய் கட்டினதோர் உப்பு தன்னால்
சதாகோடி வேதைசெய்ங் கான லாமே 484

உப்புச்செந்தூரம்

காணவே வேதைசெய் கான வென்றால்
கருவான மூலமொன்று சொல்லக் கேளு
ஆணவே கட்டினதோ ருப்பு வொன்று
அதுவான லிங்கமொன்று தங்க மொன்று
தோணவே கல்வமதில் மூன்றுஞ் சேர்த்து
அந்தமுள்ள நாதநீர் தன்னா லாட்டி
பேணவே வடித்துவிட்டு புடத்தைப் போடு
பெருகியது சென்றுமொன்றாய் குருவாய்ப் போச்சு 485

ஆ குருவான செந்தூர மெடுத்துக் கொண்டு
தர்மமுடன் வெள்ளி செம்பாலயந் தானாக்கி
குருவான மாத்து தானீர்க்கு சாகுந்
தங்கமிட்டுத் தாருக்கைப் புடத்திற் போட்டால்
திருவான தங்காதி வயதென்ன சொல்வேன்
திறக்கையில் உயர்ந்ததாம் பதினா றாகும்
தருவானக் கருவறிந்து கமல நோக்கி
தன்னையங்கோ ஹன்னொளியும் கான லாமே 486

செம்புசத்திசுன்னம்

காணவே யின்னமொரு கருவைக் கேளு
கருப்பான செம்புதனை சுத்தி பண்ணத்
தோணவே பாறையுப்பு கூடவே சீனம்
துருசுடனே சவாசத்து வெடியுப்பு கூட்டி
பேணவே கல்வமதில் தண்ணீ ராலே
பலமாகத் தானரைத்து உருட்டி மைந்தா
பூணவே மண்சீலை நன்றாய்ச் செய்து
புத்தியுடன் புடம்போடச் சுன்னமாச்சே 487

ஆச்சப்பா சுன்னமதை வைத்துக் கொண்டு
அப்பனே யின்னமொரு கருமானங் கேளு
பேசப்பா பேசாத மவுன உப்பு
பெருகின்ற காசுப்பு தன்னை வாங்கி
நீச்சப்பா எயகுவடிக்கி புடத்தைப் போட்டால்
நிசமான காருப்பு நீறிப் போகும்
கூ.அ.பாச்சப்பா நீளைதோர் சாம்பல் வாங்கி
பத்தியுடன் பக்குவமாய் வைத்துக் கேளே 488

தாம்பூரத் துட்டு வாங்கி
கேளடா சுன்னந் தன்னை
கெட்டியுள்ள பாறையுப்பு
நீளடா வாயிநீரா லரைத்துப் பூசி
நிசமான காசுடன் சாம்பல் வாங்கி
சீத்மேலும் வைத்து மைந்தா
வேளடா
ஓபரசுடன் புடம்போட்டு எடுத்துப் பாரு
கூளடா நின்றதொரு களிம்பைல் மாந்தான்
அத்தமுடன் அத்துசுக சுத்தி யாமே 489

சுத்தமுட னைந்தவாதம் மைந்தா கேளு
சுருக்காக மூன்றுபுடம் நன்றாய்த் தீர்ந்தால்
நித்தமுள்ள சுத்தியதாய் சுத்த மாகும்
தீர்க்கமுள்ள சுத்தியடா ஆறாகுந் தோணா
சுத்தியுட னைந்தவாதம் சுற்றிப் பண்ணி
ஆரணமாய்த் தங்கமது பத்துக் கொண்டு
உத்தியுடன் தான்கொடுத்துப் பார்த்துப் பார்த்தால்
உண்மையுள்ள செம்பதுவுந் தங்க மாமே
490

செம்பு சுத்தி

தங்கமென்ற அங்கமடா செம்பு தன்னைத்
தாணிதனிற் சுத்திபண்ணத் தன்னைக் காணார்
அங்கமென்ற தேகமதை சுற்றி செய்தால்
ஆகார செம்புசுத்தி அவன்தான் செய்வான்
ஆ. சங்கையுள்ள சுற்றியடா செம்பு தானுஞ்
சத்திசிவந் தன்னுளாள் சுத்தி யாச்சு
வங்கமுடன் ரசிதமதை கூட்டி நல்ல
மகத்தான செம்புதனில் மருவு வாயே
491

மருமான யெட்டுரெண்டு மொன்றாய்ச் சேர்த்து
மார்க்கமுடன் வங்கமற ஊதிப் போட்டால்
திருவான சோதி மயமாகுஞ் செம்பு
தீர்க்கமுள்ள செம்பதுதான் மாறத் தங்கம்
கருவான தங்கமடா வாந்து வாச்சு
காலான வாசியடா யோக மாச்சு
திருவான அருவமதால் யேக தீபம்
குண்டலியான் நந்திமற காசந் தானே
492

நானான மாறகாசம் னந்தி கண்ணால்
சதாகொடி குளயன்போல் மாறகா சிக்கும்
கோனான குருவருளால் தன்னைப் பார்த்துக்
குறியாக யன்னமொரு கருவைக் கேளு
ஊணான அயமது வெளுவா மைந்தா
அபரமுடன் சம்பாலத்தார் சுத்தி பண்ணி
உரனான அமுரயனாலிக் கருவா மைந்தா
உண்மையுடன் நிலச்சேரு மருந்து கேளு

493

அயச்சைம்பு

கேளடா அரைப்பொடிக்க ரெட்டி மைந்தா
கொணதெமுள்ள துரிசத்துவங் காரங் கூட்டி
வாளடா கெந்தகமுங் குதம் பூரம்
மார்க்கமுடன் யமதுக்கு நாலா லொன்று
கோளடா வாராம லெல்லாங் கூட்டி
குமரவே சமளத்தின் சாற்றா லாட்டி
கோளடா வச்சிரமாங் குகையா லிட்டு
கண்ணாடா உன்நிதாமாங் நன்றா யூத்தே

494

ஆதிநன்றா அயமுடனே சரக்குச் சேர்த்து
உண்மையுள்ள செய்பதுபோல நன்மை யாகும்
நீதியுள்ள அயமதுதான் செம்மை யானால்
நிலைத்துடா வாதமது நிசமே தாக்கு
ஆதியென்ற அயமதனால் சகலசித்தும் போகதே
யாகுமடா தப்போ யல்லால் [illegible]
சோதனை [illegible] குருதன்னால் மைந்தா
சுத்திதனில் அயத்தினுட செய்மை வாங்கு

495

வாங்கியதோர் செம்புனிகை தங்கஞ் சேர்த்து
உரிசையுடன் தானுருக்கி வைத்துக் கொண்டு
யேங்கியே திரையாமல் மைந்தா கேளு
இன்பமுடன் செல்லிசையம்பால் பத்தக் கொண்டு
ஓங்கியயே தான்கொடுத்து யுருக்கிப் பாரு
உத்தமனே வயதுபனி ரெண்ட தாகும்
பாங்குபெற சோதிமயந் தன்னைக் கண்டால்
பாலகனே திவ்யயோகம் பலிக்குந் தானே
496

பலித்ததென்று தலைகீழாய் ஊசுனாடி தானா
ஆ ஆங்குடனே காந்தலையாய் நின்று கொண்டு
அகுத்துடன் புருவண்டுச் சமதிமே லாக
ஆனந்தபா வெளியேல் மந்து நின்றுக்
சொலித்த திருவாசியனார் தன்னைப் பாரு
தாலமென்ற தேகமது சூட்ச மாகி
குளிந்தனி மைலாடவாசி தனர் காணும்
நீதண்ட அண்டமதின் குற்றி தானே
497

சித்திபுள்ள சூர்ணமே யேசு வஸ்த்து
சினையான அருவமடா சொர்க வீடு
சந்தகுள்ள பாகைதான் யென்ன வென்றால்
துவைத பாத்திரமட சூட்ச மாகும்
பத்தியுள்ள மூலஅனல் வாசி யாகி
பதிவான வாசியது மாறான னாச்சு
சந்தகுள்ள மாறானது தீய மாச்சு
திருவான தீபமது போதந் தானே
498

சுவடி எண்: 406 - வைத்திய அட்டவணை
மொத்தபக்கங்கள் - 1-181

போத மயமான சிவயோகந் தன்னைப்
பூரணமாய் வாசியினாற் புகுவ மேவ
நீதமுடன் கண்டுமனக் கண்ணா லந்த
நினைவறிந்து கலையறிந்து நின்றா யானால்
ஆதவனுஞ் சந்திரனு மொன்றாய் நின்று
அமர்ந்தசார கதிர்முனையா லாடி நிற்கும்
பேதமென்ற சுழிமுனையா லாடி நிற்கும்
பெருமையுள்ள சக்கரத்தின் ஓசைதா னென்னே 499

84.அ. ஓசையான சக்கரந்தான் கமலக் கண்ணு
வேதாந்த பீடமதுதான் ஆதி மூலம்
அசையாத மூலமது அண்டத் துச்சி
அம்பரமாய் நின்றவெளி பாப ரூபந்
திசையான தீட்சையடா முப்பாழ் தப்பால்
செங்கமல சோதியடா நாதத் தாய்த்தான்
விசையாத காரியங்கள் எய்குந் தானா
யருந்து ஓளையாகுஞ் சிவசத்தி தானே 500

சிவமயம்

சத்திசிவ பீடமுமாராய் சுத்த மாகி
சதாசிவனும் மனோன்மணியுந் தானாய் தானாய்
சுத்தமுள்ள சோதி வடிவாகி யந்த
சுழிமுனையென்ற வொளிதனிலே வொளியாய் நின்று
வெத்திபெற சர்சாங்க மெல்லாந் தன்னுள்
ஓளங்குமனக் கண்ணாலே யுன்னைப் பாரு
பத்தியுடன் சத்தியினாற் பார்த்தால் மைந்தா
பருதிமதி சுழிமுனைப் பாகசந் தானே 501

பாரகாச மாதமாவது சுகுணைக் கேளு
பேணியே தாம்பூரம் அயமுந் தட்டி
உரமான சதம்பலத்தின் சாற்றா லாட்டி
உத்தமனே அதுக்குள்ள காலிங்கம் காரந்
சாரமான வீரமுடன் சிலையுந் தாரந்
ஆ. தாக்கிநன்றா யொன்றாக அரைத்துக் கூட்டி
திறமான சட்டியிலே நடுவில் வைத்து
தீர்க்கமுடன் தாம்பூரச் சேர்ப்பாய் மூட
502

மூட்டிநன்றாய்ப் பொடிமணலை மேலே கொட்டி
மூர்க்கமுடன் அடுப்பேற்றி அனலை மூட்டி
நாட்டிநன்றாய் மணல்கருகும் பருவம் பார்த்து
நன்மையுடன் தானிறக்கி குளிர வைத்து
கூட்டிநின்ற கவசமதை யெடுத்துப் பார்த்தால்
தூளதான யெழுசரக்கு மொன்றா யொன்று
தட்டிநன்றாய் கட்டியது திட்ட மாகுஞ்
சாங்கையுடன் தானெடுத்துத் தாக்கி வாரு
503

தாக்கிவது தாம்பூரந் தன்னை யுருக்கிச்
சதிராக அவுடத்தின் மருந்து சேர்க்க
சேர்க்கமுள்ள தாம்பூரங் கட்டிப் போகும்
சித்தியுள்ள சொல்லிரெண்டுள் ரெண்டுஞ் சேரு
தீர்க்கமுடன் உருக்கிநன்றாய் பார்க்கும் போதில்
சிவசிவா பொன்னொளிவை யென்ன சொல்வேன்
மார்க்கமுள்ள தங்கமடா பத்துக் கொன்று
வைத்துருக்க தூலக மயமாகுந் தானே
504

தானான தன்மையே மெங்குந் தானாய்
சச்சிதானந்த மென்ற உச்சி மதில்
தேனான அமிர்தமடா அருவி பாயுந்
85:அ திடமாக கண்டதால் அங்ஙகன் ஞானி
ஊனான தேகமது பலிக்க மைந்தா
உருசையுடன் தான்பொசிக்க மாட்டா யானால்
வீணாகப் போகுமடா ஞான மெல்லாம்
வேதாந்த வாலைபதம் மேவா யூனே
505

உறுவது வாசியினால் திக்கோ ணத்தில்
உண்மையுடன் மானமதாய் பூசை பண்ணி
பேறுவது உச்சிநுக் கமலந் தன்னில்
பெருகின்ற கற்பூர தீபந் தோணும்
தோணுவது எந்தவாத மென்றா யானால்
சொல்லுகிறேன் சிவான போதம் போதம்
காணுவது அருமையடா போதந் தன்னை
கையாலாச அகத்தியனே தன்னைப் பாரு
506

பாரான தன்மையந்தா நாத மாகும்
பதிவான நாதமதில் ஊர்ந்து சேர்ந்தால்
நேராக கூடியது வொன்றாய் நின்று
நிலைத்ததடா மணிகைவன கிளைகை யாகி
சீரான கிளைகையது நாதந் தானே
சிறமைப் பாயந்து அண்டமெல்லா மற்றி
ஆரான ஆதார மூலஞ் சென்று
அடங்குவது அங்கிசிக்கிதி . ஏங்கழுதமேனும் . . 507

ஆ. ஆச்சப்பா அஞ்சைசுத்து பஞ்ச பூதம்
அடங்காத பூதமடா ஆசை மீறி
நீச்சப்பா நின்றநிலை யறியாம லேதான்
ஆண்...நின்ற வாசியது நேர்கண்டு கொண்டு
பேச்சப்பா போனவிட மார்தான் காண்பார்
புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
பேச்சப்பா பேசறியேன் மௌனமை யத்தில்
பேரண்ட வெளியோடே வெளியாய்ப் போச்சே
508

வாசிக் கோணம்

வெளியான அண்டவெளி அண்ட மண்டபம்
வேதாந்த நந்தியடா காணு கண்ணு
ஒளியான மூலமது சமைந்தா கேளு
ஓம்சிவா சிவாயகுரு கடாட்ச மாகும்
அளியான வாசியது மூல வன்னி
துலங்குகின்ற தீபமது அறிவார் தானே.
அறியாத பதராயது வொன்றே சத்துமது
அடங்க னகுவாகற்ப மந்த மாச்சே
509

அந்தமென்றும் ஆதியென்றும் ரெண்டென் றாச்சு
86-அ. ஆகார பூரணமே மதுவே யாச்சு
சொந்தமென்ற சுத்தவனை மதுவே யாச்சு
சோதியென்ற சுடரொளிய மதுவே யாச்சு
வந்ததுவும் போனதுவு மாய மாச்சு
மாயமென்ற செகச்சாலக் குத்து மாச்சு
ஏயந்தரத மின்னதென்று மறியப் போமோ
சம்பிரான் திருநடன மயில்பு தானே
510

சூன்றகுந்த மனைமை

இயல்பான குருநடன பார்க்க வென்றா
மாடையதின் சந்திரனால் தங்கைன் சுன்னி
இயல்பாக உச்சியிலே அம்மையின் குட்டி
இயற்கையுடன் அருவமதில் மங்கைன் ரோதான்
இயல்பாக நீயறிந்து அறிவா லங்கே
யேகாந்த மானவெளி தன்னைப் பார்த்தால்
இயல்பான சந்திரனோ டாறகா சிக்கு
மென்னைசொல்வேன் தேகமது குளிர்ச்சி யாமே
5/1

ஆமப்பா குளிர்ச்சையாலே சுன்று தேறி
அதின்மாறகு அக்கினிதான் டைஇருக்க வென்றா
லோமப்பா வலமான கிரியனால் யோகு
மனதால் வந்தகைனவே உறுதி கொண்டு
தாமப்பா அந்தனால் தன்னைப் பார்த்தால்
திருவான கிரியனே மாறகா சிக்கும்
வாமப்பால் நிறைந்த பூரணத்தி னாலே
ஆ. மகத்தான தேகமது காந்தி யாமே
5/2

காந்தியென்ற சோதியடா ஆதா யாலே
துலங்கும் மண்துலங்கும் ஆமல்ந தன்னால்
பாந்தியமாய்த் கற்பூர தீபம் காணும்
பாகுான தேசாயும் வருமே யாவான்
சாந்தமாய் வளபத்தி கெதியன் றன்னி
சதாகாலம் அருவமதல் சாந்த நின்றால்
சேர்ந்துநின்ற வாதியெல்லாந் தீர்க்க மாகிச்
சுட ராளியால் மாறகாசந் தோணுந் தானே
5/3

தோணவே யடக்கரத்தில் தங்களை னேதான்
சித்தமுடன் ஆகுதியை நிரைத்தி மைந்தா
பேணவே மந்திரங்கள் தானைச் சாத்திப்
பெருமையுடன் வலக்கரத்தி லங்கை னாட்டி
பூணவே ஆகுதிதனைக் கடாட்சித் தாக்கால்
பொல்லாத நோய்களெல்லாம் பொடிந்து போகும்
ஊணவே அருவண்டுக் கமலம் நோக்கி
உத்தமனே சடாதார முறுதி பாரே

சடாதாரம் 514

உறுதியுட வலகமதில் சருச ளக்க
உத்தமனே யருயித்தில் சிங்கை நாட்டி
சருதியுடன் வலதுகால் தன்னை லேதான்
சித்தமுடன் சியம்மெனவே முன்னே வைத்து
கருமைமன உறுதியினா லிடது காலில்
87.அ. கருணைபோலங் கென்றை கருத்தா யொட்டி
பருதியொளி சுருதியுடன் நடந்தா யானால்
பாருலகில் நினைத்தபடி முடிக்க லாமே
515

முடிக்கலாம் நினைத்தபடி சைக்குள் ளாகும்
சித்தியுடன் போனகாரி யங்கள் சித்தி
தொடுக்கலா மாதார மாறா தாரஞ்
சித்தமுள்ள வாதயோர் கீர்த்தி தேகி
அடுக்கலாம் ஆதியாஞ் சோதி தன்னை
அருள்பெருகும் பூரணத்தை அன்பாய் வைத்து
யெடுக்கலாஞ் சகலசித்தும் சைக்குள் ளாகி
இன்பமுள்ள காயசித்தி யருந்து பாரே
516

இருந்துவினை பார்ப்பதற்கு வகையே தென்றால்
யருட்டரு மொருவர யேகங் கொண்டு
அருந்தவத்தில் சத்திசிவ பூசைப் பண்ணி
ஆதியென்ற சமாதியினையே யருக்கு முன்னே
தெரிந்து கொண்டு திப்பாரா காச மையமா
சித்தியுடன் ஒரசூதியைந் கையால் வாங்கி
உருந்துபகைத் தாள்ணியும் போதி லேதான்
மகத்தான சடாரணியை தான லாமே 5/7

ஞானகலசிய

காணலாகு சகல கருமான மெல்லாம்
ஆம் கருணைபெற பூரணத்தைக் கண்டு தேற
தோணலாம் காவாயத்தை நன்றாய்ப் பாரு
சித்ததுள்ள சகலகலைக் கியானம் பாரு
பூணலாம் தத்துவமா பரத்தைநன்றாய் பாரு
அத்தியுடன் மாந்திரகமா யரத்தைப் பாரு
பூணவே பூரண பராசு ஞாலும்
பெருமைவட்டு உண்மையனால் பேணப் பாரே 5/8

பாரப்பா ஞானமென்ற மனதுக்க யாண்டி
பார்க்கையாலே சேர்த்திருட பழமை தோணும்
காரப்பா பூசைவாதி திட்சை ரெண்டும்
கனவான மணக்கனிவால் கண்டு தேறு
தேரப்பா பேதந்தன்பான் அனந்தங் கோடி
திசமான சாத்திரங்கள் மெத்த அண்டு
தேரப்பா சாத்திரங்கள் நன்றா தேடி
அதிக்கடன் பார்த்துநிலை சேரு வாயே 5/9

சேருவாய் நிலையறிந்து தீபம் பார்க்க
செம்மையுள்ள அகாரமடா சிவத்தின் கூறு
மாறுபாதந் தனையறிந்து கருவே செய்ய
மகத்தான தேகமடா வச்சிர காயம்
நேருகிற வாசியுடன் மந்திர சித்தி
நிசமான சத்திபர சனையே செய்ய
88.அ.தேறுமடா காயாதி கற்ப மெல்லாஞ்
சிவசத்தி பூசையை நீமறந்தி டாதே
520

மறக்காத நெறிதனிலே மனதை வைத்து
மவுனரச அமுர்தமதை மனதாயக் கொண்டு
யிறக்காத பூரணத்தை பூசை பண்ண
இன்பமுன் யில்லையடா யாகொல் கொண்டு
தீர்க்கமா யால்லரத்தை சத்தி பண்ணி
சிவசிவா காரசாரங்கள் சிவமயமென் றெண்ணி
அறமான தந்தையதா யருந்தா யானா
லாதியந்த நடுவனையை யறிய லாமே
521

அறியலா மாதியந்தஞ் சொந்த மாக
அறிந்தமன்பு நடுவான அண்ட மேவ
தியலாம மனதே லகிரி கொண்டு
தீர்க்கமுடன் கைவுனரச குளிகை கட்டி
படியலா மண்டமண்ட மூடிஅக் கப்பால்
பார்க்கலாம் பரமபத தெல்லை தன்னைச்
சொலலாம் அமுர்தரச பானந் தன்னைச்
சொந்தமன்பு லகிரியிலே சேர்க்க லாமே
522

லகாளிர்

ஆமப்பய லகிளயுட மார்க்கந் தன்னை
ஆரறிவார் புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
ஆ. நோமப்பய சொல்லுகிறோம் லகா மார்க்கம்
நாதாந்தப் பூரணமாய் ஆதி அந்தம்.
தாமப்பய தன்மையாய் நின்ற வஸ்து
சகலஉயர் தப்பாமல் நின்ற வஸ்து
ஆமப்பா வொன்றாகி யெல்லாந் தானாய்
உறுதியுள்ள பூரணத்தி லொடுங்கி நில்லே
523

ஒடுங்குமனம் நிலைப்பதற்கு லகா கேளு
உறுதியுள்ள யெட்டியோடு சுணங்கன் பட்டை
ஆடங்கிநின்ற ஆனந்த மூலி யோடு
அரலியோடு மதிமயக்கி ஆனைப் புல்லு
? அடக்களிக்கும் கல்யாணி வெங்கைக் கொம்பு
மேலான கனயெருமை வாலியன் பட்டை
தொடங்கியதோர் பட்டைவகை பதினொன் றுந்தான்
தூளாக்கிப் பாண்டமதில் தயிலம் வாங்கே
524

வாங்கியந்த தயிலமதை பதனம் பண்ணி
மகத்தான கன்னியுட குடிநீர் வாங்கி
தாங்கியதோர் நீரதிலு தயிலம் வாட்டு
தனக்குள்ப் பாறைதனிலே வைத்தியம் பார்க்க
ஓங்கியதோர் வியாதியெல்லாந் தொலைந்து போகும்
சித்தமனே லகாவென்ற கர்ம தாகம்
பாங்குடைய லகிள, ——

✗ (இதன் பிறகு தொடர்ச்சி இலைகள் காணவில்லை
இலைஎண் - 74 தொடங்குகிறது)

94அ தன்மையுடன் சோதி மயமாக யென்னி
நாதாந்த பூரணமாய் நலம்பெந் தாக்கால்
சின்மயமை தன்மயமாய் யதிடனாய் நின்றால்
சிவயோக மானதும் பஞ்சமாதாங் காணே
552

பொதிகை மலை
காணவே மலையாடு வளமை கேளு
கருணைவள் பொதிகையிலே கையாசு வர்க்கம்
பூணவே தங்கநிறம் கோடா கோடி
புகழான சூலிநிறங் கோடா கோடி
தோணவே பஞ்சநிறங் கோடா கோடி
துலங்குகின்ற செகப்புநிறங் கோடா கோடி
பேணவே இ.ன்..நிறங் கோடா கோடி
ே. .... ~~சோதிநிறங் கோடி தானே~~
553

தானேதான் பொதிகைமலை சார்பு லேதான்
சாங்கையில்லா சித்தர்கள் தான்.. செய்து
கோனேதான் தானாகி வுருமாகி குவிந்துநின்று
தேகமது நிற மலமு மாகி
ஊனேதான் அகண்டவெளி பூரம் மாகி
உண்மையென்ற மவுனரச ஆறு மாகி
வானேதான் வடிவாகி முடிது மாகி
மகத்தான கயிலாசு வர்க்க தோரே
554

நயலாச வர்க்கம்

வர்க்கமென்ற நயலாச வர்க்கத் தோர்கள்
வளமையுடன் வாகலுட மார்க்கங் கேளு
ஆ. பொற்கமல உச்சியிலே நாட்ட மாகிப்
பூரணமாம் சோதியனவே பூண்டு கொண்டு
சொற்கமென்ற சொர்க்கமென்ற வாத சாந்தம்
சோதிமணி வீடதுதான் சுகமு மாகி
நிறகமனங் கொண்டுகதி தானே யாகி
நிரஞ்சனமா யெங்குநிறைந் திருப்பார் தானே
555

சதிரகிலவளமை
காணவே யவர்களுட வேடங் கேளு
கருணையுள்ள நீர்க்காவி யடக்கா யாக
பூணவே மந்திரகனல் யோக வெட்டி
பூண்டுநின்ற வாசியடா யோக்க மென்று
தேணவே விபூதியுத் தளமு மாகி
சொல்லுகிற மந்திரமும் அஞ்செழுத்து மாகி
பேணவே அண்டவெளி நேச மாகி
பெருமணி ருத்திராட்சஞ் சிவ்வாலை பாரே
556

பாரப்பா சிவபூசை அதைய மாகும்
பதிவாக மதியமதி லகுசு கொள்ளு
நேரப்பா மாலையிலே சந்தி பூசை
நேர்மையுடன் காலசந்தி இச்சி தோன்று
காரப்பா பூசைவாதி மறக்கா மலத்தான்
கனிவாகத் தானருந்து பானம் பண்ண
சேரப்பா பானமென்ற லார்தான் காண்பார்
செங்கமல அமுர்தரச பானந் தானே
557

15.ஆ. பானமென்ற பானமடா நாதா பார்த்திடுவாய்
தெந்திக்கி மோட்சமென்ற பானந் தன்னை
மோனமென்ற முத்தியாலே சித்த மாகி
முத்திபெற அந்தரசூழ் பூரணங்கு தேர்ந்தால்
ஞானமென்ற கமலமதில் சாந்தி காணும்
நந்தியென்ற கேசரியை ஞான தீபம்
வானமென்ற ஆகாச சோதி தன்னை
மார்க்கமுடன் கண்டறிந்து யோகங் காணே
558

காணவே சதுரகிரி வளமை கேளு
கமலமென்ற கண்ணாடி சுனையா மேதான்
தோணவே சுனையருகே குகைதா னுண்டு
சித்தருள்ள ஜலாசமமா அகண்ட சக்தி
பேணவே மந்திரமோர் அண்டம் பார்த்து
பேரான கண்டமதுக் கருக்க மைந்தா
ஆணவே சித்தரா யாரம் போந்த
சூமலாரங் குண்டமதில் யேகமெந் தானே
559

யேகமெங்கள் தான்வழங்கும் போதி மேதான்
இன்பமுள்ள யோகமாலே யொருவன் தானுமே
சொக்கமெந்த ஓமம்வளர் குண்ட மதில்
சித்தருடனிருவா கதபஞ்ச மாதரும் போதும்
சிக்கமெந்த பாசமெல்லாம் வெந்து நின்றி
திறமான பற்பமதை சித்த ரெல்லாம்
ஆ. மொக்கமெந்த மோட்சமின்னல் தீபம் பார்த்து
சித்தியுள்ள ஓம்குண்டந் தனைப்பார் பாரே
560

அகாரமகிமை

பார்க்கையிலே குளனனேறி ஒளிதன் னாலே
பதுபமய மானசிவ யோகி தானுந்
தீர்க்கமுடன் வேலயே ...... பார்த்து
சித்துடன் சித்துமய மாகி னன்றும்
மார்க்கமுடன் மறுதினத்தி லிந்த ......
மகத்தான அவசிருப்பார் ஆயிரம் பேர்
இயற்கையுடன் யோகருடன் சென்று அந்த
இயக்கியத்தில் சென்றுமிகப் ...... காணே
561

காணவே யேக்கியத்தில் மறைந்த போது
கருத்துடனே ஆவென்ற சத்த மாச்சு
பூணவே ஆவென்ற சத்தந் தன்னை
புத்தியுடன் தன்னறிவால் அறியும் போது
தோணவே அகாரமது சிவமு மாச்சு
தொகுநெறி போனாற்றும் ...... பன்னி
பேணவே சிவமான அகாரந் தன்னை
சில்மாக உருவேற் செய்த்தேன் பாரே
562

பாரப்பா உருவேற ...... போதில்
பாராசு கும்பகனி யென்றே சொன்னார்
நேரப்பா கும்பகனி யென்றும் பெரு
நிலை ______

(இவ்விடங்கள்! 16, 17 ஆகிய இருவரிகள் காணவில்லை')

98.அ சாங்கையுள்ள சித்தர்கள் - - - - - - -
உண்மையுடன் மனையாள் சென்றேன் போ
உறவதியுட நந்தியுட வொரக்கிச் சென்று
நண்மையுடன் தானிருக்கும் பொதி - - - - - -
நாதாந்தக் கெவுனரசக் குளிகையா யந்தார்

574

பந்தியுட நானுமொரு குளிகை யந்து -
யாருமுமே அவையடக்கஞ் செய்து கொண்டு
பாய்ந்துமதை அண்டரண்டஞ் செல்லும் போது
பதிவாக நந்தீசர் குளிகை தாறு
மாய்ந்துமதை கொண்டு - - - - . . . லினை
மகத்தான நதியுமோ . . . . சென்றார்
ஆய்ந்துஅந்த குளிகைக்கு கெவுனங் கொண்டு
அண்டரண்ட . . . .

575

. . . . நின்றே னந்தீசர் அருள்வந்து
தெளிவான அகத்தீசர் கெவுனமப்பு கண்டு
. . . . மதுடைய மணியான் வேகம்
காலசதி - - - - . . . சாரணையுந் தீரும்
பண்டுடைய சாரணைதான் மனவேகி யாகும்
பக்குவமாய்ப் பலத்துக் கோண . . ரானார்
நின்றனலை நந்தியென யொரு காண்பபார்
நிசமறிந்து சாரணைகள் தீர்ந்தார் பாரே

576

ஆ. நிசமறிந்து நந்திசர் சாரணைகள் நீந்து
நிச்சையமா யருபெருங் கிரிகை யோட்டோ
நிசமறிந்து கிரிகையானால் செவுனங் கொண்டு
றீக்கரந்த வண்டமெல்லாஞ் சுத்த போது
வசமறிந்து நந்தியுமோ மொன்றா நின்றார்
மார்க்கமுடன் சுவறிந்து காண்ணி யென்றேன்
அசனமறிந்து பசாரஞ் செய்து கொண்டு
அருந்தேனான திருகூட மலையாந் தானே
577

திருகூட மலைவாசம்

மலையான திருகூட மலையல்ச் சென்று
மலையாட வாளமறிய வலத்தல்ச் சென்றேன்
நிலையான அம்மலைக்கி வலம தாக
நிர்ணய மாயாதார்க் குகைதா னுண்டு
சிலையான குகையாட வாசல் தன்னிற்
சிவசிவா வாய்அமர சண்ட மாகி
கலையான வாய்அமர சண்டத் தேகிக்
கருணையுடன் குகைதனிலே சென்றேன் பாரே
578

சென்றுமகை குகைதனிலே சுத்தம் போது
திரிபாத மகாமுனியைத் தன்னைக் கண்டேன் பார்
கன்றுமன திரியாத முனிதான் வந்து
காந்தகட்டி ஆசனமேல் தவசி ருந்தோம்
நின்றுகைதி கண்டுதாசி தவசிருக்கும் போது
நிலையான மணிகைதன மங்கி மைந்தா
பண்டுடைய சாரணைகள் பேசும் போது
பசுமையுள்ள நாதமென ஒளிகள் போமே
579

சூ. நிலையறிந்த நாதமடா வாய்வு வேகம்
நின்றநிலை வேகமடா மனதுவே கந்தான்
கலையறிந்த வேகமதில் கால்கொண் டுனி
கமலரச பூரணசா ரணைகள் நீந்து
மலையறிந்து அடியேகி முடிமேல்ச் சென்று
மணிகெவுன மனதனையே மதிக்கும் போது
நிலைதெரிந்து யடவலமாய் கண்ட காட்சி
சத்தினாந் தியானமனோன் மணியாம் பாரே 580

சுவேதகிரி

பாரப்பா கெவுனமணி கெவுனங் கொண்டு
பாய்ந்துகை சுவேதகிரி தன்னிற் சென்று
நேரப்பா கிரிவலமாய் வருகும் போது
நிச்சயமாய்க் கிட்டுகமாய் குகைதா னுண்டு
ஆரப்பா அறிவார்கள் குகையைக் காண
அரிதாது அந்தமற்ற குகையைக் கண்டு
உரப்பா செய்யாமல் குகையைக் கண்டேன்
உரைகொண்டு அக்குகையிற் சென்றேன் காணே 581

சென்றுகொண்டு நின்றநிலை பார்க்கும் போது
சிவசிவா அறுவரை அங்காகக் கண்டேன்
கண்டுநின்ற அறுவரை கடக்கும் போது
கருணையுடன் மெய்வரையாய் வாசு தேவர்
சூ. நின்றநிலை தனையறிந்து தவது செய்த
நேர்மைதனை யானறிந்து அ.க.டு. நின்றேன்
அன்றிமகை கன்னறநிலை தனைய றிந்து
ஆதியைத் தீசக்கினி வாசவன் றானே 582

வாவென்று அவர்பாகந் தன்னைப் யந்தார்
மார்க்கமுட னிருவருமே யோகஞ் செய்தோம்
தூவென்ற கைஅனமணிக் குயிராய் நின்ற
குருவான சாரணையே சென்றேன்ப் போ
ஆவென்ற அகாரமுதே தூகாரம் ரெண்டு
அருத்தநின்ற மகாரமொன்று அருள்களாய் யீந்தார்
ஆவென்ற ஆயாரத்தின் மலருக் குள்ளே
பொருந்திநின்ற அமிர்தமெனப் புகன்றார் தானே
583

தானென்ற அமிர்தநிலை தானே சொன்ன
தகமைதனை தானறிந்து மனதுமை கொண்டு
வாவென்ற வடிவுடைய வாசு தேவா
மகத்தான மாமுனியே சொல்லக் கேளு
தேனென்ற அமிர்தரச பானந் தானே
சிவசிவா யருகைய்யு மொன்ற தர்ச்ச
நானென்ற அகத்தில் வாலாயி சன்னியே
நலமான வாசுதேவ னுந்தா னாசசே
584

ஆச்சென்று யாருவருமே மனது ஊர்ந்து
அருள்ஞான செஅனரசக் குளிகை போட்டு
ஆச்சென்ற வாசியினால் - - கிரைத்த தேகி
சிளையான சுந்தரா கிரியாற் சென்றேன்
நீச்சென்ற நிலையறிந்து கிளையச் சுற்றி
நேரான நிலைகள்தனை யறிந்துபார்க்கும் போது
பேச்சென்ற அம்மலையில் சுந்தரா காணப்
பேரொளியாய் நின்றதொரு சோதி தானே
585

சோதியென்ற ரூஞ்சிரா கருணை தன்னால்
சுந்தரம்போல் குருஞ்சித் தாராயாரம் போர
ஆதியென்ற பூரணமே செகதியென் றெண்ணி
அவர்கள் சிவயோக மதின்னாளாங் கேளு
நீதியுள்ள சித்தாயாரம் பேர் தன்னில்
நேமமுடன் நினையாரு பெரியோர் தன்னை
ஜோதியதோர் மந்திரத்தா லுருவாற் சேர்ந்த
அத்தச்சை தனைவகுப்பார் அன்மை தானே
586

உண்மையுடன் பாடிட்டி சதைத்தனை வகுத்து
தேமஸ்வன் குண்டமதில் பாகம் பண்ணி
நன்மையுள்ள சஞ்சிரா கிரணை சென்ற
நாதாந்த ஜருட்சுமதின் பானை துவாங்கி
தன்மையுடன் வாபுரத்துக் கோதோர தன்மேல்
திடமாடவே சதைவளர்ந்து தேக மாகுந்
தன்மையுடன் யவரோடை யாயாரம் போர
திருஅருவான் பாதமதைப் பூசிப் பாரே
587

ஆ. பூசித்து சிவயோக நாட்ட மாகிப்
பூரணமா யானடொன்று தவமே செய்வார்
நேசித்து யாவ்வதமாய்த் தவமே செய்து
நெடுங்காலம் ஊமைந்திருந்தார் லக்கோ யில்லை
மாவுத்த யதுவாகவே சதிரங் கொண்டு
மகத்தான சதிரயுகமோ கோடா கோடி
வாசித்த வாசியிலே வயுமை யாகி
வசித்தாரே ரெஞ்சிந்தா மகிமை தானே
588

தாமென்ற மகிமைபெத்த சித்தர் முன்னே
சகலகலைக் கியோனமென்ற குளிகை போட்டுக்
கோனென்ற குருவருளால்ச் செய்கிறன் போ
கருகுசித்த ராயாரம் போதியா ரெண்டு
தேனென்ற அகஸ்த்தகலை கும்பனு தன்னில்
சென்றுவந்த கும்பமுனி யென்று சொன்னேன்
வானென்ற யேக்கியமா முனிவர் வென்று
வகுந்திதை வடிதொழுது வணங்கி னாரே
589

வணங்கிமிகை நின்றுதிரு ஆகத்தார் முன்னே
மந்திரத்தால் பார்த்திட்ட சதைதவன யுதிர்த்து
இணங்கிமிகை வோமமதின் பாகம் பண்ணி
யெல்லோருந் தான்கூடி யருந்தும் போது
கிணங்குவந்த மந்திரத்தால் சதையுள் பாகிக்
உடலங்ரோடி யருந்துமே பாகம் கொண்டு
மனங்குவந்து வாசியான் மேலேறும் போது
மகத்தான குருவைவே வணங்கி னாரே
590

உருசைபா அடக்கம்

10.அ.வணக்கமுட நின்றுமனங் குவிந்து கொண்டு
மந்திரத்தால் பாசமதை யகற்றிச் சட்டு
இணக்கமுடன் அவற்பாகங் கொண்டு தேறி
யேகாந்த சிவயோக மந்தி ரத்தை
தனக்குமை யாகவென்று உபதே சித்து
சிங்குவா கரனியென்ற கோவுங் சொல்லு
மனக்குறுதா சொல்லுகிறோம் உண்மை யாக
உம்நீங் நீங் உம்மையவே அருசெய்யே
591

உரைசெய்வா யென்றுமகனே உறுதி சொல்லி
உண்மையென்ற கெவுனரச குளிகை யொன்று
திருச்சபைகள் தான்கூடும் பொதிகை மேரு
சிவசிவா ரெத்தினகிரி மலையில் சென்று
திருமுகந் தனைநோக்கித் தவமே செய்து
சிறந்த ரெத்தின கிரி அவமாய்
வருமாய் யேகாந்த கருச்சுளி போற்
கொடி முடியாக் குகையைக் கண்டேன்
திருவாசம் மானகுகைக் குள்சதுஞ் சேனே

592

சென்றுமகனே நின்றுதவஞ் செய்யும் போது
சிவமுனி புசண்ட்டி முனியைக் கண்டேன்
கண்டவுடன் புசண்டா முனிதான் வந்து
ஸ்ரீ கயிலாச பொதிகை முனிவ ரென்றார்கள்
அண்டமீதுக்கு சென்று வாளையா நெற்றி
அருள்ஞானக் கெவுனரசக் குளிகை செய்து
நின்றவனை யாட்டிமனை துருமை யாக
நிமைத்தசமென்ற சாரணையே தெண்டோம் யானே

593

ரெத்தினகிரி
யெதென்று கேட்டவுடன் புசண்டர் தாமும்
யேகாந்த பொதிகைமுனி சொல்லக் கேளு
இதமென்ற இதுமுனி தனக்கு நல்ல
சுருக்கான சாரணைதான் இதுஞ் இதம்
மாதென்ற கன்னிகிறு பெண்ணால் தேவா
மனங்களித்த அருந்துமடா இது பற்பம்

ஆனையென்ற இடிப்பம் நாதம் பொலிதி
உறுதியுள்ள மனிதர்கள் நெட்டு வாலை
594

உடைமைக் காரணத்து மணியை வாங்கி
உண்மையுடன் மகனென்ன மனையாளுக்கு பண்ணி
நாட்டுவாய் சுந்தரசு வர்க்கந் தன்னை
நாட்டிநன்றாய் சென்னன் தன்னில் வேந்தா
நெட்டுடனே சுத்திசிவ மாக நாளே
சிவசிவா அம்மணிதா னாங்கும் பாடு
கூட்டுடனே அம்மணியை எடுத்து வைத்தா
சோதிதிரு பாலதனைச் சேர்த்து வாரே 595

பாரப்பா பாலதனைச் சுத்தி பண்ணி
பத்தியுடன் அம்மணியைப் பார்க்கும் போது
நேரப்பா நினைந்தபடி . ... . தன்னில்
நிச்சயமாய்க் கண்டுதவஞ் செய்ய லாகும்
நேரப்பா யாவகைதான் அநேகங் காணும்
தேவதாதி சிவகணங்க ளாரிய மற்றோர்
வேரப்பா ரத்தினமா மலையாய் வந்து
வேண்டிய தவஞ்செய்து கண்டார் பாரே 596

சத்திகிரி

கண்டபடி குப்பதனை அளக்கிச் சொன்னேன்
கருணையுடன் மணிதனைக் குளிகை செய்து
வண்டபடி சாரணைகள் தீர்த்துக் கொண்டு
வினையாடு மண்டலமாய் நின்று கொண்டு
நெய்ந்து சொல்லா அசாற்பாதத்து தன்னை ஏந்தி
அன்புடனே உபசாரஞ் செய்தால் போல
நின்றபடி யந்திரமாய்ச் சேர்ந்து கொண்டு

நிராசைகள் சத்திகிரி மலைக்குத் தேசன் 597

வந்தவாதகுஞ் சொல்லுகிறேன் புலத்தியா கேள்
மணிகையுண மணியானுட வளமை கேளு
அந்தமென்ற நாதமடா ஆதரவ் கமலம்
அருள்பெருகுங் கிதைமடா வந்து பார்ரா
பந்தமென்ற நாதவந்து ரெண்டு மொன்று
பகுத்தறிவாய் கண்டுமன துளிமை யாக
தொந்தமுடன் கமலரச அகுர்தந் தன்னால்
சத்தமுட நித்தியமு முத்திப் பாரே
598.

ஆ. மந்திரமென்ற சுழிமுனையைத்தான் நாட்டி
மார்க்கமுடன் மண்டலமே மந்திந் தீப்பா
சத்தமுடன் மண்டலமே மந்திந் தாக்கால்
சுகுதியுள்ள நாதவந்து வொன்றாய்க் கூடும்
பத்தியுடன் கட்டி நன்றாய் மெழுகு போலே
பக்குவமாய் யருக்குமதைப் பருவ மாக
சித்திபெற சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
சின்னமிந்த கண்மணிபோல் நிதானம் பண்ணே
599

பண்ணப்பா நிதானமதாய் மணிதான் செய்து
பாங்கான நாதவந்து தன்னா லாட்டி
கண்ணப்பா கண்மணிபோல் மணியை மைந்தா
கனியான நெல்லியுட கனிபோல் மைந்தா
உண்ணப்பாப் பாலுடது கொள்ளும் போது
உற்பனப்பா மணிதன்னைபூசி கட்டு சேர்த்தால்
சின்னப்பா சிவனைத் தன்னா லந்த
சித்தியுள்ள தெய்வமணி யாங்கும் பாரே
600

இருக்குமடா மூலவன்னி தன்னால் வந்த
ஏகாந்த அக்கினியா லுருகி மைந்தா
உருகுமடா உதையாதி சக்தி யோடே
மார்க்கமுடன் சமாதியாய் யெடுத்து தானும்
முருகநன்றாய ரவிதனிலே வைத்துப் பாரு
சின்னாறி ஆறுமடா ———

(103, 104 இரு ஓலைகள் காணவில்லை)

சூதமணி

105.அ. காணவே யென்னமோ குளிகை கேளு
கருவான நாதமதால் தின்னக்கே செய்து
பேணவே காரசின்னின் தயலம் விட்டு
பெருகநின்ற சூதமது கூடச் சேர்த்து
தோணவே அருப்பெற்றி தீபம் வைத்தால்
சுருக்கெறி கின்னமதால் கட்டிப் போகும்
பூணவே கட்டினதை யெடுத்துக் கொண்டு
பொன்னான தங்கமதின் தகடு சுற்றே
613

சுற்றிநன்றாய் குகையில்வைத்துப் புடத்தை போட்டால்
சுபமுன்னுமே உருகியது மணியாய் நிற்கும்
பத்தியுடன் மணி—தன்னை யெடுத்துக் கொண்டு
பாலகனே கருவூரா உதிர மீட்டி
பத்தியுடன் தீபமதில் வாட்டிப் பார்த்தால்
பூரணமாய் அக்கினியைப் பொருந்தி நிற்கும்
சித்தமே தன்வயமாக்கிய மெய்ஞ்ஞானத்திற் சென்று
சிவசிவா சிவயோகத் திருந்து பாரே
614

பாரப்பா சிவயோகத் திருக்க வேணும்
பதிவான பூரணத்தை யறிய வேணும்
நேரப்பா வாசியிலே வணங்க வேணும்
நேர்மையுடன் சாத்திரங்கள் பார்க்க வேணும்
நேரப்பா மகாரயாலே தோண வேணுஞ்
சிவசக்தி போதமதிலே நிலைக்க வேணும்
சாரப்பா சுதாகாலஞ் சுழினை மேவா
சுகலகலைக்கும்- அதுவே.. தீபம் பாரே

615

ஆ. பாரான தி.தியறிந்து சூலம் பார்த்து
பாலூான உண்.. மனதை வைத்து
நேரான ஆதாரந் தன்னைப் பார்த்து
நிலையா.ன. திவனத்தை நெருந்து கொண்டு
சீரான சத்திக.கல ய.ம். மகல தன்னி
வேதாந்த சா.த்திரத்தில் ஊரும்பா நின்று
சீராக காயாதி கற்பங் கொண்டு
சிவன்செய் செயலறிந்துகொண்டு திறமாய் நில்லே

616

திறமாக இல்லறத்தை சுற்றி பண்ணித்
தீர்க்கமில்லா நூலைக்குத்துக் கானல் பாரு
உறமாக காலதனால் தீபத் தூண
உத்தமனே புருவநடுச் சாலையப் பார்த்து
பறமான கற்பூர தீபத் தேதிய்
பரஞான கேசரியைக் கண்டா யானால்
யாறகாது தேகமது அறவாய் நிற்கும்
இருந்திருமொரு கதிராய் வணங்கிக் காரே

617

இணங்காத மூடருடன் னிணங்க வேண்டா
யின்பாச மறியாரைச் சேர்க்க வேண்டாம்
வணங்காமல் நூல்முறைக ளொருத்துப் பேசி
வாய்மதமாய் திரிவாரை யருக்க வேண்டாம்
குணங்கெடவே பொய்பேசி வேடம் பூண்டு
குறியறியாப் பாவிகள்தான் மெத்த வுண்டு
மணங்குவிந்து அறிவதனால் கண்டு தள்ள
மந்திரபஞ்சாட சரத்தில் மருவா யேறே 618

கற்பூர வைப்பு முறை

106.அ. மருவாநின்ற கற்பூர தீபம் பார்க்க
மார்க்கமுடன் கற்பூர வைப்பு சொல்வேன்
அருவாநின்ற வாளையடா நந்தன் வாளை
உறுதியுடன் சூதமதின் மெத்தான்....
பருவமுடன் தானுவந்தி மாவந் தாக்கிப்
பாலகனே யதுக்கினை காசளவு கட்டி
தருவமுட னொருவகைக்கு காசுதான் கட்டி
சுதமாக சேர்மானமாய் கலந்து கொள்ளே 619

கொள்ளப்பா கலந்தநின்ற பொடிக்கு ணைந்தா
கிரமையுள்ள சாராயம் நெய்யுங் கட்டி
கேளப்பா வாய்பளைகை பொடித்துப் போட்டு
கிளைமயுடன் அனலில்வைத்து இடு கண்டாள்
கேளப்பா தானிறக்கிக் கிளர வைத்துக்
கொணர்ந்துடன் மாவல் ஊட்டுக் கண்டு
கேளப்பா அதிதவன்ப் பொடித்துத் தூவி
கெடமதிலே தான்மத்தி சேர்த்து வையே 620

வையப்பா மண்டலமே சமாது வைத்து
மார்க்கமுடன் தானெடுத்து யென்னவ் கேளு
மெய்யப்பா சமாதுவைத்த சாக்கி யோடே
வெள்ளையென சீலமுடன் கூடன் சேர்த்து
மெய்யப்பா போலவுமே மொழுந்துக் கொண்டு
ஆ. வாய்மைகு நீர்ஊட்டு பாசுரி ணமைந்தா
செய்யப்பா பாண்டமதில் மத்தி வைத்து
சிவசிவா சமாதுதனைவ் வைத்துக் காரே
621

காரப்பா யந்தவாதம் போகல மைந்தா
கருணைபெற மூன்றுதரவ் கனைவாய் செய்தால்
போப்பா மைந்தனைதாகு சுற்று ரந்தான்
பெருநின்ற வாசமதை யென்ன சொல்வேன்
நேரப்பா நின்றதொரு தீபம் போலே
நிறமலாய் நின்றிலங்கும் சுற்று ரந்தான்
ஆரப்பா யறிவார்கள் ளாதி ஆரம்
வைடக்க மாகவே யறிந்து பாரே
622

பாரடா கைகுறையா யறிந்து செய்தால்
பத்தியுள்ள கற்பத்துக் குவதி யாகும்
ஆரடா திரந்தலைய அறுந்த மூடு
உத்தமனே யம்முறையை உரைக்க வேண்டாம்
காரடா யாப்புரவ் காரவ் சாரவ்
கருணையுள்ள சற்புரச் சோதந் தானை
நேரடா சதிலையறிந்து நின்று கொண்டு
நேமமுடன் பூரணத்தை நிலவாய்ப் பாரே
623

நினைவாகவே குருவாணையம் நன்றாய்ப் பாரு
நேசம்வைத்து பாசமதை அகன்த் தள்ளு
குணமாக சற்குருவின் பாதங் காணு
உண்மையுட னருவாதியாள் சமதியை மேவு
107.அ மௌனமான மனோன்மணியை மகிழ்ந்து போற்று
வாசிநிலை தனையறிந்து யொத்ததே நம்பு
சினமான கோபமதை யறுக்கத் தாக்கால்
சிவமேத்தி தவமேது சிதறுந் தானே
624

ஊரவைப்பு

சிதரமல் வாசியை நிகார்க்க வேணும்
திருவான பூரணத்தைப் பணிய வேணும்
பதாரமய சிவபதங்கள் செய்ய வேணும்
பத்தியுடன் மதியமுர்தங் கொள்ள வேணும்
நிதமாக சிவசத்தி பூசை தன்னை
நினைவுதப்பா போகாமல் செய்ய வேணும்
பதமான நாலடுகு மறிந்து கொண்டு
பாலகனே கற்பூர வைப்பைப் பாரே
625

பாரப்பா கற்பூர வைப்பைச் சொல்வேன்
பாலகனே வீரமதின் பதியைக் கேளு
காரப்பா வெடியுப்பு உவர்ப்பு கெவாடு
கறியுப்பு நவச்சார மன்ன பேதி
நேரப்பா சீனமொடு துருசோ டெசும்
நிகளனே வகைக்கு அரைப்பலமும் வாங்கி
சேரப்பா அதுக்கொக்கா குருஞ் சேர்த்து
திரமாக சுத்தியொடு பலமுமிட்ட
626

கட்டிநன்றாய்ப் பொடித்தொரு குப்பிக் கேற்றிக்
குடமான வாய்கண்ட தால தன்னில்
நாட்டிகமாய்த் தாளியரைச் சாம்ப லிட்டு
ஆ. தன்மையுடன் குப்பியதின் மேலே வைத்து
நாட்டமுடன் குப்பியதின் கழுத்து மட்டும்
நன்மையுடன் சாம்பலது நிரைய விட்டு
வாட்டமாய் அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டு
மார்க்கமுடன் நாளொன்று யாமம் பாரே
627

யாமமெந்தந் தணையெரிய தீயைப் போட்டு
இன்பமுடன் சுவட்டையாலே தெரியும் பாரு
அழகுடனே யாமமதந் தன்னை கண்டா
லப்போதே யாறக்கின்றா குளிரப் போடு
அளதமாய்க் குளிர்ந்த குப்பி தன்னை வாங்கி
அத்தியுடன் தானுடைத்து பார்க்கும் போது
உலகுள்ள தனையருக்குஞ் சந்திரன் போல
உண்மையுள்ள வீரமது யுகந்து பாரே
628

பார்க்கவென்றா யின்னமொரு மடக்கு சாத்தை
பக்குவத்தை சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
இயற்கையுட நவ்வீரந் தனக்கு மைந்தா
இன்பமுள்ள எருக்கு காலாய் கட்டி
தீர்க்கமுடன் பொடித்து ஒருகுப்பி கேற்றி
சிவசிவா முன்போலே பாகம் பண்ணி
சேர்க்கையுடன் தானுடைந்து பார்த்த யானால்
திரமான வீரமது செய்வீர மாச்சே
629

ஆச்சப்பா யப்படியே யாகுமென்று நாம்
108:அ அடங்காத வீரமடா வீரா ரசன்
சூச்சப்பா ஓடாது வீரங் கண்டால்
சினையான சபதினையாலே தீபங் காணும்
காச்சப்பா அந்தீபந் தன்னி லேதான்
கருவாகத் னாதியென்ற சாபந் தன்னை
பாச்சப்பா மூச்சறிந்து நின்றா யானால்
பாருனி வீரமடா சோதி தானே
630

சோதியென்ற வீரமுடன் பூரம் ரெண்டும்
சித்துடன் தானறிந்து வைத்துக் கொண்டு
நீதியுடன் சிந்தும் வைக்கண் ணாகும்
நினைத்தபடி திரஞ்செயுத்தி சொன்ன தாகும்
ஆதியென்றும் நாதியென்றும் - ஏதும் . . .
அடங்காத சரக்கையெல்லாம் அடிட்டுக் கேட்கும்
சாதியென்ற வீரமுடன் பூரம் ரெண்டும்
சத்திரையத்தான் வைத்து தன்னுள் பாரே
631

யாரப்பா காயத்தை யறிந்து கொண்டால்
பக்குவமாய் சிவயோக உறுதி யாகும்
நேரப்பா நிறைந்தசன்னைந் துலக்க மாகும்
நிறையான அருவரைக் காண லாகும்
மேரப்பா அண்டகேசரி யால பாதம்
வின்னொளி போல்கண்ணொளியல் மேவி காணும்
காரப்பா கருணையினாற் ஓங்கன் னாட்டு
கன்னடால்க கீசந்திரிய தெளிவுப் பாரே
632

துருசுவைப்பு

ஆ. பாரப்பா துருசினுட வெபரங் கேளு
பாத்திரந்தான் சோதினிலே பதிவாய்ச் சென்று
காரப்பா வெடியுப்புங் கல்லுப்புப் போடுங்
கலந்துரெண்டு பாத்திரத்தின் கனக்க யிட்டுச்
சேரப்பா தயாருடனே படிச்சார் ஊட்டு
திறமான கு...ரையுட கத்தம் வார்த்து
நேரப்பா குளிவெட்டி சருகு போட்டு
நேர்மையுடன் பாத்திரத்தை வைத்து மூட
633

மூடிந்து நன்றாய் மண்டலஞ் சென்றெடுத்து பாரு
முத்தியுள்ள பசுமைநிற துரிசு மாகும்
நாட்டதிலே அத்துருசை யெடுத்துக் கொண்டு
நன்மையுடன் குருபொடித்து வைத்துக் கொள்வாய்
கூடிநின்ற செம்பதுவுஞ் சுத்தி யாச்சு
துலங்குகின்ற உப்பதுவுஞ் சிவம தாகும்
வாடிநின்ற அளவியாமல் துருசைச் செய்து
மகத்தான வாதகுணம் மகிழ்ந்து காணே

நவச்சாரவைப்பு

634
கோணவே நவச்சாரஞ் சொல்லக் கேளு
கருவான ஆனைபா கனமாய் சுட்டு
பூணவே ஆருடனே ஆவுடம் நல்ல
புத்தியுடன் ஆறுடனே பெண்ணுங் கூட்டி
தோணவே யெட்டுவகை நீரைஒன் றாக்கி
சிந்துள்ள பாண்டமதில் நன்றாய் விட்டு
நாணவே கரியுப்பு நீளக் காரம்
நலம்பெற மூனிலு மொன்றாய்க் கூட்டு
635

கற்பூர வைப்பு

109.அ கொட்டிநன்றாய் . பே.சந்த்து.அப்பா லேற்றி
துச்மையுடன் நீர்வைத்த காச்சி வாங்கள்
திட்டமுள்ள சாரமதை யென்ன சொல்வேன்
சிவசிவா நவச்சார மதுநா ளாகுஞ்
சட்டமுள்ள சாரமது சரக்கைக் கட்டுஞ்
சகலதோஷன் குறைக்கிது தான்குருவா நிற்கும்
இட்டமுடன் சாரமதை வைத்துக் கொண்டு
யேகந்த மானசைவ யோகம் பாரு

636

பாரப்பா இன்னமொரு முறைதான் கேளு
பதிவான ஆலாத்திக் கற்பூ ரந்தான்
சேரப்பா செவ்வாழைக் கிழங்கோ டொக்க
திறமான வாழ்மிளகு சீனக் காரஞ்
காரப்பா காரமுடன் வெடியுங் கூட்டி
கலந்தரைத்து மாவாக்கி மாரா லேதான்
தேரப்பா சிதம்பரமும் அதுவான் நெய்யும்
திறமுடன்ப் பாகமிட்டுப் பாசநிற் கொள்ள

637

பாசநின்றா பாண்டமதி லட்டுங் கொண்டு
பாசகாமல் மண்டலந்தான் சமாது வைத்து
நிசமாகத் தானெடுத்துப் பார்க்கும் போது
நிறமலந்தான் கற்பூர மென்ன சொல்வேன்
வசமாக கற்பூரஞ் செய்து கொண்டு
மார்க்கமுடன் சிவயோக வழமை கண்டு
திசமான திட்சையாலே நின்றாய் நீயே....
~~பாதில்~~ நினைந்தபடி செய்க்க லாமே

638

81

ஊரவைப்பு

ஆமப்பா யின்னமொரு பாகங் கேளு
ஆச்சரிய மாச்சிரியம் ஊர வைப்பு
நாமப்பா சொல்லுகிறேன் நீயே.மகனே.
நலமான பேதியுடன் சாரங் கல்லு
தாமப்பா வைதையுப்பு ஆறு மொன்றாய்
தன்னளவா யதுக்குள் சேர்த்துக் கட்டி
தேமப்பா திராவகந்தனை பொடித்துக் கொண்டு
உத்தமனே குப்பியிலே யடைத்துப் பாரே 639

பாரப்பா யடைத்துக்குப்பி தன்னை மைந்தா
பதிவான பாண்டமதில் சாம்ப லிட்டு
நேரப்பா குப்பிவைத்து சூக்கு மட்டும்
நிறைவாக சாம்பலிட்டு அடுப்பி லேற்றி
காரப்ப இதை.சுண்டு யெடுத்துப் பார்க்க
கருணையுள்ள ஊரமது யென்ன சொல்வேன்
போரப்பா பெத்ததொரு ஊரந் தன்னை
பேணியே செய்துசிவ யோகங் காரே 640

யோகமென்ற அஷ்டாங்க மெட்டுக் கந்தான்
பார்வையுடன் சேர்ந்த உபரம் நன்றாய்க் கேளு
ஆகமுடன் சொல்லுகிறேன் யெமம் நெமம்
ஆசனமும் பிராணாயம் பிரத்தியாகாரம்
பாகமுள்ள தாரணை தியானஞ் சமாதி
பக்குவமா யெட்டுமெடா அட்டமாசித்தியெ-
[illegible]

(110, 111, 112 ஆகிய மூன்று தாள்கள் காணவில்லை)

லிங்கபாசாணம்

113அ பாரப்பா குறியறிந்து தவமே செய்ய
பதிவான குப்பவைப்பு பாசாணங்கள்
நேரப்பா லிங்க பாசாணங் கேளு
நிலையான கும்பாவுள்ள லிங்கம் வாங்கி
காரப்பா லிங்கமிகா துருசு சேந்தி
கனமான காரமுடன் வீரங் கூட்டி
சேரப்பா அஞ்சையுமே ஒன்றாய் கூட்டி
சிவசிவா கல்வமதில் பொடித்துக் காரே
659

பொடித்ததொரு சரக்கையுந்தான் குப்பி ஏற்றி
ஆரணமாய் கெடமதிலே சாம்ப லாட்டு
உடைத்ததொரு சாம்பலின் மேல்குப்பி வைத்து
வாலையுடன் தீக்கலிக்கை மறைதி மைந்தா
அடுத்ததொரு அடுப்பேற்றி அனலை மூட்டி
அம்பாகப் பதங்கண்டு யிறக்கி மைந்தா
கொடுத்ததொரு அனலாறி யெடுத்துப் பார்க்க
கருணையுடன் கட்டியது லிங்க மாச்சே
660

ஆச்சப்பா லிங்கந்தனை தங்கந் தன்னில்
அப்பனே பத்துக்கு ஒன்று தாக்கி
மூச்சப்பா தானடங்கி உருக்கப் பாரு
முத்தியுள்ள தங்கமது ஒருவாய் போகும்
பாச்சப்பா குருவைத்து செய்பா லேதான்
பத்தியுடன் நாத்துக்கு ஒன்று போட்டால்
பேச்சப்பா உ.அ.ஏ.ப்.3ாண. லிங்க மாகும்
பெருமையுடன் வெள்ளியாலே மாய்ந்து பாரே
661

ஆய்ந்திடுவாய் சவுக்காரபத்தில் தங்கம் -நல்ல
யென்னசொல்வேன் பதினாறு வயங் காணும்
மாய்ந்துநின்ற லிங்க பாசாண வாத்தை
மகத்தான வாத்தையடா மகிழ்ந்து பாரு
சாய்ந்துகொண்டு வாய்வீண்கள் பேசுஞ் -சே- ண்டை
சண்டாள பயக்கிறை வாதகா ளதயா
பாய்ந்துநின்று வாதியாலே பதிவாய் நில்லு
பதிவான அருவமதைப் பணிந்து காணே 662

கெந்தி பாசாணம்

காணவே கெந்தி பாசாணஞ் சொல்வேன்
கருவான கெந்தியடா படிக கெந்தி
பூணவே நிறமலமாங் கெந்தி வாங்கி
அகலாத தாரமுடன் வீரம் லிங்கம்
பேணவே வெள்ளையுடன் காரங் கூட்டி
பெருமையுடன் நின்றுசாரக்கும் பொடித்துக் கொண்டு
தோணவே காசியுட குப்பிக் கேற்றி
சுத்தமுடன் சுற்றுவ சாம்பல் செய்யே 663

செய்யதொரு சாம்பல்தனை பாண்டத் திட்டு
சிவசிவா குப்பிதனை நடுவே வைத்து
தொய்யத்தொரு மூக்கலவ சாம்ப லிட்டு
1147.அ தூள்மையுடன் அடுப்பேற்றி அனலை தாக்கி
நித்தவரா மனதாக கருவாய் பார்த்து
கருணையுட ஜெகபதந் .நினை. . கண்டு
நேயமுடன் தானெடுத்து குளிர வைத்து
சுத்தமுடன் பார்த்திடவே கட்டும் பாரே 664

கட்டுநின்ற கெந்தி பாசாணம் வாங்கி
கனக்கமென்ற தங்கமதின் பத்துக்கு கொன்று
திட்டமுடன் தான்குடுத்த உருக்கிப் பார்த்தால்
சிவசிவா தங்கமது குருவாய் நிற்கும்
சட்டமுடன் குருவெடுத்து வெள்ளி செம்பால்
தாக்கதைத உருக்கிடவே மாத்து யத்தாம்
இட்டமுடன் தானறிந்து குருவைப் போற்றி
யேகாந்த பாசாண வைப்பைப் பாரே
665

பாரப்பா பாசாணம் வைக்கும் போது
பத்தியுடன் குப்பைத் தங்கி பூட்டி
நேரப்பா ரஸதனலே காய போட்டு
நேர்மையுடன் சற்குருவை சாம்பல் பண்ணி
சாரப்பா குப்பிவைத்து யெருப்பாய் மைந்தா
சந்தேகமில்லை . சுத்தி பாசாணம் . . பாரு
ஆரப்பா அறிவார்கள் பாசாண வைப்பு
அறிந்தவனே சிவயோகி ஆதி காணே
666

ஆ. ஆதியென்ற கெந்தி பாசாணஞ் சொல்வேன்
அதிதான பாசாண அருளைக் கேளு
நீதியென்ற ஆதாரந் தகடாய் வாங்கி
நேர்மையுடன் . தீத்தி . . துருசு சந்த
சாதியென்ற கெந்தியுடன் வீரஞ் காரஞ்
சங்கையுள்ள கெவுரியுடன் சீரங் கூட்டி
பேதியென்ற யெருசாக்கு மொன்றா மைந்தா
பெருமையுடன் தான்பொடித்து குப்பி கேற்றே
667

யெத்தகுள்ள குப்பாதனைக் கங்கு சூட்டி
இன்பமுடன் முன்போலே வைத்துக் காற்று
பார்த்திபனே பதங்கண்டு யாரக்கப் பாத்து
போக்கத் தெல்லாங் கட்டி மாற்று
சாத்தியதோர் அாதார பாசா ணத்தை
தங்கமது பத்துக்கு ஒன்று தாக்கு
போத்திகை தானுருக்கி பார்த்தா யானால்
புண்ணியனே தங்கமது குருவாம் பாரே
668

பாரப்பா தங்காதி குருவை சமைந்தா
பக்குவமாய் வெள்ளியலே நூற்றுக் கொன்று
நேரப்பா தான்குருத்து உருக்கிப் பாரு
நிசமான வெள்ளி தங்கமாகு மையா
காரப்பா தங்கமது அபகுக் கெல்லாம்
கருணையுள்ள தெய்வமதாய் நின்று தப்பா
பேரப்பா யாதுவெல்லாம் அசத்தே யாகும்
பெரிதான தங்கமென்ற நீறுந் தானே
669

நாககரசக் கட்டு

115. தங்கமென்ற நாகரசப் பாச ணத்தை
தன்மையுள்ள அலத்தியனே சொல்லக் கேளு
அங்கமுடன் பழச்சாற்றில் கூடன் போட்டு
அப்பனே தானரைத்து குதம் மாட்டு
சங்கையுடன் அருப்பெற்றி யெரிக்கும் போது
சணத்திலே குதமது உருகாலே யாகும்
பங்கில்லா வாணத்தனை வைத்துக் கொண்டு
பத்தியுடன் நாகமதை சத்தி பண்ணே
670

நாககட்டு

சந்தபண்ணும் வகையேது வென்றா யானால்
சுகமாக காரைன்று தயலத் தானே
பத்தியுடன் தானுருக்கி படிச்சார் றுள்ளே
பார்ச்சுவா அஞ்சுமுறை பண்பாய் மைந்தா
சுத்தமுட சாஞ்சுதரம் உருக்கிச் சாய்த்து
தீர்க்கமுடன் மன்பாருக் காயுருகும் போது
சுத்தியுள்ள வானைதனை சேர்த்து மைந்தா
தீர்க்கமுடன் நாகரச மொன்றாய் காணே 671

அன்றான நாகரசந் தனக்கு மைந்தா
உண்மையுடன் அதுக்கொரு கெந்தி தப்பு
நன்றான லிங்குமுடன் பூரம் வெள்ளை
நலமான கெவுரியுடன் காரஞ் சேர்த்து
குன்றாமல் லெஞ்சரக்கு பொடியாய் பண்ணி
ஆ: குப்பிமேல தானடைத்து முன்போல மைந்தா
அண்டாகிரான தனைத்தொழுது யெடுத்துப் பார்க்க
ஆதியென்ற நாகபா...சாண மாகுமே 672

ஆமப்பா நாக பாசாணந் தன்னை
அருளான தங்கமதில் மீந்து கொன்று
தாமப்பா தனிக்குருத்த உருக்கிப் பார்க்க
தன்மையுடன் தங்கமது குருவாய் நிற்கும்
ஓமப்பா யேமமதுக் குருவாயப் போனால்
உத்தமனே வெள்ளியெம்பாம் நந்தம் வேதை
காமப்பாம் காசுப்பாம் கருவா மாமே
சொல்லடங்கா வேதைமுக காண லாமே 673

கெந்தகவேதைசெந்தூரம்

தாணவே யின்னமொரு கருமானங் கேள்
கருவான கெந்தகமோ பலந்தான் வாங்கி
பேணவே கரண்டியாலே எருவினையக் காற்றி
பெருமையுள்ள கெந்தகத்தை யுருக்கிக் கொண்டு
தோணவே ரசமதி லேவாட்டுக் கிண்டி
சுத்தமுடன் தானமைந்து தாளாய்ப் போகும்
பூணவே அப்பொடியை வாங்கி மைந்தா
பத்தியுடன் அதுக்கு நிகரலிங்கஞ் சேர
674

லிங்கமுடன் அரிதாரம் உசரங் காரம்
நேர்மையுடன் தான்கூட்டி கல்வத் திட்டு
பங்கமில்லா பொற்றலையான் சாற்றா லாட்டி
116.ஆ. பத்தியுடன் உருண்டையொரு வட்டாய் பண்ணி
அங்கமுடன் ஓட்டில்வைத்து சீலை செய்து
அப்பனே நிதானமதாய்ப் புடத்தைப் போடு
சங்கையுடன் புடமாறி யெடுத்துப் பார்க்க
தங்கநிற செந்தூர மாகும் பாரே
675

பாரப்பா செந்தூர மதிக காந்தி
பணவிடைதான் வெள்ளியிலே பத்துக் கொன்று
காரப்பா தான்கொடுத்து உருக்கிப் பார்க்க
குயாச வெள்ளையது பகுத்துப் போகும்
நேரப்பா பகுத்துநின்ற தீபம் பார்த்து
நேர்மையுடன் சிவயோகம் நிலையில் நின்றால்
சேரப்பா உனக்கீது சொல்லப் போறேன்
அதிரச செந்தூர மருமை தானே
676

அண்டச்செய்னீர்

அருமையுட யன்னமொரு கருவைக் கேளு
அதியண்ட செயநீரின் அருமை தன்னை
அருமையுடன் சம்பலத்தின் சாறு வாங்கி
உத்தமனே பீங்கானில் வைத்துக் கொண்டு
பெருமையது தானகல தீனக் கார
மொக்குடன் தான்பொடித்து சாற்றில் கொட்டி
கருமையென நின்றதொரு குளா யண்டமு
கருந்தூரவே வாங்கியதில் முத்து வாயே
677

அமைத்துநின்ற முட்டைதனை மறுநாள் பார்த்து
ஆ. அரகார தொருக சன்ன மாகும்
சமைத்துநின்ற சவ்வுடனே மஞ்சள் வெள்ளை
சுகமாகத் தானெடுத்து அந்நோ டொக்க
இமைத்தல காரமுடன் துருசு ரெண்டு
இவைமுடன் களஞ்சிரெண்டு தட்டிப் போட்டு
சமைத்தாக தானரைக்க போதி வேதான்
சாங்கையுடன் மெழுகாகும் பதனம் பண்ணே
678

பதமாக தொருகி நின்ற சன்னம்
பக்குவமாய்த் தானெடுத்து அதினோ டொக்க
சதமான சாரமது களஞ்சி ரெண்டு
தப்பாமல் போட்டொருநாள் வெய்யில் வைத்தால்
இதமான மெழுகாகும் மைந்தா மைந்தா
இவைமுடன் மெழுகு மொன்றாய் கூட்டி
சதமாக கல்வமதில் அரைக்கும் போதில்
சொலிக்குமடா நீரதிலே சுகமாய் பாரே
679

பாரப்பா அன்னீரை வாங்கி மைந்தா
பக்குவமாய் சரக்குகளை சுருக்குத் தாக்கு
ஊரப்பா கொண்டதொரு சரக்கைச் சேர்த்தால்
ஒன்னடங்கக் கட்டுமடா மெய்தான் பாரு
காரப்பா யிரும்பதனை தகடாயத் தட்டி
கருணையுடன் அன்னீரால் துவைத்து மைந்தா
நேரப்பா புடம்போட்டு பார்த்தா யானால்
நின்றதொரு செம்பதுபோ லிருக்கும் பாரே 680

117.3. உருக்குநின்ற அண்டநீர் தன்னைச் மைந்தா
உத்தமனே அரப்பொடியுங் காரஞ் சேர்த்து
பருவமுடன் தானரைத்து குகையில் வைத்துப்
பக்குவமாய்த் தானுருக்கச் செம்பாம் பாரு
கருணையுள்ள செம்பதனை வெள்ளிக்கி யந்தால்
கருத்துடனே ஆறுக்கு வயதாம் பாரு
அருமையுள்ள செய்நீர் தானண்ட நீரு
அப்பனே மாதருமை யாகச் செய்யே 681

லிங்கக்கட்டு வேதை

செய்யடா யின்னமொரு கருமானங் கேள்
சிவசிவா கெந்தகமுங் தாரங் கட்டி
நெய்யவே கரண்டிதனி லுருக்கிக் கொண்டு
நல்லதொரு லிங்கமடா தன்னை வாங்கி
மெய்யடா உருக்குநீர் தனிற் போட்டு
மென்மையுற வாட்டியெடு லிங்க கட்டும்
பொய்யடா போகாது யிறுக்கி கட்டும்
புண்ணியனே தானடுத்து வைத்துக் கொள்ளே 682

கொல்லப்பா வெடியுப்பு அதிசாரங் காரச்சல்
இறுவையுடன் ணதுக்குளிகா கூடன் சேர்த்து
வாலப்பா வாய்ணீரா லரைத்து கூட்டு
மைந்தனே அடம்போடக் கட்டும் பாரு
தேலப்பா லாங்குடன் கூடச் சேர்த்து
தன்மையுடன் வாய்ணீரா லரைத்து கூட்டு
சூலப்பா ஓட்டில்வைத்துப் அடத்தைப் போடு
சுத்தமுடன் கட்டியது களங்கு மாகும்
683

களங்கமத்த களங்குதனை யெடுத்துக் கொண்டு
கரும்பான செம்புதனில் நூத்துக் கொண்டு
ஊலங்கவே தான்கொடுத்து அரும்பைப் பாரு
வேதாந்த செம்பதுவு பீரா றாகுந்
தாங்குவந்து வாதியென் மேற்சார்ந்து கொண்டு
சாதகமாய்ப் குருவன்டு அமுவ யேறி
உளங்களைய அண்டகோ சாரையப் பாரு
உண்மையுள்ள தீபமடா சோதி யாமே
684

திராவங்க கட்டு

ஆமப்பா நாகரசம் வங்கம் மூன்று
அப்பனே ஓரெடையா யென்றாய் சேர்த்து
தாமப்பா கல்வமதிலே பொடித்துக் கொண்டு
சங்கையுடன் கெந்தகத்தின் தயால மூட்டு
ஓமப்பா தானெடுத்து கல்வத் திட்டு
உத்தமனே குருசடனே தாரம் ஊரம்
ஏமப்பா தன்னாலே கல்வத் தாட்டு
டார்க்குடன் வார்த்துகட்டு காயப் போட்ட
685

காய்ந்ததொரு வட்டதனை யெடுத்துக் கொண்டு
கருணையுடன் பாண்டமதில் சாம்ப லிட்டு
பாந்தமதாய் குல்லைவைத்து மேலும் போட்டு
பத்தியுடன் அடுப்பேற்றி அனலைத் தாக்கி
118: அசாந்தமா அனலேறி யாறுகக்கிக் கட்டும்
சீர்மையுடன் கட்டினதை பதனம் பண்ணி
மாய்ந்துவிட சலமதற் பொடியாய்ப் பண்ணி
மார்க்கமுடன் பொற்றலை பாலாட்டிக் காணே

686

காணவே பொற்றலைநீர் தன்னா லாட்டி
கருத்துடனே வாந்துருட்டி காயப் போட்டு
ஆணவே குகையில்வைத்துச் சீலை செய்து
அத்தியுடன் புடம்போடக் குருவாய் நிற்கும்
பேணவே குருவதனை யெடுத்துக் கொண்டு
சீலமான தங்கமதில் நடவா மைந்தா
தோணவே நீர்மாறல் அடங்கப் போடு
சோதியுள்ள தங்கமது குருவாம் பாரே

687

குருவான தங்கமதை யெடுத்துக் கொண்டு
உண்மையுடன் செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று
குருவாகத் தான்கொடுத்து உருக்கிப் பாரு
கருணையுள்ள செம்பதுவும் பத்து மாத்தரம்
பருவமுடன் வெள்ளியிலே பதினா றாகும்
பாலகனே டெவனிலே பதித்துப் பார்த்தால்
திருவான பொன்வயது மாற்றா றாகும்
சிவசிவா திங்க செயல்தான் பாரே

688

பாரப்பா வங்கமென்றா லங்க மாகும்
பதிவான அங்கமதின் குட்சங் கண்டு
சாரப்பா வாசியோலே சார்ந்து கொண்டு
ஆ. தயவான சுந்தரனார் பதியிற் சென்று
மோரப்பா அண்டபதம் உச்சி மீதில்
மெய்ஞ்ஞான மனோன்மணியைக் கண்டுப் போற்றி
சேரப்பா அவள்பதமே கெதியென றெண்ணி
சிவசிவா அந்நிடத்தில் திறமாய் நில்லே
689

திறமான வாசியடா மூல குட்சி
மதியான அக்கினியா சுடாரஞ் சோதி
உறமான சோதியடா சுவாச தந்தம்
உத்தகனைக்கு யானமடா உச்சி வீடு
பரமான ரூபமதுதான் அகண்ட வீடு
பார்மகனே அதிலாறு குட்ச மூன்று
வரமான குட்சமது யென்ன வென்றால்
மகத்தான மதியசூர்ய தாரை யாமே
690

ஆமப்பா தாரையுடன் சங்கு நாதம்
மகுளான செய்கண்டி மணியா லோசை
நாமப்பா பொன்கையும் உருதி நாதம்
சகல்கலை சூதமென்ற ஜீசநா தந்தான்
வாமப்பா ஜுண்டுதிரு வாசி யேறி
மகத்தான சூரணமா யதுவாஸ் நின்றால்
ஆமப்பா ஆகாச மான காதில்
பொருதைடி பெதமுள்ள நாத மாமே
691

நாதமென்ற சுத்தமடா உதிக்கும் உந்தி
நயனவொளி பார்வைய மானந்தி யாடம்
நீதியென்ற ஆடமடா சக்கரத்தின் அந்த
நிலையான சந்தத்துதான் வாசி நேர்மை
ஓதமென்ற வாசியடா ஞானக் கண்டு
119அ. துலங்குமென்ற சிந்தையடா அறிவா னந்தம்
பேதமில்லா மந்திரமென்ற அறிவான் கண்ணால்
பின்னடத்தை முன்னடத்தைப் பேச லாமே
692

பேசவென்ன அந்தரங்க சபையில் நின்று
சீலமான ருத்திரனார் சிகார ரூபம்
நேசமுடன் வாசியினால் நிமிர்ந்து சென்று
நேமமுடன் அண்டகோ சரத்தை பார்த்தால்
வாசமுள்ள சுந்தரத் தீப மப்பா
மகத்தான சோதியடா மனக்கண் ணாம்பார்
மாசற்றதும் ரத்தம்போல் கண்ணிற் காணும்
மகத்தான சத்தியென்று வணங்கு வாயே
693

வணக்கமென்ன பருதியுட தூல வன்னி
மகத்தான மதியதுவ மண்டத் துச்சி
இணக்கமுடன் பருதிமதி ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
இருந்தடா சந்திரனா யாகுதே யதில்
தணிக்கையுதி யானதடா ஊட்டுக் குள்ளே
சகலகலைக் கியோனமென்கிற தீப மொன்று
உனக்குள்நிற்கிற யணக்கமுடன் வணங்கி யதினால்
ஒன்றுமென்ன சுயங்குடு மெய்மைய தாமே
694

மயமான சிவமயமே உலகச் சங்கை
மாயமென்ற மாயமடா உலக வாழ்வு
நயமாக உலகமதில் வாழ்க்கை தன்னை
நாட்டமுடன் கண்டறிந்து நயன மேவா
செயமான நீரா -தான் . . கெதியென் றென்று
ஆ. தீர்க்கமுடன் பூரணத்தின் திறமாய் நின்றார்
சயமான சீவகளை தானே தானாய்
துலங்குகின்ற சோதியடா ஆதி தானே
695

ஆதியென்ற பஞ்சகரதான் ஒன்றோ டொன்று
அறியாமல் யோகமுட ஆன்மை யாலே
நீதியுடன் அசங்கதனை யறிந்து கொண்டு
நின்றார்கள் பொற்பதி தன்னை நோக்கி
வீதியுடன் போறவழி தன்னை லேதான்
மெய்யான அக்கியொற் தாண்டும் போது
வாதியென்ற சாரதிநாய மப்புமம் ரெண்டு
மடிந்ததுமே மூன்றுமடா வாதியான் றாக்கே
696

ஒன்றான வழியதுதா அண்டத் துச்சி
ஒடிந்து போனபடி மதுதா னப்பா
நன்றாக அந்திடத்தைச் சென்றா யானால்
நானுமல்லை -நியுமல்லா ரெண்டு மொன்றாய்
நின்றாலும் வாசியாலே கண்ணோட் டப்பார்
நின்றாங்கு போகாமல் நிலையால் நின்று
குன்றமா நிலைதனிலே நிற்கும் போது
குறியான நிராமயம் விண்மயம் தாமே
697

ஊண்மையுந் தன்மையு மொன்றாய் பாரு
வேதாந்த தேகமது சடங்குபோல் காணுந்
தன்மையுமே யூண்மையுமா யாகும் காலஞ்
சகலப்பா பூரணமுந் தானே தானாய்
சின்மயமுந் தானாக உண்மை யானால்
20.அ சிதம்பரமும் பரம்பரமுந் தெளிப்பாய் பார்
தன்மையுமே அழியாது வெவ்வேறான் றில்லை
தன்மறைந்தா லொன்றுமில்லை தன்னை பாரே
698

பாரப்பா தன்தானே ஞான மாச்சு
பரமான சிவகளை அதுதா னாச்சு
நேரப்பா சிவயோக மதுதா னாச்சு
நிலையான பூரணமு மதுதா னாச்சு
காரப்பா தீட்சை யதுதா னாச்சு
கலையான ரவிமதியுஞ் சடங்கு மாச்சு
மேலப்பா தன்மயக்கம் கண்ட போதே
மேலான சிவகளை போச்சென் றெண்ணே
699

யென்னுவது சின்னுவது கணதா மைந்தா
யேதபார் பரமான சோதிக் கண்ணை
தன்னுடைய குருவனவே வணங்கா மந்தான்
தரணிதனில் கோயில்குளம் தன்னிற் சென்று
பண்ணுதிரு பணிகள் சந்நிதிகள் கண்டு
பசித்திருந்து உலவொருந் துமதிமயங்கி
தன்னுமகை தன்புகைகுஞ் சகளைய மங்கி
காமவெள்ளக் குள்ளாகி தன்கெட் டாரே
700

கண்கெட்டு களைமயங்கி போவ தற்கோ
காமவலை தன்னால் சிக்குங்க சடரகேள்
புண்பட்டு சிலாத்தினால் தன்னை வாட்டு
புத்தியுடன் ஆதியென்ற சுத்தத தேறி
நன்புத்த அகாரமடா அமுர்த செவ்வை
நன்மையுள்ள செவ்வையாலே நயன சுத்தி
ஆ: பண்பட்டு நயனமதை சுத்தி பண்ணி
பரமகயிலாச மனதவரை பார்த்து நில்லே

701

~~பஞ்சபூதம்~~

நில்லென்ற நிலையதுதான் கண்டுக் கப்பா
நெந்திரியென்ற அருவமடா உச்ச மார்க்க
சொல்லென்ற சத்தமடா மவுன மார்க்க
சோதியென்ற தீபமடா ஞான மார்க்க
தொல்லென்ற வாசியடா யோக மார்க்க
திருவான அமுர்தமடா பான மார்க்க
ஊனென்ற அறிவல்லோ பூரணமாய் நின்று
ஒருமுடியும் யோகிங்கள் ளாடுவாடி போலே

பஞ்சபூதம் 702

ஆடிமன மலையாமல் பஞ்ச பூதம்
சின்மையுள்ள சரக்குகளை சொல்லக் கேளு
வாடிமனந் திருந்தத்தினால் யெதுண் டப்பா
மகத்தான காரியத்தை மகிழ்ந்து பாரு
நாடிமனம் நிலையதற்கு சொல்வே னிந்த
நாதாந்த உபரசமெவ் கார சாரஞ்
சுட்டுனை பாசாணம் நவலோ கங்கள்
சுத்தமுடன் அவகையாய்ச் சொல்லக் கேளே

703

கேளப்பா மாறாததான் தங்க மாச்சு
கெடியான அப்பதுதான் காரீ யந்தான்
சூளப்பா தெய்வதுதான் செம்பே பாரு
சுகமான வாய்வதுதான் புருவ மாச்சு
மேலப்பா ஆகாச மாசம் தாச்சு
மென்மையுடன் யாமமறந்து கூட்டிவாக்கோல்
கோளப்பா யால்லாமல் குருவாய் நின்று
குறியான நாசாரண சத்தி வாமே
704

1ஆ.அ. ஆமப்பா யென்னகுடே சொல்லக் கேளு
அதிசார காரமதின் அளவைக் கேளு
ஆமப்பா ஆடையொரு யாந்தப் போடு
உரையுள்ள கல்லுப்பு வளகி லுப்பு
தாமப்பா அப்பதுவுக்கு சார மாச்சு
சத்தியுட சாரமயேவச் சார மாச்சு
தாமப்பா தேயுவதுவம் சவட்டுப் பார்த்து
கடசயதொரு வெடியுப்பு கற்பூரந் தானே
705

தானான வாய்வதுதான் துருசு மாச்சு
சாங்கையுள்ள வெண்காரம் தீனக் காரம்
கோனான ஆகாசம் கற்பூரம் வடிவை
உண்மையுடன் ஆதவகைக் குறித்து பார்த்து
நானானத் தவத்தை நிறுத்தி மைந்தா
நன்மையுள்ள நாட்டமதாய் நாட்டி பார்த்தால்
ஆனான தேகமது உறுதி யாகும்
உத்தமனே பாசாண முகந்து கேளு
706

காரசாரத்தின் பெயர்

கேளப்பா பாறிறுதான் தார மாகும்
திறமையுள்ள தண்ணீர் சவ்வீர மாச்சு
நாளப்பா தெய்வசுதான் லிங்க மாச்சு
நலமான வாய்வசுதான் வெள்ளை யாகும்
மேலப்பா ஆகாசஞ் செந்தி யாச்சு
மென்மைபெற அஞ்சையுமே அறிந்து கொண்டு
கூளப்பா யனைமறிந்து வேதை பார்த்தால்
துஞ்சவிணை யொன்றுமில்லை நன்மை தானே
707

ஆ. நன்மையுள்ள உபரசத்தில் பஞ்ச பூதம்
நாட்டமுடன் சொல்லுகிறேன் கேட்டுக் கொள்ளு
உண்மையுள்ள பூமியது காந்தம் அப்பிரகம்
உத்தமனே கெளாசந்து பூநா கந்தான்
திண்மையுள்ள அப்பதுதான் சங்கு நண்டு
தயவான சாத்திரையொடு கிளிஞ்சி யாகும்
பெண்மையுள்ள தெய்வதுதான் நிமளை தேறும்
பேரான குயிலழுத்தம்பு யந்திரகோ பந்தான்

பாசாணத்தின் பெயர் 708

தானான வாயுவதுதான் சாத்திர பேதி
சங்கையுள்ள கல்நார் கல்மதமு மாகும்
வானான ஆகாசந் துத்தம் காந்தம்
மார்க்கமுள்ள ரசிதபா சாண மாச்சு
தேனான உபரசத்தில் பஞ்ச பூதம்
சிந்தைமன தறிவாலே கண்டு கொண்டு
கோனான குருவருளால் வேதை பார்த்து
குறியான அருமைதனை உணர்ந்து பாரே
709

பாரப்பா யானமறிய பஞ்ச சூதம்
பக்குவமாய்த் தானறிந்து தன்னைப் பாரு
நேரப்பா நிலையறிந்து காலை யூனு
நிலையான அண்ட கேசரியைப் பாரு
மேரப்பா அண்ட கேசரியைப் பார்த்து
வேதாந்த சூரணத்தை அருமையாக் கொண்டு
காரப்பா சதாகால மறிவாய் நின்று
காலறிந்து யென்னாம்வெகு கருவைக் கேளு 710

கருவான கருவதுதான் யென்ன வென்றால்
சாரா சாரங்கள் யாவுந் தீர்ந்து
/22அ. உருவான பாசாண மருவுத்து நாலு
உத்தமனே உபரசம் நூத்திருபத் தெட்டு
பருவமுடன் [illegible]ன்வகையை நன்றாய்ச் சொல்வேன்
பக்குவமாய்த் தானறிந்து பதறாமல் நின்று
திருவான பதியறிந்து குருவைக் காக்கத்
தீர்க்கமுடன் ஆன்வகையைச் செப்பக் கேளே 711

காணவே சொல்லுகிறேன் கார சாரங்
கருணையுள்ள பேர்வகையைச் சொல்லக் கேளு
சூணவே வடிவலைசு நீரு சூரம்
பொங்காத வெச்சாரம் சத்தி சாரம்
பேணவே சிவகாசி காரஞ் சீனம்
பெருகநின்ற யெகபரமாஞ் சாரஞ் சின்
தோணவே வெங்காரம் அமரி உப்பு
சித்தமுள்ள கற்பூரம் கல்லுப் பூமே 712

உப்பான யானங்களைந்து வளலை யுப்பு
உருகிநின்ற சவட்டுப்பு திலாலவணம்
அப்பான லவணமடா கெந்தி யடால்
ஆதான பொன்னபமா சிந்து லவணமா
மெய்ப்பா கடல்நுரை மீனபா ரோகு
மேலாகத் தான்காச்சு லவண மதுவாகும்
தப்பாமல் சொல்லிவிட்டேன் தாரகு சாரந்
தான்டுவாய் சார்வகை யறுபத்து தஞ்சே
713

அஞ்சான பாசாண மறுபத்து நாலாம்
ஆ. அயசெம்பு வகைகக்... கொண்டு
நெஞ்சறிவா சொல்லுகிறேன் நன்றாய் கேளு
நிசமான கற்கடக பாசா ணந்தான்
பஞ்சான கொள் பாசாணஞ் சூதம்
பத்தியுள்ள ஆரதாரஞ் கெந்தக பாசாணந்
துஞ்சாமல் ஹருதோடு வைப்பிக்க றாந்தம்
துருவுள்ள தாலங்க பாசாணந் தானே
714

வைப்பு பாசாணம்

தானான தாலகமுந் தொட்டி தானுந்
தண்மையுள்ள சீர்பந்தல் குதிரைப் பல்லு
ஊனான சங்குமாஞ் கெவுரி சூதம்
உத்தமனே பலண்டுவ பாசாணஞ் காந்தம்
தேனான லிங்குமோடு மனோசிலை தாலகு
திவசியா சாக்கரண்டம் அவன்பல பாசாணம்
ஆனான காலங்க கரபா பாசாணம்
புகன்ற அஞ்சுவகை பாசாணங் காணே
715

காணவே கச்சலாங் காரமுங்கல் சிறாங்கம்
கருணையுள்ள சிலாமத மப்மறகம் வெள்ளை
பூணவே சுயம்பான பாசா ணந்தான்
புத்தியுடன் முப்பத்தி ரெண்டும் பார்த்து
தோணவே பூதவகை யறிந்து சேர்க்க
சுத்தமுடன் கட்டுவது சித்த மாகும்
பேணவே அறிவதனால் தன்னைப் பார்த்து
பெருகிநின்ற வைப்புமுறை தன்னைக் கேளே

716

123.அ. கேளப்பா வைப்பான பாசா ணந்தான்
கெணதமுடன் முயிந்து ரெண்டுங் சொல்வேன்
கோளப்பா தொட்டிசெம்பு தொட்டிஅயத் தொட்டி
சிதமான புத்தொட்டி தொட்டிப்பா சாணம்
நீளப்பா ரெத்தலிங்கி யேக லிங்கி
நிசமான ரச்சலிங்கி நீமுறுக லப்பா
வாளப்பா காரமுகிலு லிங்க பாசாணம்
வண்மையுள்ள வெள்ளையுடன் கெவுரி. தானே

717

தானான வீரமோடு கொளித்தால கெந்தி
தன்மையுள்ள பவளப்புத்துச் சரக்காய் கெந்தி
தேனான அரிதாரம் கோடா சூரி
தெளிவான பஞ்சபட்சி கிலகும் பாசாணம்
ஊணான ரெத்தவாணம் கொடுக்க பாசாணம்
உளிமையுள்ள துரிசு சுத்தமாகிய பாசாணம்
கோணான சூத பாசாணங் கெந்தி
கொள்கிநின்ற நிலவறை பாசாணங் காணே

718

காணவே காரமுகின் சோர பாசாணஞ்
கருவான நாக பாசாண மப்பா
பூணவே பரவிக்கவைப்பு முப்பத்தி ரெண்டும்
போக்குடனே சொன்னதை நிமத்தி யாக
பேணவே யறிந்துகொண்டு வேதை பாரு
பலமான வாசியகல நின்று தேறு
தோணவே நின்றுமனந் தெளிந்து கொண்டு
சித்தருடன் சிவயோகந் துறையிற் காரே 719

ஆ. துறையான பாசாண மெட்டுமெட் டுந்தான்
துலக்கமுடன் சொல்லிவிட்டேன் குறித்து பாரு
நிறையான நிறையறிந்து குறித்து பார்த்தால்
நெத்திரயென்ற கன்னதுதான் சுத்த மாகும்
வகையான கன்னதுதான் சுத்த மானால்
வாசியது பூரணமாய் வளயற் றாங்கும்
திரையான மாயதை தனையகல தள்ளி
சிவசிவா பூரணத்தில் திரமாய் நில்லே 720

உபரசங்கள் ...

திரமான உபரசத்தை சொல்லக் கேளு
திறமுடன் நூத்திரெண்டு பத்து மைந்தா
உரமான துருசுடனே பொன் னிமிளை
உத்தமனே சிலைமென்ற நிமிளை யோடு
நிரமான கஞ்சமொடு லோகவி காந்தம்
நிறைந்த பொன்னப் பாரகமு செகப்புத் தாளு
கரமான கிரஷண அப்பிரக மோடு
கருவான சுவேத அப்பிரகந் தானே. 721

தானான காந்தமோடு உருசிக் காந்தம்
தரமான வித்திராந்தம் உருளைக் காந்தம்
ஊணான கலிக்காந்தம் கலிநா குந்தான்
உத்தமனே சூலாசத்து சாத்திர பேதி
கானான கல்மதம் அஞ்சனக்கல் லோடு
கருவ்கசிவம் படிகமுடன் சுக்கான கல்லுந்
தேனான யச்சக்கல் ராசவர்த்தந்
திரமான கெவுடபச்சை பொருசெவ் கல்லே
722

124அ. செவ்கலோடு யெறும்புமு யாரத்தது வண்டு
திறமான நண்டுந்தாண் கிளிஞ்சு யானை
அங்குள்ள சிடைமடையுடன் சிதனைச் செம்பு
அப்பனே பன்னியுடன் மாட்டுக் கொம்பு
பங்குமல்லாக் கலைகொம்பு யாந்திர கோமம்
பலிருடனே பூனாகு சிவந்த அட்டை
சாவ்கையுள்ள தவளையுடன் கரடி கோமி
சங்குசிப்பி முத்துடமுன் பவளந் தானே
723

தானான பவளமோடு உயாரம் பதிமூடி
சாவ்கையுள்ள கோமைந்தம் புழுட்டி பார்க்க
ஊணான யாருயம் சிகம்பு நிலம்
உத்தமனே கெண்டகச் சிலை சூடர்க்கல்
மானான மஞ்சள்க்கல் [illegible] மாகல் லோடு
சமைந்தனே தேக்கல் தவளக்கல்
கோணான சிலர்வங்கதீ சிலர்நா கந்தான்
கொடி அன்ன பேதியோடு அந்தி காணே
724

காணவே அகத்தியர்யோகு சொன்ன பேதி
கருவான உரணமாங் கிசாயம் பேதி
பேணவே கருமணல் சுருக்கிட் டந்தான்
பெரிதான செம்மண்ணுஞ் சுத்தமண்ணும்
தோணவே கருவண்டு கூடவாட் டுக்கால்
சுத்தமுடன் பன்றிமுள்ளு யெலியான் முள்ளு
பூணவே கல்நுரையு மீனை யூம்புடம்
புத்தியுள்ள குளகுசரக்கு யண்ணாங் கேளே
725

ஆ. கேளடா நாகபச்சைக் கோரோ சனையுங்
தெளிவுள்ள மரகதமாம் பச்சை தானுங்
காலடா காகதண்டு வெள்ளைச் சக்கான
காக்கிலை புத்தான பவழங் கஸ்தூரி
மாளடா மந்தார சிலைகள் பாசி
மகத்தான வேகமடா கொண்டா மறைகும்
சாளடா மாங்கசிலை சாலக்கி ராமம்
சூழ்மையுள்ள துளிர்க்கல்லு படிகக் கல்லே
726

கல்லான காவக்கல் செம்பு மண்ணு
குணையுள்ள நாகமண்ணு வங்க மண்ணு
நல்லான வெள்ளிமண்ணு வெள்ளிய மண்ணு
நலமான லோகமண்ணு யெடம மண்ணு
வல்லான மயலாறு கருஞ்சுக் காணதான்
மகத்தான கானகல் குருந்த கல்லு
சொல்லான ரசதசிலை யேமசிலை மந்தா
சுத்தமுள்ள நாகசிலை வங்கசிலை காணே
727

காணப்பா வெள்ளியச் சிலைதான் பாரு
கருவான அயச்சிலை திராச்சிலை தானாகும்
பேணப்பா வெங்கம் சிலை தானையா
பெரிதான செம்புமலை மாத்தளையன் மலைதான்
தோணையா வெள்ளிமலை தங்கமலை மைந்தா
சுகமாக யென்னும் உபரசங் களென்று
தோணப்பா குருபோலே தேடிப் பார்த்து
சிவாய குருகற்பமதை தினமுங் கொண்டே

125அ. கொள்ளாத மனதோற்கு ஞான மேது 728
குருகிர்பை மறியார்க்கு யேது மேது
பொசிலாத பாவியற்கு கற்ப மேது
பூரணத்தை யறியாற்கு தீட்சை யேது
கல்லாத மாந்தருக்கு ஞானங் கேது
கருத்தற்ற நில்லார்க்கு காலங் கேது
உள்ளான உள்ளமதைக் கனலாய் தாண்டி
உத்தசிவ சத்தியைநீ பூசை பண்ணே

பூசையென்ன வாசிமலர் தனை யெடுத்து 729
பூரணமாய்ப் புருவநடு சுழினை வைத்து
நேசமுடன் கற்பூர தீபந் தன்னில்
நினைவாக அம்மலரைச் சாத்தி னாக்கால்
வாசமுள்ள வாசிமலர் தன்னோ டொக்க
மகத்தான தீபமடா மூலத் தேகம்
ஆசையுடன் தீபம் மூல தேக
அருள்ஞான சிவகளை அதிலங் காணே
730

காணுதற்கு மூலமடா ஆதாரந் தன்னை
கருத்தும்வேறே ஆதார தன்னால் நின்று
தோணுதற்கு வாசியென்ற திறவு கோலால்
சுழிவதனை நின்றதிரை சுளிந்தித் தன்னை
உணுவதற்கு ஓங்காரக்க மாகு மேரு
உத்தகலை ரவிமதியும் ஒன்றாய் கூட்டி
பேறுதற்கு உச்சியென்ற துவாரத சாந்தம்
பெருவழியை பார்த்தினால் சோதி யாச்சே
731

- - - - - - - - - - - - - - - .

ஆ. சோதியென்ற சிவஞான சிவயோ கத்தில்
சித்தருடன் தானிருந்து குருவைக் காண
சாதியென்ற பாசாணங் கார சாரஞ்
சுதாதைகொடி உபரசங்கள் லோக மெல்லாம்
நீதியுடன் பேர்வகையும் ஆத சேர்க்கை
நிச்சயமாய் சொன்னதை நீயறிந்து கொண்டு
ஆதியுடன் அனாதிதனை சேரய தற்கு
அப்பனே சத்குரு மாத்துருவைக் கேளே
732

கேளப்பா குருசு சத்குருவைக் கேளு
கிளைபயுள்ள சவுக்காரம் வெங்கம் நாகம்
குளப்பா யந்துப்பு காந்தகு லிங்கி
அருகின்ற கல்ச்சவடு கல்லுப் சுந்தாண்
நாளப்பா வெள்ளைப் பாசாண குடன்
நலமான அப்பிரகம் யாணைக்கு ணோடு
மேலப்பா தொட்டிப்பன அஞ்சனப் பாசாணம்
வெகுசுறுக்கு தருசக்கிச் சத்துருவன் றன்னை
733

யென்னவே மத்துருவோன் ஊபரங் கேளு
யேகந்த லிங்கமோடு கெவுரி பன்னை
நன்னவே நிமளையோடு கெவுரிக்னோர சிலையும்
நாதமன்ற பூரமோடு சூதங் கெந்தி
உன்னவே வெங்காரம் ஊரகுஞ் சாரம்
உத்தமனே அரிதாரம் மத்துருவு மாச்சே
734

126. ஆச்சப்பா சத்துருவாள் துருசை யாச்சு
அப்பனே மத்துருவாள்கி குருவைச் செய்து
நீச்சப்பா நிலையாத வேதை பார்க்க
நிகருதனக்கு யாள்ளையடா நினைவாய்ப் பார்த்தால்
மூச்சப்பா அறிவு பூரணமாய் நின்று
சித்தியுள்ள சிவயோகரு சுத்த மாகுங்
காச்சப்பா கசடான புத்தி தன்னை
காச்சியெந்த்த் தகடத்தி தன்னை பாரே
735

சூரச் சத்துரு மத்துரு

பாரப்பா சாரத்தின் சத்துருவைக் கேளு
பதிவான கடவுரை அப்பிரகஞ் சாரங்
நேரப்பா காரியங் கல்ச்சா ணந்தான்
நிசமாக அடந்தசுக்கான யொன்வடத் தோல்
பாரப்பா வலைரியப்பு காந்த ஊரங்கல்
கருவான யாந்துப்பு படிகக் கல்லு
சேரப்பா யாவிலாவுஞ் சார்சத் துருவாம்
நிறமான மத்துருவை செப்பக் கானே
736

நாணப்பா சாரமித் தருவை கேளு
கருப்பான செம்புடனே ராசா வந்தம்
பூணவே நிமிளையோடு கெவுரி நாதம்
பொருந்திநின்ற லிங்கமோடு காரியங் கன்னார்
தோணவே வெடிப்புக் காரம் பலமான
கெந்திதனை தாளகமித்தது வளம்
தோணவே சத்துருவாம் சாரங் கூட்டிது
ஆ. சுகமான மித்துருவால் குருவைப் பாரே
வெடிப்பு சத்துரு 737

திருவரியா மார்க்கருக்கு கருவங் கேது
உச்சிமனம் நினையதற்கு வாசி யேது
திருவரியா மூடருக்குத் தெய்வ மேது
சித்தந்தனை யறியார்க்கு யோக மேது
உருவரியா குருடருக்கு ஞான மேது
ஜென்மபடை மறியாறகு தீப மேது
பருதியே மதியார்க்கு கற்ப மேது
பாலகனே சத்திசிவம் பணிந்து போற்றே
738

போற்றிமனக் கனிவாலே புலத்தியா கேள்
புத்தியுடன் வெடிப்பு சத்துருவைக் கேளு
தேக்கியதோர் அண்டமோடு திசைகள் சிங்கி
திரமான கெந்திதாளக முனைசீந்தமை வீரக்கம்
பார்த்திபனே வெள்ளைசெம்பு யிரும்போடு ஈயமது
பதிவான வெள்ளியங் காரியங் சவுடு
தோத்திரமே சிடனோடு சூரக்காய் கெந்தி
சுகமான வெடிப்பு சத்துருவென் றெண்ணி
739

சொன்னவே மாத்துருவான் வகையை கேளு
இன்பமுடன்ன பழம்புளிஞ் சுணையுஞ் சிங்கி
உன்னவே ரோமமோடு நாக மந்தம்
உத்தமனே தாளகமுந் துத்தம் வீரம்
திண்ணவே லிங்கமோடு காரங் கல்லு
சிவசிவா யத்துடனே மித்துருவாம் பாரு
நன்னவே சத்துரு மாத்துருவை பார்த்து
நாட்டமுட நீயறிந்து நடல பாரே
740

கல்லுப்பு சத்துருமித்துரு

127அ. பாரப்பா கல்லுப்பு சத்துருவைக் கேளு
பதிவான வீரமோடு சவுட்டு மல்லை
நேரப்பா பழம்புளியுஞ் சிங்கிணை யோடு
நிமபவளப் புத்தமும் சத்துருவே யாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் சத்துரு மித்துருவை
அறிந்துகரு வைத்துநீ பாட வேணும்
காரப்பா கல்லுப்பு சத்துருவை சொன்னேன்
கருணையுள்ள மித்துருவை கலந்து கேளே
741

காந்த சத்துருமித்துரு

கேளப்பா மித்துரு தானென்ன வென்றால்
கெவுரியுடன் செம்பாரும்பு ஆரங் காரம்
நாலப்பா தாளகமு நிமளை நாகம்
நன்றான அப்பிரகம் லிங்கம் வங்கம்
சூளப்பா யிவ்வளவு மித்துருவே யாகுஞ்
சூட்சமுடன் கைமுறையாய் தொடுத்துப் பாரு
ஜோளப்பா யல்லாமல் சரக்கைல் வந்தான்
தன்மையுடன் நின்றிலிங்க தீர்ந்து பாரே

பாரப்பா காந்தத்தின் சத்துருவைக் கேளு
பதிவான பூரியுடன் அண்டமுஞ் சூடன்
நேரப்பா சூலாசத்து ஆரம் மைந்தா
நினைவாக காரமதின் சத்துருவே யாகும்
ஆ. சூரடா சத்துருவை அகலத் தள்ள
கருணையுடன் மித்துருவைக் கருவாயப் பார்த்து
சேரடா சேர்ந்துனலை யறிந்து கொண்டு
சிவசுவா காரமித்து துருவைக் கேளே
743

காரசத்துருமித்துரு

கேளடா உபசாரங்கள் பாசா ணங்கள்
கொணிதுள்ள மித்துருவென்று யறிந்து கொள்ளு
நாளடா சீனமதுக் கதுவே சூடனும்
நன்மையுடன் தானறிந்து நாட்டம் பாரு
வாளடா வாசியாலே மகிழ்ந்து கொண்டு
மகத்தான ஆரணத்தில் மனதை நாட்டி
தாளடா பெரியோர்கள் தனக்கு மைந்தா
சச்சிதானந்த மென்ற அறிவைப் பாரே
744

அறிவான தங்கமதின் சத்துருவைக் கேளு
அப்பனே சவ்வீரஞ் காந்தமுஞ் சூதம்
நெறியான கெந்தியோடு அண்டத் தோடு
நேரான தாரிகம் மனோசிலை அப்பிரகம்
குறியான வெள்ளைவள்ளை யாணங்கள் கண்டர்
திண்மான லிங்கமோடு நிமிளை நாகம்
பாவகான தங்கமது அதுக்குத் மெல்லியதான்
பாலகனே சத்துருவை அறிந்து கொள்ளே
745

கொள்ளடா தீட்சையதின் சத்துருவைத் தள்ளி
உண்மையுடன் மைத்ததெல்லா மித்துருவை யாகும்
நில்லடா சத்துரு மித்துருவைப் பார்த்து
126அ. நினைவாலே நினைவறிந்து தன்னைப் பார்த்து
உள்ளடா உள்ளுறைந்து உள்ளங் கொண்டு
உத்தமனைத் தியான கேசரியைப் பார்த்து
செல்லடா அவள்பதமே கெதியென றெண்ணி
திறமான சூதசத்து ருவைக் கேளே

746

சூதசத்துருமித்துரு

கேளப்பா பூண்டுநீரு கந்தபூரம் நிமளை
கெடியான வெடியுப்பு யருப்பு காந்தம்
வாளப்பா குதிரைப்பல் சத்தி சாரம்
மகத்தான கையாரையோடு வெள்ளை சிங்கி
சூளப்பா யிவ்வளவுஞ் சூதசத் துருவாம்
அருக்கான சத்துருவால் தீட்சைப் பண்ணி
மேலப்பா மித்துருவால் செயமே செய்ய
மேபாருடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்ப் பாரே

747

பாரப்பா சூதமித் துருவைக் கேளு
பதிவான திமுருகல் பவளப் புத்து
நேரப்பா சாரமுடன் வெங்காரந் துத்தம்
நிலையான வெள்ளிசெம்பு துருசு நாட்டி
சாரப்பா தாளகமுஞ் சிலைவீரஞ் செந்தி
தனிவங்கக் காரியம் நாகமப் பாதகம்
காரப்பா யிவ்வளவு மித்துருவே யாகும்
கருவாலே மதிசெய்ய அருகில் காணே

748

இரும்புக்கு சத்துரு மித்துரு

ஆ. நாணவே யிரும்புக்கு சத்துருவைக் கேளு
தருவான கெவுரிவெள்ளை பூனீறு சத்து
பூணவே சவ்வீரஞ் சிங்கிசிலை சாரம்
பொருந்திநின்ற வங்கமொடு கசிஞ்ச கெந்தி
தோணவே அண்டமொடு அப்பிரகஞ் சாரஞ்
சத்தமுள்ள யிரும்புக்குச் சத்துருவே யாகும்
பேணவே சத்துருவால் அயத்தைக் கொன்று
பலமான மித்துருவால் உருக்கைக் காணே 749

உருக்கவே மித்துருதான் மயூரச் செம்பு
உண்மையென்ற சூடனுடன் கெந்தி தங்கம்
தருகவே பூனாகம் செம்பு காந்தந்
தயவாக நாகமுடன் வெள்ளி பூரம்
பருகவே மித்துருவை யறிந்து கொண்டு
பாலகனே சகல கருமானம் பருகே
பெருகவே கருமானங் குடசரங் கண்டு
பெருமையுள்ள ரசவாதம் பேணி பாரே 750

நாகசத்துரு மித்துரு

பாரடா நாகத்தின் சத்துருவைக் கேளு
பதிவான வளையுப்பு அன்ன பேதி
நேரடா அயன்மலகு வெள்ளை பூரம்
நினைவான சிங்கியோடு நண்டோடு வெள்ளி
சேரடா யடைக்குமோரம் தங்கம் வங்கஞ்
செம்மை வெடியுப்புடனே களிங்கி அண்டம்
காரடா நாகமுடன் சத்துருவே யாகுங்
கருணையுட னிவ்வகை கணிக்க கேளே 751

129அ கேளப்பா கருநாகமுஞ் சாரங் கெந்தி
திறமையுள்ள சூனாகம் பூரச் செம்பு
வேளப்பா சூதமுடன் கெவுரி செம்பு
மாதமான சலாசத்து யிரும்பு காந்தம்
சூளப்பா அப்பிரகம் நிமிளை தாளகஞ்
சேதமாக நாகமதத் துருவே யாகும்
ஆளப்பா சத்துமத் துருவைக் கண்டு
ஆதியந்த பூரணத்தை யறிவாய்க் காணே
752

தாரியசத்துருமித்துரு

காணவே தாரியச் சத்துருவைக் கேளு
கருவான கெவுரிகெந்தி நன்று நந்தை
பேணவே அயக்காந்தம் நிமிளை யண்டம்
பிலமான சுண்ணமோடு ராச வர்க்கந்
தோணவே யறிவாயந் தாரியசத் துருவாம்
தூயமுடன் மித்துருவை சொல்லக் கேளு
ஆணவே நாகமுடன் நாக செம்பு
பதுமையுடன் வெள்ளைவங்கங் கூடுந் தானே
753

நூல்களறியவும்.

தானான சரக்குகளை யறிந்து கொண்டு
தன்மையுடன் சத்துருவால் சாரகாரங் பண்ணி
கோனான மித்துருவால் செயமே செய்து
குருவான பதிதனிலே வாசி பூட்டி
வானான அண்டபதங் கெதியன் றெண்ணி
மகத்தான கேசரியை வணங்கி கொண்டு
தேனான அமிர்தரச பானத் தாலே
குருவான சாவாயத்தைச் செப்ப மெனவே
754

செப்பினேன் வயாத்திய காவியத்தில் மைந்தா
சிவசிவா அன்னாற்றில் திறமாய்ச் சொன்னோம்
துப்பரவாய் ஆயிரத்தி யாருநூ றுக்குள்
சத்தமுடன் சகலகலைக்கு தியானஞ் சொன்னோம்
மேரப்பா . . . சத்தி . . . . / சாதகமுஞ் சொன்னோம்
வேதமய மானபூரண சொன்னோம் —
தப்பில்லா மாந்திரிகம் மறைவுக் கியானம்
தந்துமே யாம்சின்று மாயாரமுஞ் சொன்னேன் 755

சொன்னேன் நானனைத்து தொகைசாத்தி ரங்கள்
துறையறிந்து பார்க்கவென்றா கோ யில்லை
முன்னோனான் அண்ணாவி அருளைப் பெற்று
முறைதவறா திரந்தமெல்லாந் தானே செய்தேன்
யென்னோம் போதை பூரணத்தில் நின்று
யெடுத்துரைத்த சாத்திரங்கள் கோடா கோடி
உன்னோர்கள் தான்மகிழ பூசைவாதை தீட்சை
மெய்ம்மைபெற சொன்னதை நீயறிந்து பாரே 756

பாரப்பா பூரணமாய் தன்னைப் பாரு
பாடினதோர் சாத்திரங்கள் பயனைப் பார்த்து
பாரப்பா அனுஷ்ணையாம் புருவ மேவி
கதித்தெழுந்த வாசியினால் கலைத் தாண்டி
கோ.அ. மேரப்பா அண்டபதம் குடிவில் நின்று
மெய்ஞ்ஞான பூரணமாய் தீபம் பாரு
காரப்பா தீபமந்த தினமும் பார்த்தால்
கியாகாச பதமதனைக் காண லாமே 757

காணவே அக்கினியா மலாட பீடம்
கயிலாச பதமாயடா அருவ மையம்
பூணவே மையமென்ற அந்தத தேசி
சுத்தியுள்ள தேசியடா வாசி கொண்டு
தோணவே கண்டமதிலங் கெண் ஞானி
சுத்தமுள்ள முக்கோணத் தூயங் கண்டு
பேணவே மையமென்ற அந்துரியாதீதங் கண்டால்
பிறக்கினது இறக்கினது ரெண்டு மொன்றே 758

ஒன்றான பூரணமே சதானந்தி யாகும்
உத்தகலை வாசியடா பூரா ணாச்சு
ஒன்றான பூரணநல் லோகசோதி தீபம்
உருமையுடன் தீபமதை சுற்றாய்ப் பார்த்து
ஒன்றான பூரணமாய் தியானம் பண்ணி
உறுதியுடன் தில்லையடா வருகை வைத்து
ஒன்றாக ஒருமனதாய் பூசை பண்ணி
உண்மையுடன் வாசிமேல் உகந்து நாட்டே 759

நாட்டமுடன் உன்னாளி பாலக்கலை நோக்கி
நந்தியென்ற அக்கினிதான் பிரகா சிக்கும்
ஆ. தேட்டமுடன் தன்னாளையா பிரம மாகும்
தேக்கமானத் தத்துவந்தான் மாய ரூபம்
ஆட்டமென்ற வாசியனாள் தன்னை பாரு
ஆனந்தம் நியமதை மென்று தேறு
ஓட்டமென்ற காசறிந்து அடங்கி நின்றான்
உனதும்பு நாதமடா உறுதி காணே 760

உறுதியுடன் வக்கிரகம் பூசை பண்ணி
உத்தமனே அதிசகாரக தன்னால் நின்று
பருதமெதி அடர்தனைப் பணிந்து கொண்டு
பாலகனே ரேசக பூரகமுஞ் செய்து
சுருதியுடன் கும்பகமாய் யிருந்து நேரே
சுடர்ஞான தீபமதில் சொக்கி நின்று
திரகாரண சத்தியதாய தன்னைப் பார்த்தால்
சிவசிவா யெல்லிதுவே மெய்யம் தானே
761

மெய்மான திவமயமே உலக மாய்கை
மாயமென்ற மாயமெடா மனிதர் வாழ்வு
நயமான நயமில்லா வாழ்வு தன்னை
நந்தமென மகிழ்ந்துசெயல் கொண்டார் பாரு
சுபமான பூரணமே வாழ்வென் றெண்ணி
சுத்தமுடன் சத்திசிவ பூசை பண்ணி
செயமான செகசோதி தன்னை மைந்தா
தீர்க்கமுடன் நிறைந்த உச்சம் பாரே
762

தெவனமணி

உச்சமது தானோக்கி தவமேய் வாழு . . . . .
13/அ. உறுதியுள்ள தெவனமணை யொன்று கேளு
உச்சமென்ற நாதாந்த சிவ மார்க்க
உண்மையுட நாதாந்த மென்றாய்ச் சுட்டி
தேவமென்ற பருதியென்ற் சுதமேல தாக்கி
உத்தியுள்ள சிதமது உடனே சேர்த்து
உச்சமென்ற புருவமதை தியானம் பண்ணி
உண்மையுடன் கடமையாவ சமாதி சேவை
763

வையப்பா சுமாதுதனில் திரளை போட்டு
மார்க்கமுடன் தானிருந்து மனதொன் றாகி
மெய்யப்பா ருத்திரனைத் தியானம் பண்ணி
மேன்மையுடன் மண்டலஞ் சென்றெடுத்துப் பாரு
செய்யப்பா செய்தொரு நவத்தி னாலே
சிவசிவா சூதமது திரண்டு போகும்
பையப்பா திரண்டுவது வெண்ணை போலே
பத்தியுடன் தானெடுத்து பதனம் பண்ணே
764

பண்ணப்பா வெண்ணைதனை யெடுத்துக் கொண்டு
பத்தியுடன் அதுக்கினி காதங்க ரேக்கு
நன்னப்பா ரெண்டுமொன்றாய் கல்வத் திட்டு
. . . .
கன்னப்பா கருணையாளர் சோதி யாலேக்
கருவான சூதமது செயமாய் நிற்கும்
அ. அண்ணப்பா தானொக்கி சூதந் தன்னை
. . . . தானே
765

தானவே செய்தமணி தனக்கு ஸமந்தா
த...ரச்ச அசுரதமதில் கனவாய் போட்டு
தூணவே சென்றாநாளாய் சுடுத்துப் பாரு
புன்னியனோ . . . . . . தானிற் நிற்கும்
பேணவே அந்தமணிதனை யெடுத்துப் பேசு
. . . . ரசநாதந் தன்னில் [illegible]
தோணவே அதில்மத்தி அஞ்சா நாள்தான்
சுத்தமுடன் தானெடுத்து வெந்தி யாட்டே
76

வெற்றியுள்ள ரசமணியை யெடுத்து மைந்தா
வேதாந்த மகாசா ரணையச் செய்து
புத்தியுடன் சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
முனையான சுழினையிலே வாசி பூட்டி
சித்தமைந்த தன்பாக்கியை யென்றெண்ணி மைந்தா
சிவசிவா ரசகற்பூ ரதீபம் பண்ணி
பத்தியுடன் கும்பகத்தில் நின்று அந்த
பதிவான ரசமணியை அடக்க செய்யே
767

உடன்னை நாவதனை லடக்கம் செய்து
செகசோதி யானபூர ணத்தைச் சத்தி
மெய்தவறா பூரணமாய் நின்றா யானால்
132-ச. வேதமுள்ள வாசியது அடங்கும் வீட்டில்
தோய்தமுடன் நினைத்தபடி கெவுனந் தங்கும்
சுழியினையிலே கற்பூர தீபந் தோணும்
நியமான தொரு தீபங்கண்டால் தானவனா மென்று
நிதம் வாள (வ-நித்தியம்) தன்றுக அளவாமே
768

ஆமப்பா யன்னமொரு குட்சங் கேளு
அடங்காத ரூபமடா நியூம். பா?3 . .
தாமப்பா கண்டவுடன் கொண்டு வந்து
தயவான தேவாங்கு மதனப் பூடு
தாமப்பள ரெண்டையுமே கருக்க ளிக்கே
சந்தனமுஞ் கற்பூரஞ் சவ்வாது கூட்டி
தாமப்பா பன்னீரால் லரைத்து குட்டிச்
சங்கையுடன் திலதமிட்டு தன்னைப் பாரே
769

பாரடா பாரதிக்கும் ஆசையறு செய்ய
பாவான குளிகை[illegible]யடக்கம் பண்ணி
நேரடா நீரணிந்து நிலையால் நின்று
நீதியுடன் சின்மயமா யிருந்தா யானால்
சேரடா கொண்ட பாணியால் ரோடு
வேதாந்தங் கந்ததொரு மெய்யோ ரெல்லாம்
ஆரடா கட்டினாரல்லோ அவது பாதம்
உண்மையுடன் கண்டுபதம் பெறுவார் பாரே
770

பாரப்பா உனதுதிருக் கையால் சீறு
ஆ. பேதியுடன் பெத்தவர்க்குப் பயனைக் கேளு
காரப்பா கன்- [illegible] -சேர்ந்தும் .....
[illegible] [illegible] குணியர்கள் தோஷம்
ஊரப்பா கொண்டதொரு கன்ம சேஷம்
வெந்துநின்ற திட்டமொடு தீர்த்தை வாய்வு
நேரப்பா உன்பதங் கண்ட போதே
நின்றுடனே தொலையாமல் நீங்கப் போமே
771

நீங்கிப்போகு சகலவாதங் ரோக மெல்லாம்
நிசமான சற்குருவின் கடாட்சந் தானே
பாங்குபெற தேவதாதி தொசி னங்கள்
பத்தியுடன் காணுமடா நிஷ்டை யோகம்
ஆங்கமல அசுர்தரசங் கைவந்த தாலே
ஆமோத ராசியெல்லாம் புத்தி கேட்பார்
சாங்கமா உனதுபதங் கதியென் றெண்ணி
தன்மையுள்ள பிள்ளைதங்கு தானே சாமே
772

தானென்ற தீட்சை தன்னைக் காட்டி
தன்மையுட னேர்ந்தார் தீட்சை சொல்லி
ஞானமென்ற புருவநிலை தன்னி லேதான்
நீதியான தனையறிய நேயங் காட்டி
மோனமென்ற நாதவிந்து நின்ற சூட்சம்
சித்தியுடன் அகாரமுடன் காரஞ் சொல்லி
வானமென்ற அண்ட தேசமாய்க் காட்டி
133அ மகத்தான பூரணத்தின் வகைசொல் வாயே
773

வகையாக ஆதாரஞ் வழியுஞ் சொல்லி
வழியறிந்து ஏறுவதற்கு வாசி சொல்லி
சிதையான தீபமதை நிலைமும் நோக்கி
சிவபோத நிட்டையுற் நிறமுஞ் சொல்லி
பகையான தீவினைகள் அகல வதற்கு
பத்தியுடன் காயாதி கற்பஞ் சொல்லித்
தகையாமல் தானிருக்க அமுர்தங் காட்டி
சதாகாலஞ் சின்மயமாய் தானே நில்லே
774

தானாக நின்றநிலை பெறுவ தற்கு
தன்மையுள்ள சடாடரத்தை செபக்கச் சொல்லி
வானாக நின்றசெபஞ் செபிப்ப தற்கு
வணக்கமுள்ள தவத்தினுட ~~[illegible]~~ வாசசு சொல்லி
கோனாக நின்றுதவஞ் செய்த வற்கு
குணமாக நிட்டையுட குறியைச் சொல்லு
ஆணான நிட்டைதனைக் குறுதி யாகும்
உண்மையென்ற தற்பமதை புகழ்ந்து சொல்லே
775

உகந்துநின்ற கற்பமதுக் குறி யாக
உத்தமனே நிருவகற்பஞ் சமாது சொல்ல
அகந்தெளிந்து பூசுவலம் வாலவன் றேதான்
ஆதரவா உரைதிசொல்ல அனுப்பு மைந்தா
சுகந்தெளிந்த சித்திரையங் கமலக் கண்ணு
சினையான வாசினையால் நின்றா யானால்
செகதனாலே - திரைப்பாட - தின்று - - - மைந்தா
நின்மயத்தின் அருளாலே தெளிந்து நல்லே 776

ஆ. தெளிந்து நின்ற. முன்னையாலே மைந்தா மைந்தா
செடமாறுக சாதினையைச் செப்பக் கேளு
உளிந்துரசந் தனையறிந்து கொண்டு நின்று
மார்க்கமுடன் கணபதியை வணங்கி மைந்தா
தெளிந்துநின்ற யறியாமல் வாங்கால் கூட்டி
நேமமுடன் பதினாறு உழக்குப் போட்டால்
சொலித்துநின்ற நாபமாறு மூல கடகஞ்
சுத்தமுடன் துலங்குமடா யன்னம் கேளே 777

கோளப்பா நின்றநிலை தன்னி லேதான்
குறும்பையுட [illegible] மனோந்தி நூணி
வேளப்பா வாமலதுபார் வந்தான் கண்டு
மேன்மைபெற பருவமதில் மனதை வைத்து
மேளப்பா குருபாதந் தன்னை நோக்கி
வாபரமுடன் நூறுதெண்டன் செய்தா யானால்
காலப்பா கொண்டுநின்ற வாதன் சீரெல்லாங்
கத்துமடா ரோகமன்றே கன்னார் றாடே 778

தானேதா னந்தமத்தை செய்து கொண்டு
தன்மையில்லா வாசியினை போக்கா மட்டால்
ஊனேதா னுடம்பையாயும் அதி.ஆட்சி.. சென்று
உளந்திருந்து பயன்வெகுந்து ஆனாலுந் தோறும்
134அ. வீ. னேதான் மெய்குந்திருக்க வசுவுங் கெட்டு
அரசுகொண்டு நடப்பதற்கு செயலுங் கெட்டு
வானேதான் கெதியெனவே உயர்தா நந்தும்
மகத்தான சிவம்படிக்க வகைதான் பாரே 779

பாரப்பா சிவம்படிக்க உத்தந் தண்டம்
பதிவான ஆதியந்த மாரதான் காண்பார்
காணப்பா தினந்தோறும் படிக்க மானால்
~~கெவுச~~ .... நீங்கு மப்பா
~~ஆரப்பா~~ ....
ஆகாதசத்திங்கு நினைவுந் தேதுந்தா னாகில்
காரப்பா கைதானே சொட்டா மாவி
கருவான தானச்சுதலோர் காலைக் காணே 780

காணவே கால்வாசி பக்கத்தே சென்று
கையாருந்த சோடாவால் கண்ணைப் பார்த்து
ஊனவே திரைமுக முக்குதன்னை உடைத்து
மாமிசம் மாகுந்து உதைத்துக் கொள்வான்
பேணவே வெகுகுடபட்ட மீந்த போல
வெகுகின்று ....
தோணவே பொறிகலங்கி சுழன்று போவான்
துன்மார்க்க 781

ஆ: . . . .

. . . . உச்சிப் போல
நெளியாமல் நின்றுபலவி கொண்டு அந்த
நேர்மையுடன் பொருந்தறிந்து குறிக்கியோடு
சரியான சரிமையங்கி பாதவா யான
சரியறியாப் பாவிகளை துடந்து வெட்டு
கெலியாமல் மனதுரைத்து மலமாய் நிற்க
கணபதியை முன்னிறுத்தித் தெண்டம் பண்ணு 762

பண்ணப்பா யன்னமாறு குற்சங் கேளு
பதியறியா மூடர்கள் வந்ததத்தா சனங்கள்
நண்ணப்பா அவனெதிரே மலைபோல் நின்று
நீரட்டமிட வடைசாரி வலசாரி யாக
மின்னப்பா மன்னாக நின்று கொண்டு
மிளப்பறிந்து நினைத்தபடி மூட்ட லாகும்
கண்ணப்பா சீரியாக யெதிர் கொண்டு
கலந்துநின்று படைதனிலே நிஞ்ச லாமே 763

நிஞ்சவகை தனையறிந்து பலவான வந்தால்
நிலையான பட்சியுட வச்சுக் கண்டு
பாஞ்சுநின்று சோடாவாள் செதியைக் கண்டு
பத்தியுட வருபெரும் பச்சத் தேசு
வாஞ்சலிய மாகருவதான் பொன்டி நின்று
வணக்கமில்ல வச்சுமுறை மகைபந்து கொள்வார்
உஞ்சலட சாரிவல சாரி கண்டு
உறுதியுடன் செய்து பார்த்து காலை 764

135-அ ஒன்று . . . .

. . . .

நின்றுநின்று மகேணன தன்னி லேதான்
நாட்டமுட னிலையறிந்து . . . போட்டால்
நன்றுதா னின்றுமனம் பேய் யாகி
குணமாக உணதுமுதம் பணிந்தா னானால்
பண்ரின தொழில்முறையா லொன்று சொல்லி
பதியறியா யருப்பார்ன் னாஹ தானே 785

அண்ணாஹ தான்மக்கு ஆசா னென்று
அடிபணியா சீடர்கள் வந்தேதந் தானால்
மன்னாட்ட மதிணையாலே தீபம் நோக்கி
ஹபரமுடன் கமகம ஜங்கம் யென்றுதான்
சின்னாகந் தான்செமக்க பார்க்கும் போது
சினைமடிவிக அறுகைட்டு சிதுகு சேர்ந்து
கன்னான கொன்மயஷ்த நாயுகு சேர்ந்து
கட்டிநின்ற கந்தகம்போல் சிரைப்பான் பாரே 786

சிரைப்பதிந்து காயங்கள் செய்து கொண்டால்
சிதண்ட அண்டவரை அந்த வாகுக்கே
சொப்புடனே சிரைப்பதிந்து சிதகண கூட்டி
சென்றுயய சாரவல் காா கண்டால்
சிரைப்புடனே பத்தயந்த சாரயல் நின்று
சிரதிறந்த அகிர்தரசக் சொல்ல போகு
தொப்படைய - - - - - - - -
தேடமுடன் தவைகயகங் நிலக்கல் தானே 787

நிலைக்கமனம் ஆதியாலே சமைந்தா கேளு
நிலையான வேள்வமலைச் சேரும் போது
மலைந்துரு மந்தியாலே குகைதா னுண்டு
மார்க்கமுடன் தனியொரு பெரியோர் தானுங்
கலைக்கதா மானதை நூல்கள் பேசி
கருணையுட யருக்கையாலே சென்றேன் யானும்
நிலைக்கதிக அகத்தீசர் யாவன் றேதான்
தீர்க்கமுடன் உபசாரத்து யருளைவன் றாரே
788

யருளைவன்று அசுர்தரசங் கொள்ளும் போது
யின்பமுடன் கலம்படிக்க வகையுஞ் சொல்லி
கருவைவாசிறு பட்சியுட மூச்சுங் காட்டி
கால்பலமும் புசபலங்கள் கலந்து சொல்ல
திருவைவன்று மந்திரந்தான் நீர்கள் சொல்லி
சிவதலை பொதிகைமலை போயிருங்க ளென்று
கொங்கமது பொதிகை வந்திருந்துக் கொண்டு
திருவாக கருவைவருந்து ஆடினேனே
789

ஆடினேன் அதின்பாரகு கோடா கோடி
அளவற்ற வார்த்தையெல்லா மாடிக் கண்டு
நாடினேன் சுனையாலே நாட்டங் கொண்டு
136அ. நாதாந்த மனோன்மணியைக் கண்டு தேறி
பாடினேன் வெகுகோடியை பார்த்தித்தானை
பத்தியுடன் கருக்கிடைகள் நன்றாய் தோண
தேடினேன் மலைகெடுடு குகைகள் தேடி
சென்றதனும் பத்தமனம் நிலைத்தேன் பாரே
790

சதுரகிரி

நிலைத்தமான சிறுதியானால் பொதிகை சென்று
நினைத்ததனால் பொதிகை முனியானேன் பாரு
பலத்ததொரு சதுரகிரி அந்தல் கண்டு
பசகாமல் நின்றுதவம் செய்யும் போது
குலத்தில் சித்தான வெகுயென தானல்கதை
தூர்மையுடன்க கியத்தா லபாயச் சொன்னார்
குளத்த அனல் கும்பமதனில் பாய்ந்து நின்று
குறையறிந்து கும்பனென யென்றார் காணே
791

காணவே யன்னமொரு கருவைக் கேளு
காமமெல்லாம் தனித்தவத்தை செய்யும் போது
ஊணவே பறுகாதி வந்துதான்
உத்தத்துக்கு உயர்நிலைதான் அமைந்தா கேளு
பேணவே தலையாகும் பலமாய் நின்று
பலமாகச் சோட்டாவால் தட்டி னாக்காலத்
தோணவே பொறிகலங்கி கண்ணை மூடு
சத்தமுடன் யன்னமொருக்கால் மாட்டிப் பாரே
792

மிருகங்களுக்கு அடி

மாட்டப்பா மிருகமென்ற சேந்துக் கெல்லாம்
ஆ. மகத்தான உயர்நிலை தான்சிரசு அமைந்தா
நாட்டப்பா சிரசுயுயர் எவ்கே யென்றால்
நலமான கண்ணதுதான் சோதி யாச்சு
மூட்டப்பா சிரசுமேடி பட்டப் போது
முளிகளுங் கும்பவேளை சிளித்தும் கொன்று
ஆடப்பா ஆட்டமெல்லா மறவு கன்று
அதுமறைந்தா லொன்றுமில்லை யெல்லாம் வீணே
793

அனேதான் திரியாமல் திரிந்தலைந்து நடந்த
வேதாந்தப் பூரணமே கெதியென றெண்ணி
தோனேதான் தானவனாய் குறித்துக் கொண்டு
குறியறிந்து சிவயோகங் குறித்துக் கொண்டார்
தானேதான் தானவனே யாகு மையா
சீகலானை துன்பமெல்லாந் தவறிப் போகுந்
தேனேதான் அமிர்தரச பானங் கொண்டு
சிவசிவா சிவன்செயல் லென்றிருந்து வாழே 794

மிருகவசியம்

இருந்துநினை தானறிந்து போகஞ் செய்ய
யேகாந்த பூசத்தியனே யொன்று கேளு
இருந்திநின்று மிருகமெல்லாம் வசிய மாகு
மார்க்கமுடன் மந்திரந்தா னொன்று கேளு
அருந்தவமாய்ச் சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க் கேளு
137.அ அக அக யென்று அருந்தி யூது
பருந்துவரும் மிருகமெல்லாம் சந்து போகும்
பாலகனே சுளிமுனையல் பதிவாய் நில்லே 795

ரசத்துக்குமந்திரம்

பதிவான ரசங்களெல்லா திருவ தற்கு
பாலகனே மந்திரதா னொன்று கேளு
கெதியான அட்சரந்தான் ரீசிம சிகசி
கிருமையுடன் பதினாறு உருவே செய்து
மதியாக ரூபதியைந்நீ கிடாட்சித் தாக்கால்
மகத்தான ரசங்களெல்லா மாண்டு போகும்
ரதியாளி யானாதினாற் சொன்னேன் மைந்தா
வெகுவாதமா யவர்களெல்கள் செய்வார் தானே 796

செயப்பதற்கு வெகுசுருக்கு மைந்தா கேளு
சிலமதி லேதான் செயந்தக்கும் கரைகுந்
தரப்பகலக் குளப்பார்வை பார்க்க லாகும்
தான்நினைந்து மந்திரத்தை செயிக்க லாகும்
அரப்பான சிலந்திகுதல் ரூக்கத் துக்கு
துணமாக வெண்ணையாகல தியானம் பண்ணி
தலப்பான ரசகுதலாய் சிலரா டங்கள்
காணாமல் லோடுதற்கு கருவைக் கேளே
777

ரசத்துக்கு நியம்

கருவான குளிகைதான் தும்பை வேந்தன்
கடுசான மேனிமயிரா ரெண்டுங் கூட்டி
ஆ. உருவான நவாச்சாரங் கொஞ்சம் வைத்து
உத்தமனே உரா.தி. வைத் தி அத். தாட்டி
பெருவான ரசங்களது மேலே கொண்டால்
பரதிந்துடன் ஒருமடா பணமா னாலும்
வாரவான பாசாசுருதல் சன்னக் கெல்லாம்
வரமுள்ள நியமதான் ரட்டுப் போடே
778

ரசத்துக்கு மருந்து...

ரட்டுற யன்னமாரு மருந்து கேளு
ரூச்சான மூஞ்சாருவா லி லேதான்
சுபடமுடன் ஐங்காளஞ்சி ரசத்தை ரட்டு
சாங்கமாய் சருதியொரு அயலப் போட்டு
திட்டமுடன் கலசவாய் நன்றாய் மூடி
தீர்க்கமுடன் மண்டலந்தான் சமாது வைப்பாய்
இதட்டமுடன் மண்டலஞ் சென்றருக்கும் கொண்டு
இன்பமுடன் சந்திளைய கலவத் திட்டே
779

தன்மதில் ரசமான நன்றாக யாட்டி
கருவான சுருதியாலே கலக்கி யமைந்தா
சிவ்வாசமும் பெருவாசமும் தீண்டி வந்தால்
திருவான வைத்தியமும் பெறுமடைந்தான் ஆதி
உள்வாசம் கொண்டேறாமல் திகைக்கச் சொல்லி
உத்தமனே
வலவாசமாய் சணத்தில் வாசமறங்கி போகும்
நின்றாலு மாண்டு போகும்
மகத்தான சுத்தி ———

(ஓலைஎண் 138, 139 ஆகிய இரு ஓலைகள் காணவில்லை)

140அ. பன்னப்பா உருண்டைதிண்டு மணிபோல் மைந்தா
பக்குவமாய் தானெடுத்துச் சிமிழில் வைத்து
. . . .
நாட்டமாய் புருக்கையாலும் உண்டை யீந்தால்
கண்ணப்பா தான்கலக்கி சோதி போல
கனகமென்ற தங்கமதை யென்ன சொல்வேன்
பொன்னப்பா பொன்வண்ணமாய் தருமைக் கண்டால்
பூலோக தீரனதை யாவர் பாரே
8/3
பாரப்பா . . . . பத்துக் கொன்று
பதிவான நா. . . . . . . நன்றாக யீந்தால்
நேரப்பா குடவன் பத்து. . . . மாந்தாய்
நேர்மையுடன் காணுமடா நிறைந்தாய் பாரு
காரப்பா நினைவாலே தன்னைப் பார்த்து
கண்ணான மனோன்மணியைத் தியானம் பண்ணு
மாரப்பா அண்டபதம் கண்டா யானால்
வேதாந்த முத்தியுள்ள சித்த னாமே
8/4

சித்தமது தானதுலங்க யச்சின மென்று
செயமான வாதகுளிகை கருவைச் சொல்வேன்
உத்தமனே மணலரும்பை றாவா மைந்தா
உருமையுடம் னதுக்குளிகொ செம்பு சேற்று
சுத்தமிட சரிபாதியு மொன்றாய் கூட்டி
ஆ: திரமான பொடி - - - தனில் மசதி
பத்தமுடன் குகையில்வைத்து உருக்கும் போது
பாலகனே ரெண்டுமொன்றா யுருகும் பாரே 815

பாரப்பா அதுக்கு தான் . மூ.3.ந்.ப சேரு
பதிவான வெள்ளியரை தங்கஞ் சேரு
நேரப்பா நின்றவரை தனக்குப் பாதி
நீதியுடன் கட்டினதோர் நாகஞ் சேரு
காரப்பா அஞ்சுமொன்றா யுருகி நிற்கில்
கருணையுடன் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
சேரப்பா வெள்ளிசெம்பால் பத்துக் கொன்று
தீர்க்கமுடன் அயக்காளகை நொன்று தாக்கே
816

தாக்கிநின்றா யுருக்கிப்பார் மைந்தா மைந்தா
சலிகையுள்ள பொன் . த்தான் யென்ன சொல்வேன்
நோக்கிநின்று நேசமதின் வாசா யாலே
நுவலந்தேறு மாதார மூட்டவே தான்
பாக்கியமா மாதார மூட்டவேச் சென்றான்
பதத்திற்கு உண்பதற்கு மாயன் டங்கே
வாக்குமன தொன்றாக சோமப் பாலை
மனதுகுளிர் கொண்டுவந்த மயக்கம் போட்டே
817

மயக்கமென்ற திரோதனையால் மாய்கை நீந்தால்
மனோன்மணியாள் அருளினுடைய மனதில் நிற்பாள்
நயக்கமல குருகணோக்கி மனதைப் பாரு
141அ. நாதாந்த பூரணமாய் வாசி யேறி
தயக்கமில்லா மனதாக வாசி கொண்டால்
தாண்டவர் மண்டவரை தனத்தில் மைந்தா
இயக்கமுடன் ..திருவனையே ராஜனிலே சேர்த்து
யேகாந்த பூரணத்தி லிருந்து காரே
818

காரப்பா கமலவாசத்திக் கன்னா வந்த
கருணைவளர் பூரணமாம் உச்சி மீதில்
நேரப்பா நேர்ந்துமனத் தறிவால் நின்றால்
நிசமான மதியசுரதம் நாவா லூறும்
பாரப்பா அந்தமுறைதர் தினமுங் கொண்டு
பாலகனே சுருவமதில் பதிவாய் நின்றால்
ஊரப்பா கொண்டதொரு மகிமை தானும்
உண்ணடங்கி தன்சுமையை யாணயுந் தானே
819

தானென்ற தன்னறிவே சோதி சோதி
சச்சிதானந்தமயமான சோதி
கோனென்ற சோதிதனை யார்தான் காண்பார்
குவிந்த நிலையறிந்த குருடர் தானும்
ஊனென்ற அட்சரத்தைச் செபித்துக் கொண்டு
மேவிக்கும் யறியாமல் தானினை நோக்கி
ஆனென்ற ஆசையாலே நினைவாய் நிற்பான்
இருந்த இடமறியான் உலகத் தோரே
820

உலகமது பேராசை பெய்தான் கொண்டு
ஆ. உன்னுடைமை யென்னுடைமை யென்று கூறி
கலகமெனும் அறிவில்லார் மைந்த ஆண்டு
கண்டு அவருடன் சேர்க்கரும் குண்டு
உலகோடு கூடமையில்லா மறிவான் தன்னால்
மெய்யான பூரணமே கெதியென் றெண்ணி
பலகலையின் பயனறிந்து நிலையில் நின்றார்
பார்க்கலா முடிந்தவிடம் பதவி தானே
821

பதமான பதியடா மூல பீடம்
பதிவான பீடமடா ஆதா ரந்தான்
நிதமாக ஆதார பீடந் தன்னில்
நீமகனே நின்றுநிவை யோகஞ் செய்தால்
சுகமான முசுவுடனு மொன்றாய் நின்று
சாந்திரமாங் கலமதில் நடுவா வேதான்
பாதமான பிரகாச மென்ன சொல்வேன்
வேதாந்த பூரணத்தின் மேலாம் பாரே
822

தூரதிருஷ்டி மைய

பார்க்கவே யின்னமொரு சூட்சங் கேளு
பரமான மூலயடா ஆரதான் காண்பார்
யேற்கவே சொல்லுகிறேன் அகத்தியர் கேள்
லேசான தாமரையின் கொடியை வாங்கி
தீர்க்கமுடன் அக்காடிலை உலர்த்தி நல்ல
திவந்தபட்டுக் குள்ளிந்தி மேலே அந்த
சேர்க்கையுடன் நெய்நனைத்து தீப மேத்த
தீபந்தா னெரிந்து அதுக்களியல் காணே
823

142:4. கோணவே காயமெடுத்து கல்வத் திட்டு
கருவான யேரெண்டத் தயலத் தாலே
பூணவே யீராறு சாமம் மாட்டு
புத்தியுடன் னதுக்குளிகா சவாது சேர்த்து
தோணவே மத்தித்துச் சிமிழில் வைத்து
சுத்தமுடன் சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
பேணவே அருவண்டு அசதினை மதில்
பாலமான ரவையெடுத்து தில்தம் போடே 824

போடப்பா தில்தமது போகும் போது
பூரணமாய் நின்றுமன தறிவில் போட்டால்
கூடப்பா கொண்டேகு கண்டி றந்து
குவலதூரம் தானுமடா சகலேன் னாட்டம்
நாடப்பா தூரதிருட்டு ஊபர மெல்லாம்
நயனமதில் தோணுமடா நந்தி வாக்கு
தேடப்பா அவ்வாக்கு யோக வாக்கு
சிவசிவா சிவயோக வாக்கு நில்லே 825

நில்லடா புருவமதி சுழினையி லேறி
நின்றிலங்கும் கற்பூர தீபம் பார்க்க
செல்லடா சென்றுமனை யேறு தற்கு
சிவசிவா சந்திரை பூசை பண்ணு
உள்ளடா உள்ளமது தெளிவாய் நின்று
உத்தமனே காவயந்தி யுண்மை தன்னை
சொல்லடா தன்மானமே சாட்சி யாக
சுத்தமுடன் தானிருக்க சோதி யாமே 826

கறியுப்பு தீட்டு

ஆ. ஆமப்பா சோதனையென்ற உப்பைக் கேட்ட
அப்பனே கறியுப்பு வாங்கிக் கொண்டு
தாமப்பா கெவசமரை உப்பை யிட்டு
சங்கையுடன் மேனிச்சார் நிறைய விட்டு
ஆமப்பா ரவிதனிலே வைத்துக் கிண்டி
உப்புநீர் தான்சுவாக காய்ந்த பின்பு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பின்னும் விட்டு
நாட்டமுடன் பத்துமுறை நன்றாய்க் காய்ச்சே
827

காய்ச்சிநன்றாய் சிறுகீரைச் சாறு விட்டு
கல்வமதில் தானபடிய நன்றா யாட்டி
மூச்சடங்க ஆட்டினபின் யெருக்கம் பாலில்
முறையாக மூன்றுவிதம் நன்றா யாட்டி
நாட்டியென்றம் நினையாமல் வழித்து வட்டி
சங்கையுடன் ரவிதனிலே காயப் போட்டு
மாச்சென்றக் காய்ந்தபின்பு கவிழ்த்துச் சாற்றில்
மாட்டியரைத்தே உருட்டி வடம் பண்ணே
828

பண்ணப்பா வட்டதனை ரவியிற் போடு
பாலகனே சிரவே காய்ந்து தானால்
நன்னப்பா ஓட்டில்வைத்து சீலை செய்து
நாட்டமுடன் உருவடிக்கைப் புடத்தைப் போடு
உண்ணப்பா புடமாறி யெடுத்துப் பாரு
1434 உத்தமனே உப்பதுவு கட்டிப் போகும்
கண்ணப்பா கண்மணிபோல் கட்டி நிற்கும்
கறியுப்பு தானடங்கி குளிகைக் கேளே
829

கருவான உப்புடனே நாதகுரு சூதம்
கருமையென்ற லிங்கமது கூடச் சேர்த்து
உருவான துருசுடனே அஞ்சு மொன்றா
உத்தமனே கல்வமதி லாட்டிக் கொண்டு
திருவான நாதநீர் தன்னா லாட்டி
செம்மையுடன் தானுருட்டி ரவியிற் போடு
பருவமுடன் காய்ந்தபின்பு ஓட்டில் வைத்துப்
பாலகனே புடம்போடக் குருவாம் பாரே
830

குடவன் சுத்தி

பாரப்பா குருவைத்துப் பதனம் பண்ணி
பார்க்கவாய்ச் செம்புதனிற் பத்துக் கொன்று
காரப்பா தான்குருத்து யுருக்கிப் பாரு
கரும்பான செம்பதுதான் கனக மாகும்
சீரப்பா கொண்டதொரு குடவன் தன்னில்
மேவான ~~வாரேகை~~ வயதை காணக்கு
சாரப்பா யிவ்வேதை யதிக வேதை
சணத்திலே செப்புகிறே னுகையாய்க் கேளு
831

காணாத காட்சியெல்லாம் காண லாகும்
கண்ணுள்ள காயத்தை கண்டால் மைந்தா
தோணாத தருபனமும் தோணு மையா
சித்தமுள்ள வாசியாலே துலங்கு மாகும்
பூணாத பூரணத்தை பொருந்த. . . . தன்னை
ஆ. புத்தியுடன் கண்டறிந்து கொள்ள லாகும்
பேணாமல் யின்னதனால் வெளியாட்டம் பார்க்கச்
பெலமான சாயம்வந்து மிலக்கும் பாரே
832

பாரப்பா குடவனாட மகிமை கேளு
பக்குவமாய் பாத்தனையைத் தகடாய்த் தட்டி
காரப்பா குருசிநவச் சாறிஞ் சுடன்
கம்பியுப்பு காசியுப்பு அஞ்சுந் தட்டி
நேரப்பா சாரத்தன்னை நீர்விட்டு ஆட்டி
நேர்மையுடன் தானுருட்டி தகடுள் வைத்து
நேரப்பா ஓட்டிலே வைத்துப் புடத்தைப் போட்டால்
சிவசிவா குடவனது செம்பு மாச்சே
833

ஆச்சப்பா யந்தவாதம் சென்றுதரம் போடு
அப்பனே குடவனது செம்பு மாகும்
பார்சப்பா குடவன்செம்பை யெடுத்துக் கொண்டு
பக்குவமாய் வெள்ளியிலே நாலுக் கொன்று
காச்சப்பா குகையிலிட்டு உருக்கிப் பாரே
கனகமென்ற தங்கமது யெட்டு மாத்து
பேச்சப்பா சலதியிலே பார்க்கும் விந்தை
பாறரோட சொல்லாதே மாண்டுப் போவே
834

மாளப்பதற்கு யின்னமொரு சுண்ணங் கேளு
மாசுமான கருநாளி அண்டம் வாங்கி
நிலைப்பதற்கு -அ.அவே. .நாநெ.. ....
1644-அ நேர்மையுட யன்னமொன் றாய்ச் சேர்த்து
மலைப்பதல் அண்டமதை அரைத்துக் கொண்டு
மாக்கூட சனிக்கருவைத் தேனிற் போட்டு
சாலப்பா யுடனந்திசைந்து கொள்ளும் போது
மகத்தான வேதமது யாருக்கும் பாரே
835

யாருக்குமடா யந்திரயங் கட்டிப் போகு
மேகாந்த வாசியது யகலா தையா
உருக்குமடா கமலரச மகுரதந் தானும்
உத்தமனே உன்றுணர்ந்து அணிவாய்க் கொள்ளு
வருகுமடா சகலகலைக் கியான மெல்லா
மனதுபா பூரணமாய் மனதுள் கொண்டால்
பெருகுமடா அறிவு பூரணமாய் நின்று
பேச்சடங்கும் கூடசமாதைப் பேண லாமே
836

பேணவே மயிர்வுடைய அண்டம் வாங்கி
பலமாகக் கட்டுதற் கிணையை கேளு
காணவே வெடியுப்பு யாந்துப்பு சாரம்
கடிசான கூடனுடன் சருகுங் கூட்டி
தோணவே அசுரயோனா வரைத்து மைந்தா
சுகமாக சந்தனம்போல் காரைத்துக் கொண்டு
பூணவே மயிருடைய அண்டம் வைத்து
பந்தியுடன் நீர்வைத்த அமைத்துப் பாரே
837

பாரப்பா அமைத்தகரு ரெண்டு மொன்றாய்
பக்குவமாய் சேர்த்து. இடப். போகும்
ஆ. காரப்பா - அனைத்தானை யெடுத்துக் கொண்டு
கருணைவள்ளர் அமுர்த. ரசபாணம் சேர்த்து
நேரப்பா தேனதுவுங் கூடச் சேர்த்து
நேர்மையுடன் ரவிதனிலே நாலுநாள் போட்டு
சாரப்பா அந்தசந்தி கொண்டா யானால்
சாதநரம்பு தான்வறுத்துக் கெதியும் காணே
838

கெதியான மோட்சகெதி யென்ன வென்றால்
கேள்மகனே பூமிதனி லருக்கு மட்டும்
சதியான பாடையாலே அறிந்தா மற்றான்
சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்து கொண்டு
ஆதியான அயசித்ததிலே மனதை வைத்து
வேதாந்த வாசியினால் அன்னை நோக்கி
பதியான மூலமடா உச்சி மீதில்
பரஞான சோதிகண்டால் மோட்சந் தானே
839

தானான மோட்சமடா உச்சி மீதில்
தன்மையுள்ள வாசியடா சுவாச தந்தில்
கோனான குருவருளா லாதி யந்தல்
கொண்டுநின்ற வடமதுதான் முக்கோ ணம்பார்
வானான சிக்கோணம் யான ருத்திரன்
மருவநின்ற யடமதுதான் முப்பாள் ணமைந்தா
ஊனான ஆதாரங் கண்டு தேறி
உண்மையென்ற சூடும்வன் யாறுதாது மேலே
840

ரசகற்பூரம் பஸ்பத்திர கிடாமேல

145அ உகந்துகொண்டு நிற்பதற்கு ரசகற் பூரம்
உறுதியுடன் சொல்லுகிறேன் புலத்தியா கேள்
பகிந்துநின்ற திராகடுகும் சவுந்தையுமு மொன்றா
மார்க்கமுடன் பகைமூன்று வராகன் தூக்கி
பகிந்துநின்ற மத்திஞ்சாற் றாட்டு அரைத்து
பாலகனே குகைபோலே பண்ணிக் கொண்டு
சுகந்தமுள்ள ரசகெந்தி பாங்கம் மூன்றும்
சுத்தமுடன் பாஷாணம் குகையில் போட்டு
மேலு

போடப்பா சட்டிதனிக் காது ம.3க்கொப்பு
அத்தியுடன்க் குகையைப் பதிய வைத்து
நாடப்பா மேல்சட்டி கொண்டு மூடி
நலமாக மண்சீலை உறுவாய் செய்து
மூடப்பா யனல்மூடி யாறு சாமம்
துப்புறவாய் ஆராய்ந்து யெடுத்துப் பார்த்தால்
சூடப்பா மூடிநின்ற சட்டி மேலே
சூதகமுடன் ரசமேறி யிருப்ப மாச்சே

842

ஆச்சப்பா பதுமமென்றால் ரசகற் பூரம்
அப்பனே பக்குவமாய் யெடுத்துக் கொண்டு
ஊச்சப்பா கரைந்திடுதல் முட்டத் துக்கு
உரையான பவுத்திரமுடு குளிகை கொள்ளாம்
பாச்சப்பா பணவிடைதான் சக்கரையில் கொள்ள
பறக்குமடா சகலவாத ரோக மெல்லாம்
காச்சப்பா பூரமென்றால் ரசகற் பூரம்
கண்டவுடன் தீருமடா கருவாய்ப் பாரே

843

ஆ. பாரப்பா யின்னமொரு குடைசல் கேளு
பவுத்திர குடோரியென்ற சூலந் தன்னை
கோரப்பா யருள்ளா துபிலை வேளை
கருகவே தட்டியதை கொள்ளவே....
வேரப்பா அத்தனுடு மாறிப் போகும்
உரையான மருந்திதுதான் பாசகோ யில்லை
ஆரப்பா அறிவளர் கண்ட சூல
அருமைவகு அருமையடா அறைந்து பாரே

844

சுண்ணாக்கிபொட்டணம்

பாரான சுண்ணியது குறிந்து போக
பக்குவமாய் சூட்சமமான்று பகரக் கேளு
நேரான ரசம்ப தனையத் தூட்டி
நினைவாக கஸ்தூரி கூடச் சேர்த்து
கூறாகப் பொட்டணமாய் முடிந்து கொண்டு
உண்மையுடன் தானெடுத்து முகர்ந்து பார்த்தால்
வீறான சுண்ணியது முறியும் மைந்தா
வெகுசுருக்கு சிக்கசுண்ணி யதுவிட்டுப் போமே
845

தாமரசத்தி

ஓட்டிப்போகுஞ் செம்பாநின்ற களிம்பு தானும்
அபரசுடன் துருசு வெடியுப்பு ரெண்டு
146அ. திட்டமுடன் தான்யெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
செம்புருக்கி தான்கொடுத்து யெடுத்துப் பாரு
கட்டிநின்ற களிம்பது தான்விட்டு நல்ல
கனகமயமா யிருக்குஞ் செம்பு தானுஞ்
சட்டமுனி யாந்தசுரை வெளியா டாதே
சன்மையுள்ள செம்புசுத்தி தன்னைப் பாரே
846

அண்டவாதத்துக்கு

பாரடா அண்டமென்ற வாதந் தந்திர
பக்குவமா நாயுருவி வேரதன் னோடே
நேரடா கொதநாட்டி வேருங் கூட்டி
நேர்மையுடன் மிளகுவேர் வெங்காயமுஞ் சேர்த்து
தீரடா யிதுநாலு மரைத்துக் கொண்டால்
கெடுதான அண்டமென்ற வாதந் தீரும்
சாரடா அம்மருந்தை வெளியா டாதே
சன்மையுடன் அன்மைதில் சாசுவாய் நின்றால்
847

பிள்ளையில்லாதவர்களுக்கு

நில்லடா யின்னமொரு இரகசியம் கேளு
நிசமான காஞ்சிரை வேரின் பட்டை
நல்லடா அரைத்ததில் வெண்ணெய் சேர்த்து
நன்மையுடன் முழுகினதோர் நாளா நாளில்
கொள்ளுவ பெண்களுக்கு கெர்ப்ப முண்டாம்
குணமாக மருந்ததுதான் தீர்ந்து பாரு
செல்லடா யிம்முறைதான் இரகசிய மாகுந்
ஆ. திறமாக பிள்ளையுண்டாகுந் திறசங் காணே
848

பிள்ளைபெறக்க

காணடா பெறவாயது நோக்கு நற்கு
கருவாக சின்னுடைய வடமேவர் வாங்கி
பூணடா சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
புத்தியுடன் அணையமட்டு மிகுதோ சாற்றி
பெண்ணடா காலிரவன் சூட்டி னாக்கால்
பிள்ளையது தான்பெறக்கும் பெருமையாக
தோண்டா சின்னு மன்கெண்ணா வந்து
சோதியென்ற புருவமாத இருந்து பாரே
849

பாரப்பா யின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
பரிதான தொண்ணூறுவர் பிறன்னட வேரும்
நேரப்பா கொடியணவை யரைத்து மைந்தா
நீமகனே தான்கொடுக்க பிரவா னோக்கும்
காரப்பா அதிமதுரம் பொடியே செய்து
கருணையுடன் தேனதிலே குடித்துப் பாரு
பேரப்பா பிறவாயது தாட்சா நோக்கி
பிள்ளையுமே சுகமாகப் பிறவான் பாரே
850

அந்திர வாய்வுக்கு

பாரடா அந்திரமாம் வாய்வு தீர
பத்தியுடன் யின்னமொரு குளிகைக் கேளு
காரடா பூரையாலனை துவைத்து மைந்தா
கருணையுடன் மூன்றுபடி தண்ணீர் விட்டு
நீரடா நாலுக்கொன்றாய் காச்சி மைந்தா
நேர்மையாக குடிக்க தீரும் அந்திர வாயுவே

(147, 148 என்னுள்ள இரு ஓலைகள் காணவில்லை)

149.சு. தள்ளப்பா நின்றதொரு மருந்து சூதி
சுருக்கான குளிகையட கந்தந் தன்னால்
விள்ளப்பா நெருப்பட்டுப் புகையை காட்டு
வெகுசுருக்காய் மூலமது கரைந்து போமே
862

மூலத்துக்கு ரத்த மூலத்துக்கு

போமப்பா யின்னமொரு குடிநீர் கேளு
பொல்லாத மூலமடா ரெத்த மூலந்
தாமப்பா போவதற்கு குடிநீர் கேளு
தன்மையுடன் அமரஞ்சம் வேரை வாங்கி
தாமப்பா தண்ணீரில் கஷாயம் பண்ணி
சங்கையுடன் மூன்றுநா ளிருபோ துண்ண
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் ரெத்த மூலம்
நன்மையுடன் தீருமடா தன்மை தானே
863

தன்மையுட யின்னமொரு சூட்சஞ் சேளு
தானான ஊடதலையன் கொழுந்து வாங்கி
உண்மையுட யாடித்துச்சா றதுக்கு கொண்டாள்
ஒருமடா ரெத்தமென்ற சீலந் தானுஞ்
சின்மயத்தை தானினைந்து திருமே செய்தால்
தீராத பலபிணியுந் தீர்ந்து போகுந்
நன்மையுள்ள நாட்டமது தான் நயனம் பாரு
நாதாந்த சித்தரையே தினமும் நோக்கே
864

பேய்ச்சொரிக்கு மருந்து

நோக்கமெல்லா பேய்ச்சொரிக்கு மருந்து கேளு
நுண்மையுட யந்துப்பு பொடியாய்ப் பண்ணி
தாக்கடா நெய்தனிலே பொடியைக் கொட்டி
தன்மையுடன் கிண்டியதை ரசமாய் வைத்து
நீக்கமுடன் தலைக்கிட்டு மேனியும் பூசி
திறமாக மறுநாள்தான் முழுகிப் போடு
நாக்கமெல்லாப் பேய்ச்சொரிதான் ஓடிப் போகும்
சுருக்கான மருந்திதுதான் சுகமாய்ப் பாரே

<u>பாரிச வாய்வுக்கு</u> 865

பாரப்பா யின்னமொரு சூட்சங் கேளு
பதியான பாரிசமாம் வாய்வு தீர
நேரப்பா வெள்ளுள்ளிப் பூண்டுரித்து மைந்தா
நிமமான பொன்னிறமாய் வறுத்துக் கொண்டு
சேரப்பா வாலக்கெண்ணெய் கொஞ்சம் விட்டு
திறமான கருப்பட்டிக் கூடச் சேர்த்து
கோரப்பா கிண்டியதை தின்னவும் போது
கொத்திருந்த பாரிசமாம் வாய்வு போமே
866

காமாலைக்கு

போமப்பா காமாலை தீரவ தற்கு
போக்குடனே யெருமையுடச் சாணி பாலில்
நாமப்பா அதினுடைய தயிர்தன் னாலே
நல்லசீ ரகமும் வெங்காயஞ் சுட்டு
நாமப்பா அதைப்பாலில் சேர்த்து அரைத்து
தான்குடிக்க காமாலை தணிந்து போகும்
ஆமப்பா உண்மையுடன் நன்மை யானால்
உன்றுடைய அந்தமது அதுவே மாச்சே
867

தலைவலிக்கு

150அ. ஆச்சப்பா தலைவலிக்கு மருந்து கேளு
அரகார நாய்ப்பாகல்ச் சாறு வாங்கி
பாச்சப்பா தீலையிலே ஊட்டி னமைந்தா
பார்த்திலையாய் தாறுகுட்டிக் காய வைத்துக்
காச்சப்பா தீக்கொளுந்தி அதைத்து நல்ல
கடிதான புகைகுடிக்கில் யெத்தி னாக்கள்
பேச்சப்பா ஒருதலையான் வலிக ளெல்லாம்
புத்தியுட யந்தருளை பூணிப் பாரே
868

இருமல் இளைப்புக்கு

பாரப்பா யிருமலோடு யிளைப்புத் தீர
பதிவான தாதுவளை கண்டங் கத்திரி
நேரப்பா தானரைத்துத் தூகுல பண்ணி
நீமகனே தேனிலரை மண்டலங் கொள்ள
காரப்பா மண்டலமே கொண்டா யானால்
கடிதான யிருமலோடு யிளைப்பு போகுந்
தேரப்பா கருணையானாச் வாசி யேறி
திருவான பூரணத்தில் சேர்ந்து நில்லே
869

சேர்ந்துநின்று யென்னமோறு கருவைக் கேளு
திறமான ஆதாரயா நிலையைத் தட்டி
பாந்தியமாய் ரெண்டுபடி நீரைப் போட்டு
பக்குவமாய் புளிக்காக்கிக் கொண்டாயானால்
சார்ந்துநின்று யாருமேலோரு யிளை போகும்
சவ்வையுடன் இரணமுந் தானே கொள்ளு
தீர்ந்துவிடும் நோயறிந்து மருந்து கொள்ளல்
ஆ: சிவாயகுரு தேசிகனைத் தியானம் பண்ணே
870

பாத்தத்துக்கைவாந் தயிலம்

பண்ணப்பா பாத்தவகை யென்ற தைலம்
பரிவாக தீருவதற்கு தயிலங் கேளு
சென்னப்பா யாளிரும் பசுவான் பாலுந்
திறமான நல்லெண்ணை மூன்று மொன்றாய்
கின்னப்பா படியொன்று பாண்டந் திட்டு
கடைசரக்கின் மூலமதைக் கருத கேளு
நண்ணப்பா அதிமதுரங் குங்குமப்பூ கோட்டம்
நிசமான சந்தனமு மகிழுங் கூட்டே
871

கூட்டப்பா யேலம் லவங்கந் தானும்
மயமான லாமிச்சம் நன்னாரி வேரும்
நாட்டப்பா பசும்பாசி நெய்த லோடு
நலமான சடாமாஞ்சி கிராம்பு தானும்
நீட்டப்பா தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு
நிசமான செண்பகப்பூ சித்தக் காதை
சூட்டப்பா சாதிக்காய் வெள்ளுள்ளி ரோகணியும்
புளியுடன் அனுகுகந் நூரங் கூட்டே
872

கூட்டடா மருந்துவகை கலந்து மீதில்
குணமான புளிநீரா லரைத்து தெடுத்து
நாட்டடா வெண்ணையோடு கலந்து மைந்தா
நலமான சற்குருவை தியானம் பண்ணி
சூட்டடா அடுப்பேற்றிப் பதத்தைப் பார்த்து
சுகமாகத் தயிலமதை வடித்துக் கொண்டு
151.அ. தீட்டடா உச்சிமுதல் பாதந் தொட்டு
தீராத பித்தமெல்லாந் தீர்ந்து போமே
873

தீர்ந்துபோம் நயனமதிற் குளிர்ச்சி யாகும்
திறமான காந்தலோடு வறட்சி தக்கல்
குளிர்ந்துநின்ற கண்புகைச்சல் நயன ரோகம்
சுகமல்லா பூரணங் சொருவு வாந்தி
பாந்தமாய்த் தீருமடா இளநீ ரெண்ணை
பக்குவமாய்ச் செய்துகொண்டு குழுக வந்தால்
சாந்தம்வைகு சாந்தமடா தேகந் தேகங்
சவ்வகையுள்ள வயாத்தியமட தன்னைப் பாரே
874

பெரும் பாடுக்கு

பாரப்பா பெரும்பாடு உதிரங் கண்டால்
பக்குவா யதற்குமாறு மருந்து கேளு
நேரப்பா கவுதும்பை குருவ ரிஞ்சு
நேர்மையுடன் தானரைத்து மாவ தாக்கி
காரப்பா பனைவெல்லங் கூடச் சேர்த்து
கருணையுட இருநாள்க் கொள்ளும் போது
வீரப்பா கொண்டுநின்ற பெரும்பா டெல்லாம்
மெய்யாகத் தீருமடா வண்ணா நேர்கே
875

நோக்குவது வன்னமறைந்த சோதி தன்னை
நூலான காலறிந்து வாசி யேறி
தாக்குவது கண்ணுமனக் கொண்டு மொன்றாய்த்
ஆ. தின்னொளியும் வன்னொளியுஞ் சுருக்கப் பார்த்தால்
வாக்கடங்கா வன்னொளியை யென்ன சொல்வேன்
மகத்தான பூரணமாய் நின்று ளயரா
தீக்குநுனி யதினையடா வாசி யூடு
சித்தியுடன் மடலிகண்டத் தடியைப் பாரே
876

அடியாந்து மனதுவைந்தா லண்டங் காணும்
அண்டமென்ற ஆதியடா சோதி சோதி
முடிபார்த்து பார்த்துநிலை முச்சுனை பார்த்து
முன்னறிந்து பச்சின மடலா பார்த்து
குடிபார்த்து குடியமுந்த உண்மை பாரு
உண்மையென்ற குருவாசிற் குணமாய் நின்று
படிபார்த்து நடக்குவழி சென்றா யானால்
பரமகயி லாசவரை யேற லாகுமே
877

யேறலாம் வாசியினா லண்ட மேரு
யடுக்கலாஞ் கேசரியை சோதியன் றன்னை
நேரலாஞ் சுகவாசி கிளைகை யாலே
நினைக்கலாம் நிலையறிந்து காலை யூணிப்
பாரெலாம் வுனதுகை வசமே யாகும்
பத்திகொண்டு கேசரியாள் பாதம் நோக்க
உறலாஞ் சகலகலை தன்னுள் கண்டு
குறையெலாம் மனங்குழைந்து குறையில் நில்லே
878

பாசாணக் கட்டு

கிரியறிந்து குணமறிந்து நிலையாய் நிற்க
1524. உறுகிறோர் மதுக்குரியோடு குணத்தை சேரு
நேரறிந்து வெள்ளையடா பாசா ணந்தான்
நிசமான பாசாணந் தன்னை வாங்கி
ஆராஅறிந்த தாரசுடன் துருசுங் கூட்டி
அப்பனே அசிரியான அரைத்துக் கொண்டு
கருவறிந்த பாசாணந் தனக்கு மைந்தா
சுத்தமுடன் கவசமது துலங்கச் செய்யே

வெள்வங்கக் கட்டு 879

செய்யப்பா கவசமது நன்றாய் செய்து
திர்க்கமுடன் காடையோடு புடத்தைப் போடு
மெய்யப்பா பாசாணங் கட்டிப் போகும்
உபரசுடன் தானெடுத்து மேலுஞ் சேரு
பொய்யப்பா போகாமல் நாத நீரால்
சுத்தியுடன் தானரைத்து வெள்வங் கத்தை
பைய்யப்பா மான்சிலை வருவாய்ச் செய்து
பதிவான புடத்தில் வங்கங்கட்டி போமே

880

கட்டுகின்ற வங்கமதை வெள்ளி சேர்த்துக்
கருவாக உருக்கவெள்ளி நொறுங்கிப் போகும்
திட்டமுடன் நொறுங்கினதை கல்வத் திட்டு
திறமாக அதுக்கினிகா ரசத்தைச் சேர்த்து
தட்டநன்றாய் நாதவிந்து தன்னா லாட்டி
தன்மையுடன் வில்லைதட்டி ரவியிற் போட்டு
சட்டமுடன் காடையோடு புடத்தைப் போட்டால்
சாங்கமுள்ள ரசதவங்கக் குருவாம் பாரே

881

ஆ. பாரப்பா குருவைவந்து செம்பா லேதான்
பதிவாகத் தாருருக்கிப் பத்துக் கொன்று
நேரப்பா குருத்துசெகந் தெளிவைப் பார்த்து
நிசமான வெள்ளியடா அதிக வெள்ளி
காரப்பா வெள்ளியென்ற மதியைப் பார்த்து
கருவான அம்மதியை ரசாயனச் சேர்த்து
சேரப்பா வாசியென்ற கருவைத் தாக்கி
சிவசிவா வாசியினால் செம்மை யாமே
882

செம்மையுடன் நாதசாந்து தின்றாய் உடம்பு
திருவான கற்பூர மொன்று சேர்த்து
நன்மையுடன் பாசாணவ் கட்டித் தூக்கி
நாட்டமுடன் தீயெரிக்க கட்டிப் போகும்
தன்மையுடன் கட்டினதை யெடுத்து மைந்தா
தாம்பூரம் வெள்ளியுமாய் சேர்த் துருக்கி
உண்மையுடன் பாசாணம் பத்துக் கொன்று
உறுதியுடன் தான்கொடுக்க வெள்ளி யாமே
883

ஆமப்பா வெள்ளிசத்தை யதிக சத்தை
அந்தரங்க மானசத்தை ஆதி ஆதி
தாமப்பா தன்னையே ஆதி யாகும்
சாட்சையுள்ள சூட்சமடா அந்த மாகும்
ஓமப்பா ஆதியந்த மெய்கை யென்றால்
153:ஆ. உன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நாத சாந்து
பாமப்பாள் பெருகின்ற நாத சாந்தால்
மகத்தான பஞ்சகறதால் வடிது பாங்கே
884

ஆச்சப்பா ஓந்துஹானார் சதையெழும்பு மாச்சு
ஆதியென்ற நாதமதாஞ் லக்கனியு மாச்சு
காச்சப்பா ரெண்டுமொன்றாய் கலந்து கூட்டுள்
கலந்துநின்ற ஆதகாரசம் வெளியு மாச்சு
மூச்சப்பா தானஞ்குயோர்தான் வெளியாய் நின்ற
சித்தியுள்ள ரஹமதியுங் கண்ணாய் நின்று
பேச்சப்பா ரஹமதியு மொன்றாய் நின்று
பேசாத மவுனமென்ற சாலியு மாச்சே
665

அஷ்டாங்கம்

ஆச்சப்பா அஷ்டாங் குட்சங் கேளு
அருளாக கீச்சுகமாய் யிருந்து கொண்டு
மூச்சப்பா மூலமென்ற வாசி யாலே
முற்றிபெற ரசகற் சூரகும்பம் பண்ணி
நீச்சப்பா கும்பகத்தில் மனதை வைத்து
நேமமுடன் மகிமைசியென்று யுருவே செய்து
காச்சப்பா கருணைவாசி பார்வை யாலே
கண்குள்ளே ரஹமதியுந் தோணும் பாரே
666

பாரப்பா ரஹமதியுங் கண்ணால்க் கண்டால்
பாவதனே அபமிருத்து பறந்து போகும்
நேரப்பா அபமிருத்து ஓலகத் தானால்
நிலையான வாசியது குணையா தய்யா
சாரப்பா வாசியது சார்ந்து நின்று
சூ. சகலகலை தாக்கமொடு குருவாய் நிற்கும்
காரப்பா கீர்த்திசையே சகலத் தக்குங்
கருணையுள் மோட்சமென கருத லாமே
667

ஆமப்பா தென்கிழக்கு திசையை நோக்கி
அருளான வாசிதனை யன்பாய்க் கொண்டு
தாமப்பா தன்னிலையை சார்ந்து மைந்தா
தன்மையுடன் ரசகற்பூ ரகமும் பண்ணி
ஓமப்பா கும்பகத்தில் மனதை நாட்டி
பூரணமாய் வுசுவையென் றுருவே செய்தால்
ஓமப்பா யருதயமாய்மாவ் கமலந் தன்னில்
உண்மையென்ற வண்ணமற காச மாமே
௧௬௮

ஆமென்ற வண்ணமற காச மானா
லருளான கமலமதில் தீபந் தோணும்
ஓமென்ற தீபமதில் வொளிகண் டாக்கா
லொருகோடி பாவமெல்லாம் உடனே தீரும்
தாமென்ற தன்னிலையே பாரகா சிக்கும்
சதாபோத பூரணமாய் தானே நிற்கும்
பூவென்ற ஆயர்தனை மலருக் குள்ளே
பொருந்திநின்ற பூரணமும் அனித மாமே
௧௬௯

புனிதமுட நீயிருந்து புவனம் பாரு
புத்தியுடன் தானிருந்து பார்க்கும் போது
மனிகரண நாதவொளி செவியால் கேட்க
மாயமென்ற தத்துவமு மாண்டு போவான்
தெணிதமென்ற வாசியது கேடோ டாது
154அ கிச்சேதும் நடுவான முடிமேல் நிற்கும்
பனிதகுள்ள முடிமேலே வலஞ்செய்சன் றாக்கால்
பாலகனே கின்குளிர்ப் பார்க்க லாமே
௧௭௦

பாச்சுகவே தென்திசையை நோக்கி மைந்தா
பதிவான வாசியாலே பணிந்து கொண்டு
யேற்கவே ரசகற்பூ ரககுளிம் பண்ணி
யேகாந்த கும்பகத்தில் மனசுக்கண் சாற்றி
சீர்க்கவுடன் தானிருந்த மதியைப் பார்த்து
சின்மேனி நசிநசியென்ற குருவே செய்தால்
தீர்க்கமுடன் மதிநிறைந்தாப் போலே மைந்தா
தீங்குசெய்யும் பாவங்கள்தான் நீங்கும்பார் பாரே

891

திகைத்துமன மறந்துமதி கெட்டு யண்ணும்
தீராத பலபிணியால் திகைப்பான் பார்த்து
நகைப்பதற்கு உடம்பெடுத்த பாவா பாரே
நாதார்வைத்துப் பேசாதே நயங்காட் டாதே
தகைப்பறிந்து அசுரரசங் குருதோர் தம்மை
சங்கைகெட்டு பசனதோரச வுங்கள் தன்னை
புதைப்பறிந்து உயராலே உயரை வாங்கும்
பொல்லாத மரணமாம் சூன்டு பாரே

892

பாரப்பா பூரணமாய் தன்னைப் பார்த்து
பதிவான வாசியினா லண்டத் தேற
கோரப்பா அண்டபதங் கெதியென் றெண்ணி
கமலமென்ற ஆயாரத்தின் மேலாய் நின்று
தேரப்பா அந்தகுர்தங் கொண்டு தொந்
ஆ. . . . . தன்னைப் பாணி
நேரப்பா . . . . பசிந்தால்
நின்றுபே மாகாச வெளிதா னாமே

893

ஆமப்பா வெளியேறி வந்த குட்ச
மாராறிவார் யக்கினிக்கோ திரந்தான் மைந்தா
ஓமப்பா அக்கினிகோத் திரத்தல் வந்த
உண்மையென்ற வாசியடா மூச்சே யாச்சு
தாமப்பா .ஓ.ந.றோல். வந்த குட்சந்
தனமான அக்கினியான் ஆஹா ஆஹா
காமப்பாசி கசிந்தொருகு மாஹா தன்னை
கண்டவர்கள் யண்டபதஞ் காண்பான் காணே
894

காணவே கன்னிதிசை தென்மேற் கப்பா,
கருணையுடன்த் திசையை நோக்கி மைந்தா
ஆணவே வாசியினாய் .சிஓ.மினைக் . . கேற்றி
அத்தியுடன் ரசகற்பூ ரதகம் பண்ணி
தோணவே கும்பகத்தல் நின்று கொண்டு
தருவசுடன் வங்வங்யென் றுருவே செய்தால்
பேணவே சாதினையாலே சத்தி ரூபம்
பொறிதான மரகதம்போல் வடிவாம் பாரே
895

மாரப்பா மரகதம்போல் தன்னை கண்டால்
பதிவான அஷ்டசத்தி வசமே யாவாள்
நேரப்பா அஷ்டசத்தி வசமாய் போசு
நிசமல்லா தேகமது நிசமாய்ப் போகும்
155.ஆ. காரப்பா தேகமென்றா லார்தான் காண்பார்
கைமதியாய் நின்றதொரு வாசி தேக
மாரப்பா அறிவார்கள் காரணமந் தேக
மருள்ளான ஆரணமாய் மைத்த வாத்தே
896

அமைத்தபடி யருக்குமென்று சொன்ன பேச்சு
அப்பனே புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
அமைத்தபோ தாதியாலே குளைத்த சத்த
மல்குகவே மாண்டுதேன் அறியா மோடா
அமைத்தசத்தம் பிறந்ததுதான் வெளியா லாச்சு
அடங்கியது போனதுதான் வெளியா லாச்சு
அமைத்தபடி பிடிக்குமென்று சொன்ன தெல்லா
மடங்கினது மொடுங்கினதும் வெளிதான் பாரே

897

பாரப்பா மேல்திசைதான் உருவான் வீடு
பதிவாக மேல்திசையில் மனதை நாட்டி
நேரப்பா வாசியோடு சென்றோடுங்கி நின்று
நிறைவறிந்து ரசகந்த சூக்ஷம் பண்ணி
சேரப்பா கும்பகமே கதியென் றெண்ணி
தீர்க்கமுடன் அவரவர்கள் ருசுவ செய்தால்
காரப்பா காலறிந்து அமுர்த முண்டால்
கமலரச அமிர்தமதை கண்டு உண்ணே

898

ஆ. உன்னுவது பூரணத்தை புண்ண வேணும்
உண்மையுடன் வாசியில் சென்றடைய வேணும்
திண்ணமுடன் வாசியிற் சென்றே றியந்த
திருவான முச்சுடரைக் காண வேணும்
உண்ணமுள்ள முச்சுடரைக் கண்டு தேறி
மகத்தான சோதியிலே மனக்கண் ணாட்டி
ஜன்னான கேசரியை கதிணவன் றேதான்
ஜன்னாட்ட சாரியிலே சேரக் காணே

899

காணவே கண்கொள்ளா காட்சி காணும்
கண்கண்ட கோடரியடா கருணை வீடு
ஆணவே பொற்கமல மான வீடு
பொருந்திநின்ற சோதிநிறைந் திருந்த வீடு
வேணவே அமுர்தரசம் சொலிக்கும் வீடு
பேர்பெரிய வீடதுதான் அண்ட வீடு
தோணவே இந்த வீட்டை கெதியென றெண்ணி
சித்தசில் மார்க்கத்தோர் துணிந்தார் காணே 200

காணவே வடமேற்கு வாய்வு வீடு
கண்டுகொண்டு அவ்வீட்டை கனிவாய் பார்த்து
தோணவே வாசிமலர் தன்னால் நியுந்து
சித்தருடன் ரசகந்து ரசமும் பண்ணி
பேணவே கும்பகத்தில் தானகன் னாட்டி
பெருமையுடன் சமசிமையன் றுருவே செய்தார்
காணவே மூல அனல் மேலே சாடு
56.அ. தேகமென்ற யந்திரயல் கு.எ.எல்சாம் போமே

வாசி — 201

சோமப்பா கெடானந் தத்து வங்கள்
பொல்லாத வனைக்கொல்லாகு செந்தப் பட்டு
தாமப்பா தன்னிலையே சருப மாக
தானவனாய் நியருந்து தன்னைப் பாரு
வாமப்பா மூண்டுகெதி தன்னைப் பார்த்தார்
மகத்தான சுடரொளிபோல் மனத்தான் டாகும்
ஆமப்பா யப்படியே அருட்ட கர்ம
மடங்குநிலை தனையறிந்து அருளப் பாரே
202

பாரப்பா அருளான கண்ணை நீயும்
பதிவான சிதுகண்ணாள் தன்னைப் பாரு
காரப்பா கண்ணுமனைக் கண்ணா மந்த
கருணைவளர் அருவநடு உச்சி மீதில்
யேரப்பா சகலகலை வாசி தன்னால்
யேறியந்த ஆமனத்தி லின்ப மாகும்
ஊரப்பா கொண்டதொரு வாயாதி யெல்லாம்
வேதாந்த அக்கினியல் வெந்து போமே
903
வெந்துமனம் நிலைப்பதற்கு மைந்தா கேளு
வாபரமுடன் வடதிசையை நோக்கி மைந்தா
சொந்தமுடன் வாசியினால் சுழிலயக் கண்டு
சுத்தமுடன் ரசகந்து ரசமும் பண்ணி
பந்தமுடன் கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
ஆ. பாலகனே மவுனமங்கை அருளே செய்தாள்
யெந்தவினை வந்தாலுந் தீர்ந்து போகும்
இன்பமுள்ள சோதியை நீயருந்திப் பாரே
904
யருந்தியனைப் பார்க்கையிலே கண்டான் காணும்.
இன்பமுடன் கண்மூடி சுழிமுனைக் கேற்றி
திருந்தமுடன் சுழினையிலே மலர்க்கண் சாற்றி
சிவசிவா பரவெளிதான் யென்ன சொல்வேன்
பெருத்ததொரு பரவெளியில் ஒளிதான் நின்று
பெருவெளயெலாம் நிறைந்த சோதி யாச்சு
குறித்ததொரு சோதிதன்னை கண்ணால் பார்க்க
குருவான ஆவாயென்ற வாசி பாரே
905

வாசிவா வாசிவா யோகஞ் செய்ய
வழியுனக்குத் தொயெட்டால் யெதுசைய் ரோம்
நேசமுள்ள வாசியடா அகார வாந்து
நிலையறிந்து வாந்துதனை உகாரத் தாலே
ஆசாவென்ற வாசியினால் சுத்தி யூத
அங்கையிலே வாந்துரசங் கட்டிப் போச்சு
பாசமென்ற வாந்துரசங் கட்டு னாலே
பாயலா மண்டவரை கையுளந் தானே
906

தானான வடதிசைக்கு மைந்தா மைந்தா
சகலமுரை தேவர்முதல் வாசம் வாசம்
157அ. கோனான குருபதத்தை மனதிற் கொண்டு
குணமாக யீசான திசையை நோக்கி
ஊனான வாசியினால் தன்னைப் பார்த்து
உத்தமனே ரசகற்பூ ரகசம் பண்ணி
ஆனான கும்பகத்தில் மன்கள் சாற்றி
மாசிக்கையுடன் நலமங்கள் வளவே செய்யே
907

செய்யப்பா உருவறிந்து உருவே செய்தால்
திருவான வாசியது திறமாய் நின்று
மெய்யப்பா தேகமதில் நின்ற நோய்கள்
பருதிகண்ட பனிபோலே பறந்து போகும்
மெய்யப்பா தேகமதால் காந்தி மீறும்
வேதாந்த சபதினையிலே தீபங் காணும்
மெய்யப்பா மையமென்ற நந்தி வீடும்
மகத்தான சோதிபர காசந் தானே
908

அமுரியுப்பு சுன்னம்

தானென்ற அமுரியுப்பு சொல்லக் கேளு
சுருதான மூலமாதை ஆரதான் காண்பார்
ஊனென்ற அமுரித்தன்னைச்.. சுருக வாங்கி
உத்தமனே மடம்போட்டு சாம்ப லாக்கி
தோனென்ற அமுரியாலே சாம்ப லாட்டு
திரமாக கலக்கியதை தெளிய வைத்து
பூனென்ற மனதறிவால் மைந்தா மைந்தா
புத்தியுடன் மூன்றாநாள் தெளிவை வாங்கே
709

வாங்கியந்த தெளிவைமகை நன்றாய்க் காச்ச
ஆ. மகத்தான அமுரியுப்பு மென்ன சொல்வேன்
பாங்குடனே அமுரியுப்பு வாங்கி மைந்தா
பக்குவமா யதுக்குளதோ கம்ப கட்டு
சாங்கமா யதுக்கு அரை கூடன் சேர்த்து
சாரநீர் ரவாலரைத்து வட்டுப் பண்ணி
தாங்கியே ரவாதனலே காயப் போட்டு
சங்கையுடன் ஆட்டில்வைத்துப் புடத்தைப் போடே
710

போடப்பா நிதானமதாய்ப் புடத்தைப் போட்டு
புடமாறி யெடுத்துப்பார் சுண்ண மாகும்
தேடப்பா சுன்னமதைப் பதனம் பண்ணி
திருவான நாதநீர் தன்னை வாங்கி
கூடப்பா அமுரியுப்பு சுன்னந் தன்னில்
சுகமாக பணவிடைதான் போட்டுப் பாரு
நாடப்பா தைல.நீர் முறிந்து போகும்
நன்மையுடன் தாவதனைப் பதனம் பண்ணே
711

பன்னப்பா தெளிவதனை பீங்கானிற் சேர்த்து
பசிமையுள்ள துருசினுட கட்டி வாங்கி
நன்னப்பா நாதநீர் தன்னிற் போட்டு
நாட்டமுடன் ரவிதனிலே வைத்துப் பாரு
உன்னப்பா ரவியாலால் வெளுத்துப் போகும்
வெளுத்துநின்ற துருசினுட கட்டி வாங்கி
முன்னப்பா தெளிவதனில் வீரம் பூரம்
நுணிக்கியிட்டு வெளுத்தகட்டி அருக்கி பாரே
9/2

1584. பாரப்பா அருக்கிநல்ல ரவியிற் போட்டால்
பசிமையற்று துருசுவே வெகுசுன்ன மாகும்
காரப்பா சுன்னமதைப் பதனம் பண்ணு
கருவான சுன்னமதில் வீரக மொன்று
நேரப்பா வீரமோடு பூரம் ரெண்டு
நிசமாக சுன்னமிறை யெடுத்து மைந்தா
சேரப்பா சாரநீர் தன்னா லாட்டி
தன்மையுட யதுக்கிரெட்டி தாரம் வாங்கே
9/3

தாரயியம்

வாங்கியெந்த தாரமதில் காரம் மூட்டி
மாசிக்கையுடன் சூப்பமத்தில் வைத்துப் பாரு
சாங்கு-மாஸ்ரீ.. தாரமது மிய மாகுந்
தயவான மியமதை வைத்துக் கொண்டு
பாங்குபெற வெள்ளிதனிற் பத்துக் கொன்று
பக்குவமாய் ..இத்தன.. யருக்கிப் பாரு
தீங்கில்லா வெள்ளியது பழுத்துப் போகுஞ்
சிவசிவா வெள்ளியது தங்க மாச்சே
9/4

அமுராயுப்பு

ஆச்சப்பா சருகுடைய சாம்ப. ச-ரல்- - -
அதுக்குநீ சுருந்திரனார் சாம்பல் கூட்டி
பாச்சப்பா பூணாருக்கு சாயாய் சேர்த்து
பத்தியுடன் அருமாயனால் கரைத் திருந்து
வாச்சப்பா அருபெற்ற யெயாக்கும் போது
மகத்தான உப்பதுவை யெசினச் சொல்வேன்
மூச்சப்பா அடங்கிநின்ற உப்பை வாங்கி
மிக்கையுடன் நீர்யரைத்த ரவாயிற் போடே
915

ஆ. போடப்பா ரவிதனிலே நன்றாய் காய்ந்தால்
பத்தியுடன் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
நாடப்பா வெடியுப்புச் சூட னோடே
நன்மையுட னதுக்கெகா உப்புச் சேர்த்து
சாடப்பா கல்வமதி லிட்டுக் கொண்டு
சாரநீர் தன்னாலே அரைத்து மைந்தா
ஆடப்பா வாத்துகுட்டி ரவியிற் போட்டு
அந்தமுடன் முன்போலே புடத்தைப் போடே
916

போட்டபுடம் மாறவிட்டு யெடுத்துப் பாரு
புண்ணியனே யென்ன சொல் வ-ர-ஃ- . . . .
தேடவல்ல அன்னமதை பதனம் பண்ணி
சிவசிவா நாதநீர் தன்னா லாட்டி
நாட்டமுடன் துகையொட கவசம் பண்ணி
நன்மையுடன் -அ-த-அ- -யெடுத்துக் கொண்டு
வாட்டமல்லா பூப்புடத்தில் வைத்துப் பார்க்க
மகத்தான அன்னமதை ஆணிவல் காணே
917

அமுரிப்படத்துக்கு சுன்னம்

காணவே துருசுநீர் மைந்தா மைந்தா
காணாது காணாது அரது மெத்த
பூணவே அந்தநீர் தன்னோ டொக்கப்
புத்தியுடன் நவச்சாரம் கூடச் சேர்த்து
பேணவே மூங்கானல் வைத்துப் பாரு
பெருமையுள்ள செய்நீரை யென்ன சொல்வேன்
தோணவே அன்னீரை வைத்துக் கொண்டு
. தா ரே ணை. -வன்னமொன்று குட்சம் காணே
918

159அ
செய்னீர் ! - - - - - - - - - .

காணவே செய்நீரன் பெருமை சொல்வேன்
கரண்டியாலே அன்னீரை வாட்டுக் கொண்டு
தோணவே இரும்பாட்டு அபைபாளி வைத்து
சுகமாக நீரயாக்கச் சுதங் கட்டும்
பேணவே கட்டினதை யெடுத்து மைந்தா
பெருமையுட னாலிலொன்று - தா ரணை.. சத்தி
பூணவே காரநீர் தனைப் பரட்டு
புத்தியுடன் தானுருக்க மணியு மாமே
919

மணியான மணியதுதான் மைந்தா மைந்தா
மகத்தான தம்பனொவ் குளிகை யாகும்
கனியான குளிகைதனை வைத்துக் கொண்டு
காலறிந்து வாசியனாள் கன்னை பெ.டி. - - -
- - இந்த - .. ரசமணியை நாவால் வைத்துப்
பாலகனே அக்கமதால் யோகம் பார்த்தால்
தனியான அக்கனிகோ பரர்த்தி குயோ கேசித்தி
தாயான செல் தே. ணைத்து. தியானம் பண்ணே
920

பண்ணப்பா தியானமது புருவ மத்தி
பரஞான தேசானைய திணமும் போற்றி
விண்ணப்பா தானோக்கி கண்ணைப் பாரு
மெய்யான சுழினையிலே மேவா நின்று
கண்ணப்பா சுழினையிலே மேவா நின்றால்
கற்பூர தீபமது கண்ணிற் றோணும்
ஆ.திண்ணப்பா மனசாகி -இருந்தோர்தானே..
சித்தியுள்ள தேகமது சுத்த மாமே 921

சுத்தமுடன் ..இவன்.. தன்னைப் பார்த்து
சோதிமய மானதொரு உச்சி மீதில்
பத்தியுடன் தானிருந்து பதியைப் பார்த்து
பதிவான பூரணமே தெரியன் றன்றி
சித்தமுடன் தானிருந்து சிவயோ கம்பார்
சிவசத்தி யோகமதை யார்தான் காண்பார்
நித்தமுமே தன்னறிவஸ்த் தானாய் நின்று
நீமகனே அகாரமுடன் உகாரம் பாரே 922

பாரப்பா - அகார - முட உகார மென்றும்
பதிவான நாதமந்து கார சாரஞ்
காரப்பா சாரமுடன் காரம் றெண்டுஞ்
கருணையுடன் கொண்டறிந்து -செய்அதனை
நேரப்பா அண்டபத முடிவுஞ் தானும்
நிசமான வாசியது - -துடச்சி.. நிற்கும்
சாரப்பா அவ்வாசி தன்னை சேர்தான்
தாளமுடங்கி ஒருங்கும்பிளவ தன்னை காணே
923

காணவே கண்திறந்து தன்னைப் பார்த்தால்
கமலரச பூரணந்தான் தெரிந்து காணும்
பேணவே அந்தரசுரதங் கொண்டு தேறி
பிராணாமல் வாசியாலே நின்று கொண்டு
பூணவே தீ பாயவே லகிரி முட்டி
160அ பூரணமா யமுந்துமதிற் ரவியிற் சேரு
தோணவே மதிதனையே ரவியிற் சேர்த்தால்
சுகமாக யென்னாளும் வாழ்வு லாபம்
924

வாசப்பா யென்னாளும் வாழ்ந்து கொண்டு
மார்க்கமுடன் தானிருக்க வாசை சேரு
காலப்பா காலான வாசி யேறி
கருணையுடன் கண்டமதி லங்கென் றுண்ணி
மேலப்பா அண்ட கேசரியைக் கண்டு
மெய்ஞான பேர்தனைத் தன்னைப் பெற்று
ஆளப்பா அண்டவெளி கெதியன் றென்று
அசைவு முடிமேலா யமர்ந்து நில்லே
925

தருசு சன்னம்

நில்லப்பா தருசுனுட சுன்னஞ் சொல்வேன்
நிசமான கருவங்கம் ரசமுங் கூட்டி
செல்லப்பா வெடியுடனே தருகங் கூட்டி
சேர்ந்துநின்ற நாகம்...... சேர்த்து
கொல்லப்பா நாதநீர் விட்ட ரைத்துக்
உர்மையுடன் வார்த்துவிட்டு ரவியிற் போட்டு
கல்லப்பா போலாகுமே தாயந்த றை...
கருணையுட கட்டிவைத்து அடுத்தைப் போடு
926

போடப்பா அடமாறி யெடுத்துப் பாரு
பொருமவைது சுன்னமதா யதனாற் றற்கும்
நாடப்பா சுன்னமாதை யெடுத்து மைந்தா
நலம்பெறவே திருசுதற்கு கெவசம் பண்ணி
மூடப்பா ஓட்டில்வைத்துப் புடத்தைப் போடு
ஆ. முத்தியுள்ள திருசுதுதான் சுன்ன மாகும்
ஆடப்பா சுன்னமதை வைத்துக் கொண்டு
அப்பனே வேறொருகம் நன்றாய்க் காணே
927
காணுதற்கு அகைவாபரசு சொல்லக் கேளு
கருவான திருசுவுட சுன்னந் தன்னில்
பூறுதற்கு நவச்சாரம் நாவி லொன்று
புத்தியுடன் கல்வமதிற் பொடித்து மைந்தா
பேணுதற்குப் பீலிகானில் வாசி வைத்தால்
பெருகிவரும் செய்நீரையை யென்ன சொல்வேன்
தோணுதற்கு ..தீ ந் ?.. . தன்னை வாங்கி
சுகமான லிங்கமதில் சுருக்கித் தாக்கே
928
சுன்னத்தால் லிங்க கட்டு
சுருக்குடன் சுருக்கறிந்து சுருக்குத் தாக்க
சுத்தமுள்ள லிங்கமது கட்டிப் போகும்
பெருக்குடன் கெந்தகமுந் தாரமுஞ் சேர்த்து
பெருநின்ற செய்நீரால் அரைத்து மைந்தா
கருக்கறிந்து கட்டினதோர் லிங்கம் மேலே
கவசமது தான்பொருந்த காயப் போடு
யுருக்குடன் காயந்ததின் மேல்சீலை செய்து
யேகாந்த சற்குருவை தியானம் பண்ணே
929

பண்ணப்பா சற்குருவை தியானம் பண்ணி
பதிவான கெவுசமதை புடத்தைப் போடு
161.அ. ஒன்னப்பா தானொக்கி யெடுத்துப் பார்த்தால்
வேதாந்த லிங்கமது உருகி நிற்கும்
பொன்னப்பா போலவுமே உருகி நின்ற
புத்தியுடன் லிங்கமணி தன்னை வாங்கி
நன்னப்பா அபரஞ்சி ரெக்குச் சுற்றி
நன்மையுடன் காரமதா லுருக்கிப் பாரே
930

பாரப்பா உருகிநின்ற குருலிங் கத்தைப்
பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பதனம் பண்ணி
சேரப்பா வெள்ளிசெம்பு யெட்டு ரெண்டுந்
தீர்க்கமுடன் தானெடுத்து உருக்கிக் கொண்டு
காரப்பா காங்கான லிங்கந் தன்னைக்
கிணக்கா பதத்திலே வென்று போட்டால்
நேரப்பா நின்றசெம்பு வெள்ளி தானும்
நிசமான லிங்கமதால் தங்க மாச்சே
931

ஆச்சப்பா தங்கமயந் தன்னைக் காண
அரிதானது கோடியிலே யொருவன் காண்பான்
மூச்சப்பா முடிந்தவுடன் கண்டோன் காண்பான்
முனையான தீபவொளி கண்டோன் செய்வான்
காச்சப்பா கனலில்றைக்க கனலை யுண்டு
காசவாசி கொண்டவை யோகி காண்பான்
ஊச்சப்பா வெறுங்காயக்கா யெடுத்துப் பார்த்து
வேதசமயம் தெரிந்து ஓதியென் பானே
932

ஆ. ஆதியான தானவாதியன் அமைப்பென் றறன்றி
ஆதியறிந்து ஒடுக்க வொணா தானும்
பதியான பதியை யாரும் அறிய மாட்டார்
பாயந்தேற வாசிதனைக் காண மாட்டார்
மதியான கலையறிந்து ரவியிற் சேர்க்க
மந்திரகலை யறியாத மார்க்கத் தோரை
கெதியாக மருத்திருத்தி அலகைப் போற்று
கெசரத்தில் மனமேபொருந்தி யருவேன் பாரே

233

யருவென்று வாசிநிலை தன்னைக் காட்டி
யேகாந்த பூரணத்தின் வாசல் காட்டி
இருவென்று சொன்னநிலை தன்னைக் காட்டி
தடுறு தியாகவை பூசை சொல்லி
திருவென்ற ஞானபோ தகமுஞ் சொல்லி
சிவயோக பூரணத்தின் செயலுங் காட்டி
கருவென்ற காயகுளிகை கையிலீய்ந்து
கருவான நாதவந்து கண்ணைக் காட்ட

234

கண்ணான கண்ணதுதான் கமலக் கண்ணு
கற்பூர சோதிமய மான கண்ணு
உண்ணான சதிணயடா நந்தி கண்ணு
வேதமய மான பூரணமாங் கண்ணு
முன்னாகச் சன்னதி யென்குந் தானாய்
முத்திகொண்ட போதமடா அறிவான் கண்ணு
ஒண்ணான கண்ணதுதான் அறிவோன் கண்ணை
நேமநமசி · வாயமதா யுத்துப் பாரே

235

162.அ உத்தமமுள்ள அறிவான கண்ணாலே மைந்தா
உண்மையென்ற நயனவழி சூட்சம் பார்த்து
சித்தமுடன் தானிருந்து வுன்னாட் டம்பார்
திருநயன சூட்சமடா சோதி சோதி
சுத்தியுள்ள சோதியடா அறிவா னந்தம்
சின்முனைநிப் பாயுதடா சுதுகண் பார்வை
பத்தமுள்ள பார்வையாலே பதிவாய் நின்று
பாதாதி கேசமுதல் பணிந்து பாரே
936

பாரப்பா யின்னமொரு சித்து சொல்வேன்
பதிவான புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
காரப்பா சுயமான சூவாது வுாலிதை
கன்ன முதலான குதிரைத் தொடை
செய்யப்பா சமசமமதை யென்றே சொல்லி
தீர்க்கமுடன் மத்தித்து சிமிழில் வைத்து
நேரப்பா சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
நீதியுடன் புருவமதில் நின்று கொள்ளே
937

செந்தூர திலதம்

நின்றுகொண்டு நெத்திநடு கண்ணை பார்த்து
நிலையான கண்ணறிந்து திலதம் போட்டு
நின்றந்த வாசியினால் மைந்தா மைந்தா
ரெசகசூ ரசகுபம் நிலவாய்ச் செய்து
நின்றந்த பூரணமே கெதியென் றெண்ணி
நேர்மையுடன் சிவயோக நிலையில் நின்றால்
நின்றதொரு உயர்களெல்லாம் வணங்க மாகு
நின்பதமே கெதியெனவே சார்வார் காணே
938

காணவே அசைவுகள் கண்டபோர்க் கெல்லாம்
கற்மவினை தானகலுங் கடாட்ச மென்றாம்
பூணவே பேய்பூத பசாசு வெல்லாம்
பூரணத்தைக் கண்டவுடன் ஓடிப் போகும்
பேணவே தூரதிருஷ்டி நடந்தை தானும்
பின்தேர்த்து முன்தேர்த்து மெய்யுந் தானுந்
தோணவே வாசியினால் மூலப் பார்த்து
துலங்கவே அசைவுகள் கண்டிடு லாரே 939

கண்டவர்க்கு கர்மவினை தீர்ந்து போகும்
கருத்துடனே கேட்டவர்க்கு பாவந் தீருந்
தெண்டனிட்டு அடிவணங்கி நீறுபைத் தோர்
சிவபூசை கோடிசெய்த தீர்த்த மாகும்
விண்டதொரு மந்திரங்கள் சித்தி யாகும்
வேதாந்த வாசியது விலகா ணதயா
அண்டகோசா மாது வாசிந் தாயே
ஆனவயிர் பயிர்க்கெல்லாம் உதய மாமே 940

ஆன்மமைய்

ஆமப்பா யான்மைமொரு உதயஞ் சொல்வேன்
அண்டான பதங்களெல்லா மங்கே காண
163-அ தாமப்பா சொல்லுகிறோம் புலத்தியா கேள்
நல்லகரு ஆன்மயிலே நின்றா மாமை
ஆமப்பா குருவருளால் கண்டு தேறி
உறுதியுடன் மனதறிவால் கருவை வாங்கி
நாமப்பா இவந்தபட்டு தன்னால் ஊன்றி
சங்கையுடன் நெய்துவைத்து தீப மேற்றே. 941

யேத்திருக்கிறாய் கருகுநின்ற கருவைப் பார்த்து
இச்சையுடன் தானருந்து கல்வத் திட்டு
பாத்திபனே காரரென்று தயாவத் தாலே
பதிவாகத் தானாட்டி வழித்துக் கொண்டு
போத்தியந்த மைக்குளிகை சுவாதுச் சேர்த்து
சுத்தியுடன் தானருந்து தலதம் போட்டால்
நாத்திசையும் வெகுகோரவ் தன்னோட் டம்பார்
நன்மையுடன் பேச்சிடுவேம் நாக்ராயிப் பாரே
942

பார்க்கையிலே அசிடவரை நக்ராய்க் காறும்
அகஸ்டி. ஆமே பாதாளந் தோறும்
யேற்கவே பாதாளந் தன்னைக் காணல்
யருணதிய மொருணதியா யோகந் தோறுந்
காந்கவே பூமியல். நாளை. தின்று. ..
கயலாச சூரணமாய் நீதியைய தேட
மார்க்குடன் கயலாச நிதியைய தேட
வந்ததடா அஷ்டமாங் வளமை தானே
943

ஆ. வளமையுள்ள மைதனிலே இரசத்த் சேற்று
மகத்தான பாடாணமும் நைந்த மேலும்
நச்சமையுடன் மையரைத்து தடவா கொண்டு
நாகுவில் இரசம் வைத்து . . . . .
? தனமையுடன் சூரியானாதே .தென் .ரைக்கால்.
சங்கையல்ல சிமபாலதன் தன்மை தன்மை
யளமையுள்ள சிமபால்தான் பெருமை சொல்வேன்
யென்னாலே முடியாது யேகாந்தி தானே
944

தானென்ற யேகாந்தி அதிக காந்தி
சர்வதையல்லா சூமாது நந்த காந்தி
ஊனென்ற தேகமதுக் காதி யான
உத்தசிவ சந்திரயுட காந்தி யாகும்
வானென்ற காந்திதனை ஆர்தான் காண்பார்
மக்களே மனதறிவால் மனது கூன்றி
தோனென்ற திருவருளால் தான வேறும்
கொள்கின்ற வானரச ஊந்து தானே
945

இந்திரகோப வசியம்

ஊந்துநிலை தனையறிந்து ஊந்து வாங்கி
மெய்யான யந்திரமாங் கோபப் பூச்சி
அந்தமுள்ள பூசியதே ஊந்தைப் பாச்சி
அளவையடக்க மாகவே யரைத்துக் கொண்டு
கெந்தமுடன் யெதுக்கினிகா சவாது சேர்த்து
சுகமாக பரணிதனி லடக்கிச் செய்து
பந்தமுடன் சற்குருவை ஜெகத்தியானம் பண்ணி
பரஞான நெற்றியதில் திலதம் போடே
946

164ஆ போடப்பா திலதமது போரும் போது
சூரணமாய் சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
நாடப்பா ஊபூதியுத் தளமாய் பூசி
நாதாந்த மையெடுத்து திலதம் போட்டு
தேடப்பா சாபநிவா ரணத்தை மைந்தா
தேடமாக உருசெபந்து நேமாய் நின்றால்
ஊடப்பா தனாலருக்கும் அனைபன் னெல்லாம்
வேண்டியே யுனதுபதம் பணிவார் தாமே
947

பணிந்துமகை நிற்பொர்கள் கோடா கோடி
பாத்தட்டங்க கொள்வார்கள் கோடா கோடி
தணிந்துவலு சித்துவர்கள் கோடா கோடி
கருணையுள்ள மாவாலக்கோ கோடா கோடி
அணிந்து...தோன நானுடுவார் கோடா கோடி
அன்புடனே தொந்தாப்பார் கோடா கோடி
தொணிந்து சங்குநாத செய்கண்டி நாதந்
துலங்குமடா உன்சுகருங் அருதி தானே
948

தானாக உன்சருகங் கன்டோம். க கெல்லாமே
சகலமான சுருக்ம் - தீரும் பாரே.....
கோளா குருபதமை தெரியன் றென்னா
குணமாக ..இந்த.. கரணத்தை யேத்து
உணாள தேகமடா கோடா கோடி
ஆ: உருங்கோடி மந்திர-தந்திர சித்த யாகந்
தோனான அசுர்த்தரச சித்த யாகந்
திருவாள வாதநிலை திறக்கும் பாரே
949

பாரப்பா மூலமென்ற வாசி யாலே
பதிவான மூக்கோண சிகார வீட்டில்
காரப்பா வன்னிநிலை யான வீட்டை
தன்னுமனக் கன்கானினால் காத்தா யானால்
நேரப்பா அந்தவன்னி முடிமேல் சென்று
நிலையான சாதினையால் சோதி யாச்சு
சாரப்பா அறிவான சோதி தன்னை
சார்ந்துஅண்ட கேசரியை தானே காணே
950

நவக்கிரக மகரம்

காணவே நவக்கிரகஞ் சுத்த மாக
கருணையுள்ள அனுக்கிரகங் கன்றான் மைந்தா
ஆணவே கண்ணுமனக் கண்ணா லந்த
பொருந்திநின்ற வாசிதனை சுழிமுனைக் கேற்றி
தோணவே நவக்கிரக பூசை பண்ணி
சுத்தமுடன் தானவனாய் நின்று கொண்டு
தோணவே மானதமாம் பூசை கேளு
பொறதான பூசையடா மவுனந் தானே
951

மவுனமென்ற பூரணமே தெய்வந் தெய்வ
மகத்தான பூரணமே தெரியன் றென்று
தவமுடனே நவக்கிரகம் நன்றாய்ச் சொல்வேன்
தனரேகை தானேயடா நேரே கீறி
165அ. நவமாக அவ்வாதமே குறுக்கே கீறி
நாலஞ்சு வீடுவையெண்பத் தொன்று மாச்சு
சிவமான வீடுவையெண்பத் தொன்றுக் குள்ளே
சேர்ந்துநின்ற நவபீசஞ் செப்பக் கேளே
952

கேளப்பா ரவிபீசங் - கம்யென் றிட்டு
கிருபையுள்ள மதிபீசம் சிம்யென் றிட்டு
வாளப்பா செவ்வாய்தான் டம்யென் றிட்டு
வாளமையுள்ள தானதுதான் நம்யென் றிட்டு
நாளப்பா வியாழமது ரம்யென் றிட்டு
நலமான வெள்ளியடா லம்யென் றிட்டு
குளப்பா சனிபீசம் அங்கென் றிட்டு
சுகமான ராகு உம்மென்று போட 953

போடப்பா கேசரிவட பீசந் தானும்
பூரணமாய் ஓம்யென்று போட்டு மீந்தாள்
கூடப்பா நவக்கிரகம் ஒன்ப துக்கும்
சுத்தமுள்ள பீசமடா உயரு மாச்சு
நாடப்பா உயரான தெருத்தை மைந்தா
நன்மையுடன் தானெழுதி காட்டி னாக்கள்
ஊடப்பா நவக்கிரகத் தோச மெல்லாம்
ஊங்குமென்று வேதியனும் ஓலம்பா னாரே
954

ஓலம்புமொழி தனையறிந்து மைந்தா நானும்
ஓபரமுடன் நவக்கிரகம் நன்றாய் பார்த்து
ஆ. நலம்பெறவே நவக்கிரகம் ஒன்ப துக்கும்
நடுவான அனுக்கிரகம் முடிவால் நின்று
வளம்பெறவே வசியினால் முடிவா னந்த
மகத்தான அனுக்கிரகம் கண்ட போது
குளம்பியதோர் நவக்கிரகஞ் செயமை யாச்சு
திருவான அனுக்கிரகந் தன்னை பாரே
955

தன்னைப்பார் ஆதார மான குடசந்
தருவான குட்சமடா அஞ்செழுத்து மாச்சு
முன்னைப்பார் அஞ்செழுத்து தன்னோ டொக்க
முத்தியுள்ள சத்திருன் றெழுத்தும் கூட்டு
ஒன்னைப்பார் யெட்டெழுத்து நதிய மாக
ஓபரமுடன் தான்சேர்த்து நிலையாய் நின்றாள்
கன்னப்பா தான்துலங்கி முதுகன்னோ டொக்க
கலந்துநின்ற சோதிவைக சோதி தானே
956

சோதியென்ற கண்ணறிந்து குட்சம் பாரு
குட்சமுடன் வாசியிலே துலங்கி நின்று
ஆதியென்ற வாசியிலே துலங்கி நின்றா
லாதார மூலமதின் பெருக்கத் தோனும்
நீதியுட னாதார மடுக்கை கண்டு
நிலையறிந்து நடுகிற வசியைக் கண்டு
ஓதியதோர் மந்திரகலை குட்சங் கண்டு
ஓடுங்கிநிலை தனில்வாசி பூண்ணானே 957

சரக்குமைகுகை

166 பூணமெனம் நிலைப்பதற்கு மைந்தா கேளு
உறுதியுடன் நாகம்ரசம் வங்கம் மூன்றும்
பேணியே ஒன்றாக சேர்த்து மைந்தா
பொதான கசிவமதி லிட்டுக் கொண்டு
ஆணியாய் கெந்தகமுந் துருசு தாரம்
அரிதான வீரமுடன் சூதஞ் சேர்த்து
பரணியாம் வெள்ளையுடன் கெவுரி லிங்கம்
பத்திபுள்ள மனோசிலை பொன்மிளை தட்டி 958

தடுமா.... துத்தம் மருதார சிங்கி
தூர்மையுள்ள அரப்பொடியுஞ் சத்தி பண்ணி
நாட்டுவாய் பதினாறுமான் றாக்கிக் கொண்டு
நன்றாக நாரணனீர் தன்னா லாட்டி
வாட்டுவாய் ரவிதனிலே வுலர்ந்து வைத்து
மார்க்கமுடன் மான்றுமதை தார நீரால்
குட்டுவாய் சமைப்போலே நன்றா யாட்டி
சுகமாக பத்துமுறை அரைத்துக் காணே 959

காணவே நவச்சாரஞ் சொன்று கூட்டி
கமலரச குளிப்பாளாஷ் கனிவா யாட்டு
பூணவே யொன்றாக ஆட்டும் போது
புதுமையென்ன சொல்வனடா மெழுகாய் நிற்கும்
ஆ. போணவே அம்மெழுகை பதனம் பண்ணி
பாலமான சித்தன்னைப் பேணிக் கொண்டு
தோணவே யயர்வற்கு பூசை பண்ணி
சந்தமுடன் குருபூசை சுகமாய்ச் செய்யே
960

செய்ததொரு சூட்சமா மெழுகு தன்னை
தீர்க்கமுடன் பணவிடைதா னெடுத்துக் கொண்டு
தோய்ததொரு தங்கவெள்ளித் தகட்டிற் பூசி
துர்மையுடன் சாமம்வைத்துப் புடந்தப் போடு
கைத்தவறாப் புடமாறி யெடுத்துப் பார்த்தால்
கனமய மானசெய லென்ன சொல்வேன்
சைதன்னிய மானகுரு தன்னைப் போற்றி
சதாபோத நிஷ்டையா லேதானே நில்லே
961

தானான சூட்சமா மெழுகி லேதான்
சகலசரக் கந்தனையு மாண்டு போகும்
ஊனான மெழுகின் பூரணத்தைச் சேர்த்தா
உண்மையென்ற வேதையது கண்டு கொள்ளு
கோனான வேதியென சொல்கிறை தானப்பா
குருமொழி தப்பாமல் மனந்தொண்டா யானால்
வானான அண்டகேச சாயான் பாதம்
மவுனமுள்ள போதமதாய் வணங்கு பாரு
962

167. அ. காரப்பா காலறிந்து கால்மேல்க் கொண்டு
கமலரச பூரணத்தை பானம் பண்ணி
நேரப்பா அருவருடு சுழினை பார்த்து
நின்றிலங்கும் கற்பூர தீபந் தன்னில்
சாரப்பா சார்ந்துஅந்த தீபத் தொடை
சதாபோத பூரணமாய் நின்றா யானால்
வாரப்பா உனக்குநி காரரு மில்லை
அப்பனே பூரணத்தை வணங்கு நில்லே
963

வணக்கமுள்ள வாசியாலே மனக்கண் ணாட்டி
மகத்தான அண்டபூரம் வழுவைக் கண்டு
யிணக்கமுட நிருசுடரு மொன்றாய்க் கட்டி
யேகாந்த அருவண்டுச் சுழினையப் பார்த்தால்
தனக்குஅறி வானசோதி பாதஞ் உ23ம்
சதாபோத பூரணமாய்த் தானே நின்று
மணக்குமலர் சால்த்திரமாய் மலருக் குள்ளே
மகத்தான பூரணத்தை மருவாக் தானே
964

நாதவாந்த மெய்யுகு

காணவே நாதவாந்த மெய்யுகு சொல்வேன்
கைகுறையாய் நாதமதின் வாந்து சேர்த்து
பூணவே ரஹாபீச மொக்றாய் கூட்டி
புத்தியுடன் ரஹாதனாலே காயப் போட்டு
தோணவே ரஹாதனலே காய்ந்து தானால்
சித்தமுடன் பூரணமும் ரஹயும் கட்டி
பேணவே சித்தகலந் தன்னில்க் கரைத்து
பின்பொருங்கால் வாட்டரஹ சித்தில் வையே
965

ஆ. வையப்பா யந்தமுறை பத்துவாதகுஞ் செய்தால்
உணக்கமுள்ள மெழுகாகும் மைந்தா கேளு
கையப்பா கைமுறையாய் பாகஞ் செய்து
கருணையுடன் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
மெய்யப்பா தவறாமல் குருவைப் போற்றி
வேதாந்த மெழுகின்பண வாடைதான் கொண்டால்
செய்யப்பா செய்தவத்துக் குறுதி யாகும்
செயமான நாதமெந்து மெழுகைச் செய்யே 966
செய்யப்பா சத்திசிவ மெழுகு யன்னமாகு கருவைக் கேளு
திருவான லவணமதின் மெழுகைச் செய்வீர்
பையவே சத்தியுப்பு தன்னை வாங்கி
பாலகனே அதுக்குளிகா குடன் சேர்த்து
நையவே தன்னீரால் கரைத்து மைந்தா
நன்மையுள்ள சுத்தாட்டில் நன்றாய் வாட்டு
தொயவே ரசதனிலே காயப் போட்டால்
துருசியது மெழுகுபதமாகுங் காணே 967
காணவே முன்போலே பானஞ் செய்து
கருணையுள்ள மெழுகுகதி லேசாட்டு மேலுந்
தோணவே ரசதனிலே பாகம் பண்ணி
சுகமாகப் பத்துமுறை நன்றாய்ச் செய்தால்
பேணவே சத்தியுப்பை யென்ன சொல்வேன்
168அ பலமான மெழுகாகும் பேணி பாரு
தோணவே தூரணமும் ரசமுஞ் சேர்த்துப்
புத்தியுடன் தண்ணீரால் கரைத்து வாங்கே 968

கரைத்ததொரு சூரணத்தை மெழுகின் கூட்டு
கருவைரெண்டு மொன்றாகக் கலந்து மைந்தா
உரைத்துடனே தண்ணீரால் கரைத்து மைந்தா
உண்மையென்ற ரசந்தனிலே உலர்த்து தானால்
தீர்த்துடனே மெழுகதுவை யென்ன சொல்வேன்
சிவசிவா காயாதி கற்ப மாச்சு
பார்த்துடைய கற்பமதை மைந்தா கேளு
பாலகனே பணவிடைதான் கொண்டு பாரே 969

பாரப்பா அந்திசந்தி கொண்டு தேர்ந்தால்
பதிவான நசைநரம்பு யாவும் போகும்
நேரப்பா வாசியது நிலையில் நிற்கும்
நிலையான அருவமதில் தீபங் காணும்
காரப்பா தீபமதி னுறுதி யாலே
கயாசாச சூரணமாய் வாடி லாகுந்
தேரப்பா லவணரச மெழுகைக் கொண்டு
தேகவச்சிர காயமதா யிருக்குங் காணே

சூரணத்தின் மெழுகு 970

காணவே சூரணத்தின் மெழுகு சொல்வேன்
சகலசத்தி சாகரத்தின் அமிர்தம் வாங்கி
பூணவே நாதவிந்து கூடச் சேர்த்து
ஆ. அத்தியுடன் ரவிமதிசம் மொன்றாய் கூட்டி
பேணவே கல்வமதில் நன்றா யாட்டி
வெறிதான பீங்கானில் வழித்தே யெத்து
தோணவே ரசந்தனிலே வைத்து நல்ல
சுத்தமுள்ள தவசப்பால் கூடச் சேரே 971

சேர்த்துமகை ரஹாதனிலே காயக் காய
திருவான கலசப்பால் ஹாட்டுக் குண்டு
பார்த்திபனே தினந்தோறும் ஹாட்டுச் சுண்ட
பசுமையுள்ள மெழுகுதனை யென்ன சொல்வேன்
சாத்தியதோர் முன்செய்த மெழுகு ரெண்டுந்
தன்மையுடன் ஒன்றுமொன்றாய் அன்றாய் சேர்த்து
சூந்திகா மாவதற்கு கலசப் பாலை
முங்கவாட்டு ரஹாதனாலே காயப் போடே
972

போடப்பா நவனார்தான் ரஹாயர் போட்டால்
பொன்னான மெழுகுதுவை யென்னச் சொல்வேன்
கூடப்பா மெழுகைகுத்துப் பதனம் பண்ணி...
சுகமாகப் பாங்கான்தன் மைருக சேர்த்தி
நாடப்பா தினந்தோறும் ஆசை பண்ணி
நாதாந்த வேதரச மெழுகைல் மைந்தா
ஊடப்பா பாலப்பதற்கு தினந்தான் மைந்தா
மேன்மைபெறு பண்ஹாடைதான் கொண்டு காரு

காரப்பா மெழுகில் பணவாடைதான் கொண்டால் 973
169அ. கருணையுட னதின்பலத்தை சொல்லக் கேளு
நேரப்பா நின்றதொரு வாத பாத்தம்
நிலையான அய்யந்தா லேழுந்த நோய்கள்
ஹீரப்பா கொண்டதொரு குன்மம் வாயு
வெந்துநின்ற குட்டமொடு மகோதரங்கள்
சீரப்பா உத்திரங்கள் அண்ட வாய்வு
தீராத வெடிகுளல் லிங்கப் புத்தே 974

புத்தான லிங்கமுடன் யோனைப் புத்து
பொருமநின்ற வெடிகுளை அண்ட குளை
சுத்தான பெரும்பாடு கிராச்ச ணங்கள்
சங்கையில்லா வெகுநோய்கள் தானே தீரும்
சித்தான மெழுகிவைகு அருமை மைந்தா
திறமான அறிவதனால் செய்ய வேணும்
பத்தாசை கொண்டுவைகு பதிவாய்ச் செய்தால்
பாலகனே தேகவச்சிர காய மாமே
975

ஆமப்பா காயாமதில் மாத்த நீர்கள்
அடங்காத வாதநீர் மேக.. நீர்கள்
நாமப்பா சொல்நோம் மெழுகு கொண்டால்
நாதாந்த வச்சிர காய மாகுந்
தாமப்பா அறிவு. ஆரணமாய் நிற்குந்
சகலநீர் மயமான சோதி காணும்
ஆமப்பா அஷ்டாங்க யோகத் துக்கு
உண்மையுள்ள மெழுகிதுதான் நன்மை காணே
976

ஆ. நன்மையுள்ள நாட்டமதா யிருக்க வேணும்
நாதாந்த அமுர்தரசம் கொள்ள வேணும்
- போதாந்த தேகங்கள் எல்லாம் இருக்க வேணும்
அருமையுடன் புருவமையம் பார்க்க வேணும்
தன்மையுடன் புருவமையச் சோதி பார்த்து
சதாகாலம் ஆரணமா யிருக்க வேணும்
தின்மையமே தன்மையமென் யருளைப் பெற்று
சிவசிவா சிவயோகத் திறத்தை பாரே
977

பாரப்பா ஆதிதொடுத் தந்தம் பார்த்து
பதிவான முக்கோண சிங்கா ரத்தில்
காரப்பா கருணைபெற நின்று கொண்டு
கமலமென்ற சுழினையிலே கண்ணோட் டம்பார்
நேரப்பா சுழினையிலே தாரகா சந்தான்
நிகலெல்லாச் சோதியடா கண் கொள்ளாது
சாரப்பா சோதிசிவ பாதந் தன்னில்
சதாகாலம் பூரணமாய்த் தானே நில்லே
978

நில்லடா நிலையறிந்து கமலக் கண்ணை
நிதரான வாசியினா லண்ட மேரு
நில்லடா அந்தநிலை சொந்த மாக
நின்றுமனக் கண்ணதினால் தன்னைப் பார்த்து
நில்லடா நின்தேகஞ் சோதி போலே
நின்றிலங்கு அருவாகு உச்சி மீதில்
நில்லடா அந்தநிலை வா ________

(இதன் தொடர்ச்சி ஓலைகள் காணவில்லை)

காலட்டவர்கள் அதிகமாக உள்ளன, (தெரிந்தன) சில ஒலிக்கலவைகளுக்கள் கிடைக்கவே இல்லை. அதை அச்சிடத் தயாரில்லை!

இராசாமி

இவ்வாறு, எழுதியதை சரிபார்த்து, பக்குவமாக வெளியிடுவதன் அச்சகத்திற்கேற்றவாறும். தவிர்க்க வேண்டியவை செய்யுட்கள் (காலட்டவர் அதிகம் உள்ளதால்) தவிர்த்துவிடலாம்.

இராசாமி 23/12/97
மீனாட்சி